

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

1
APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES,
SIVE DE DEORVM ORIGINE
LIBRI TRES.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

*Quæ in priori editione corrupta & mutila fuerat
hæc posterior sedulo castigavit &
restituit.*

CVM INDICE NOMINVM AC
SERVM PLENISSIMO.

Joan van der Beeck
SCRIPTA MINI.

ANTVERPIÆ,
Ex officina Gulielmi Silvij, Regij Ty-
pographi. ANNO
M. D. LXV.
Cum Priuilegio ad sexennium.

SUMMA PRIVILEGII.

CAutū est regijs litteris, ne quis in suæ ditionis partibus, hosce tres *Appollodori Bibliothecas*, si-
ne de *Deorum origine libros ex interpretatio-
ne Bened. Aegij*, suis aut alienis typis ex-
cufos, venum exponat, aut ab alio pro-
ximis sex annis exponendos curet, præ-
ter Gulielmum Silvium suę Ma^{te} Typo-
graphū. Qui secus fecerit poenam in pri-
uilegio expressam incurret. Data Bruxel
2 Anno 1584.

Facuvvez.

L 927

GVLIELMVS SILVIVS

CANDIDO LECTORI.

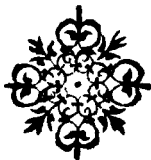
D*Um forte fortuna in hunc auctorem,
non ita pridem Roma satis mendose
excusum incidi amice lector, visus sum
mibi insignem quendam thesaurum na-
ctus, itaque communicato hominibus doctis libro,
hortati è vestigio sunt ut probe castigatum formu-
lis nostris euulgarem, allaturum haud dubie hoc o-
pus incredibilem poltioris litteraturae studiosis fru-
gem, quorum consilio libenter ut quoquo modo re-
ctis vestris studiis commodare possem acquievi.
Atqui utinam ita ex nostra officina ut opto pro-
deat, tantumque fructum ex eius lectione capiat stu-
diosae cohors, quantum & animus hic (ipso-
rum conatibus addictissimus) & res
ipsa requirere videtur.*

Vale.

Ἀδύλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Λιῶνων ἀπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμῆς
Παιδείης μύθους γνῶθι παλαιγενέας·
Μυοῖ' ὅς ο' ἠμυεῖν σελὶδ' ἐμβλεπε, μῶιδ' ἐλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μούσαν, μηδ' ἐμελογραφίην,
Μὴ κηκλίων ζῆτει πάλυθρον σίχον, εἰς με γαστράδρων,
Εὐρύς εἰς ἐν' ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Agius sic vertebat.
Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si vetcrem hanc nostram perlegis historiam:
Maenias ne volue volumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multifidos Cyclicum versus ne quare, quod in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS AEGIVS³

SPOLETINVS IANO ME-

TELLIO SEQVANO

S. P. D.

Eterrimum animi vitium Iane Metelli vir sapientissime, quod ἀχαριστία Græci vocant, vt omni dritate, & immanitate acerbissimum damnatum, exterminatūque semper fuisse inuenio, in quo M. Cicero nihil non mali non esse testatur. Quin & Menander Comoediæ nouæ scriptor, ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni suppliciorum genere dignum de Popilio Lænate Piceno homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite anquisitus, illius eloquentia, caussa admodum dubia fluctuans, saluus ad suos remissus, eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato facto, plus L. Sullæ viribus, quàm suæ ipsius indulsit verecundiæ. Contrà verò

A 3

insigni

Insigni animi virtute, quàm gratitudinē
vocant recentiores, nihil esse iucundius
nihil salutaris, ac magis frugiferum ni-
hil, optimi cuiusque sententia sancitū es-
se cōperio. Hinc Minucij in Fabiū Ma-
ximū, & Culconis in Africanū priorem
celeberrimas grati animi significationes
vſque adeo commendari nemo ignorat.
Proinde ego memoria repetens, cum mi
hi Apollodori tui Atheniensis Gramma-
tici græcum exemplar latinitate donan-
dum quàm libentissimè concessisti, qua-
lem, quātamque de Aegij studijs opinio-
nem animo tuo iamdudum percepisses,
apertissimè indicasti, nec non tuo quasi
iudicio, me omnibus tanto labori velut
suffecturum declarasti, omnium quidem
ingratissimus esse censerer, si cui potius
alteri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio
susceptum laborem, ac demum ad finem
Dei Opt. Max. benignitate perductum,
nūcupādū existimē. Nō defuere ingenue
fateor, & grauissimi quidē viri, vtriusq; no-
strū cū amātissimi, tū etiā studiosissimi,
qui suaderent vt absolutam hanc, & à te
mihi

4

mihi iniunctā olim prouinciā, amplissi-
morū patrū cuipiā, aut Regulorū nonnul-
li dedicarē, vt inde mihi, aut gratiā planē
immortalē conciliarē, aut pecuniolā cer-
te aliquā æruscarem. Ego verò, qui ambi-
tionem semper effugi, ac vt ineptissimus
æruscator à pecuniæ studio semper ab-
horruī, ijsce Lænatis, ac Pōpei ingratiss-
etis explosis, Minucij, & Culeonis gratū,
piumque opus imitatus, ijsce inquam a-
micis, τῆς ἀχαριστίας vitium, quod à me
alienissimū esse nemo ignorat, vitādum
censeo, neque hac cōtumelia, iniuriāque
Appollodorū nostrū affecturus sum. Is
enī ad eū, à quo iā pridē ad me venit, redi-
re maiore in modū desiderat; cur igitur,
inquā tāto eius desiderio satis ego mini-
me faciā? Veniat igitur ad te, ac iā tandē
sub tuo noīe, qui per tot sæcula, delituit,
Appollodorus emergat in lucē. At, si per
Aegiū, serius, quā volebas, ad te redit, ni-
hil est, q̃ illi succenseas, atq; eo secū noīe
expostules, q̃doquidē in eo vertēdo, ex-
poliēdo, exornādoq; atq; illustrando, lō-
giore tēporis cursu opus fuit. Incredibile

est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facesserit: erat enim, vt te minimè la-
tet, sic mutilus, sic mactus, sic lacer, sic in-
uersus erat, vt in eo restituendo longa, ac
diuturna cum Latinorum, tum Græco-
rum auctorum volumina, nocturna, ac
diurna manu versare necesse fuerit. Quam
rem ex nostris annotationibus cū Apol-
lodoro editis abs te facillimè cognitum
iri spero. Illud interim audacter (absit ar-
rogantia verbis) de me in Apollodoro
interpretando, dici posse arbitror, ita me
elaborasse, ac profecisse in communem
studiosorum vtilitatem; vt, quod antea
per eius quasi pelagus ne Delius quidē
natator enataffet incolumis: nunc sanè,
quiuis vel mediocriter natandi peritus,
citra vllum suffocandi, mergēdiq̃ue dis-
crimen, tranabit in tutum. Vale. Meque
illi tuo Antonio Augustinio duodecim-
uiro litibus iudicandis & doctrina, &
animi Sanctitate eminentissimo com-
menda.

APOLLODORII ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

BIBLIOTHECES SIVE DE

DEOR. ORIGINE,

Liber primus.

Benedicto AEgio Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis uniuersi imperio præsuit, quique ducta uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, ac Cæum: Qui, quod singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tū robore ceteris mortalibus antecelluerūt.

Post hosce autē ē Cælo Tellus, Cyclopas, Hæxpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cælus vinctos deiecit in tartarum, is locus est ad inferas tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

Cælus itē ex eadē coniuge procreauit Oceanum, Cæū, Hyperionē, Criū, Lapetūq; cognomēto Titanas, & nouissimū omniū Saturnū suscepit. Præterea filias Tethyn, Rheam, Themīn, Mnemosinē, Phæbem, Dionēque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox vērō Terra indignissimē ferēs,

A s filiorum

A P O L L O D O R I

filiorum in tartara deiectorū internecionem, Titanas, ut patrē dolo aggrederētur, inducit. Saturnoq; adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præter unum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præfectu Cœli genitalia deiecit in pelagus, deq; virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megara enata sunt. Cœlo demum è Regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in tartarum, Rheā inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Post ubi Cælus, ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædixerunt, singulos, ut quisque in lucē prodibat, atque nascebatur, ita deuorabat. Et Vestā prius, Cererē deinde, & Iunonē: post has Plutonē & Neptunū deglutiiuit. Quāobrem irata cōiux Rheā in Cretā, quo tēpore Iouē in utero ferebat proficiscitur, ubi in antro Dibus illū parit, & Curetibus, Adrasteaque, ac 7da nymphis Melissarum filijs alendum dedit: Hæ vero Amalthea lacte puerum educunt. At Curetes in antro armati infantem asscruentes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, concutiebant. Rheā vero inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio deuorandum dedit.

Mox, ubi Iupiter iusta, atque integra fuit ætatis, Metin Oceani filiam sociam capit, quæ Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus

coactus lapidē prius, deinde, quos antea filios, deuorarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduersus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriā Ioui, si in Tartarum deiectos sibi in societatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campus custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iā tum etiam Cyclopes Iouem tonitru, fulgetraque, & fulmine, Plutonem autem Galea, & Neptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detrusos, centimanis custodiendos dederunt. Quo facto idem rerum imperiū sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem celi regnum, Neptuno maris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterum Titanibus procreantur, Oceano quidem, & Tethye, Oceanidum terna millia. Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Crio ad hæc & Eurybææ Pluti filie nati sunt Astræus, Pallas, Perseus.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris calum sustinet, Prometheus item, & Epimetheus, ac Menætius, quē in Titanico bello fulminatum Iupiter in Tartarum detrussit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chirō geminus cētaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt Veti, & Astra. Perseus ex Asteria Hecate genuit.
Pallanti

Pallanti, & Stygi ex Oceano procreati sunt Nix, Cratus, Zelus, Bia.

Jupiter Stygis aquam de scopulo per inferorum lota fluentem, in risu rādī religione decoravit: quod ipsi contra Titanas, una cum filiis, opem tulerit.

Ponti vero & Terra hi sunt filij, Rhorcus, Thaumās, Nereus, Eurybōa, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filijs nata sunt, fr̄is, Harpyia, Aello, & Ocypete.

Ex Rhorco & Cetone gignūtur Phorcyades, Gorgones, de quibus dicendum erit: ubi de Persei rebus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filia fuerunt: quae hisce nominibus appellantur, Cymatōe, Spiō, Glaucothōe, Naufithōe, Halia, Eratō, Sāo, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agaue, Eudora, Dorō, Pherusa, Galatea, Actaea, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymō, Pione, Halimede, Pleſaure, Eucrate, Prota, Ploto, Calypsō, Panope, Crantō, Neomeris, Hippopoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Metie, Dione, Isaa, Derō, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, DYNAMENE, Ceto, Limnorea.

Jupiter autem Iunonem sibi conubio innoxie, ex eaq; Heben, Ilithyian, & Argen procreavit. ad hac multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiscetur. Ex Themide igitur Caeli filia, Horas creat, Jrenen, Eunomiam, Dicen. Parcas Clothō, Lachesis, Atropon. Ex Dione Venerem: ex Eury-

Eurynome, Oceani filia, Gratiæ, Aglaia, Euphrosyne, & Thalia: De Styge Proserpinā: è Mnemosyne, Musas, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliopes, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicā exercuit: cuius cantu lapides, arboresq; promouebat. Hic, post Euridicē cōiugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eoq; persuasus, ei reducenda uxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto ut inter redeundum Orpheus coniugis conspicienda gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iā domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquā fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit, Quatū ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisi mysterijs, inuentis, discerptus à Menadibus ad pieriam sepultus fuisse proditur.

Clio Pierum Magnetis filium; Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nymphe filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

*Thamyris cum forma corporis præstans, tum
fidibus*

APOLLODORI

*fidibus clarus, de cantu Musas pronocauit, omniūq;
concubitus victor, victus autē illarum arbitratu
se multatum iri paciscitur. Musa itaque superatū
Thamyryn oculorum luce, & citharædica priuat.*

*Ceterum Rhesus fuit Euterpes, ac Strymonis
amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes ob-
truncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum
esse scribunt.*

*Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt.
At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus
ubi de Ulyssæ agetur, dicemus.*

*Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Vol-
canum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue na-
tum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vin-
cula coniecta opem ferentem de calo precipitē de-
dit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deua-
stādum nauigātī tempestatē intulisset, ex Olympo
suspenderat, Vulcanum verō in Leno insula deie-
ctum, & eo casu claudum factum Thetis seruauit
incolumem.*

*Iupiter ad hac Thetidi varias alternanti for-
mas, quo illius vitaret amplexus, immiscetur: Quā
cūm grauidam esse persensisset absorbere occupat,
quoniā post natam ex ea puellam, filium se paritu-
rā dicebat, qui cali dominatione potiturus esset. Id
futurū veritus eam absorbuit. Vbi vero pariendi tē-
pus aduenit, Prometheus siue, ut alij tradunt, Vol-
canus eius caput securi percussit. deque illius verti-
ce secus Tritonem amnem armata Pallas exiit.*

Cete-

Ceterum de Cœi filiabus *Asteria* fugiens *Io*is complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in portum, & ab ea, qua *Asteria* vrbs prius appellata fuit, postea *Delos* nomē accepit: Siquidem *Latonā* ab *Ioue* cōpressam per vniuersum terrarū orbem *Iuno* insectata est, donec *Delum* peruerit, atque ibi *Dianā* prius peperit, qua obstetrice adiuta mater *Apollinem* deinceps edidit. Enimvero *Diana* venationis studio delectata, virgo permansit, *Apollo* autem diuinandi facultatem edoctus à *Pane* *Jonis* & *Contumelia* filio *Delphos*, (quo tēpore *Themis* illic oracula dabat) se contulit. At cū templi cūstos *Pytho* serpens ab hiatus aditu prohiberet *Apollinem*, hoc perempto Deus tēplum occupat, neque longo post tēpore *Tityum* quoque *Io*nis ex *Elara* *Orchomeni* filia natum interemit, quā *Iupiter* ubi impleuit, *Iunonis* metu sub terram occuluit, conceptumq; filium *Tityum* inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in *Pythone* contendens, *Latonam* conspicatus, eiūsq; desiderio detentus abripit. Hac filiorum opem implorat, ij *Tityum* sagittis conficiūt, qui vel mortuus cruciatur. *Vultures* enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam *Marsyam* *Olympi* filium occidit. Hic enim, cū tibias inuenisset, quas *Minerua*, quòd informē vultū efficerēt, abiectit: *Apollinē* de musica prouocare nō dubitauit, Hoc de cōpactō in certamē descendūt, ut victor arbitratu suo denictū afficiat

Init

APOLLODORI

Initō igitur certamine conuersa cithara, certabat Apollo, idēque ut Marsyas faceret, imperauit, quod cum ille tibijs nequiret, Apollo præstātor est inuentus. Quare suspensum Marsyam ē proxima ac patule pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delo necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidē uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detrusit: Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq; versus orientem Solem utduēaret, imperauit, quō cum uenisset, Solis radijs excalesfactus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hæc Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quod cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Oriōem, quōd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi uni ē virginibus, qua ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhodè, quæ Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eâ Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atque dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quæ, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata calum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastum de suo matrore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: inde ad Celeum iam tum Eleusiniæ Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus lacecessit: eaque ratione, risum illi excussit: quæ de re in Thesinophorijs mulieribus scommatum licetiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cumque igne coopertum deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocirca puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

A P O L L O D O R I

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq³ concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi serendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni; ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Hac autem, cū quid manderet, minime prauideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiā singulorū annorū partē cū Plutone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendū erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhac Titanibus irata gigantes è Calo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, promissò è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegrais cāpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferūt. In calū saxa, atque accēsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyrionē, & Halcyoneū omniū facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos ru mor erat, gigantū posse occidi neminē: Verū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cū Terra presensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occiderēt, remediū quaritabat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderēt imperauit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens pracidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Herculē sociū accersuit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longò plus, quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonēte ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obijisse traditur.

Porphyrionem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniecit: quæ cū sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem queritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis trāsfixus occubuit. Inter ceteros Apollo lauiū Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū ictu effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Clytiū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit: quæ

APOLLODORI

*Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea te-
ctus pugna confecit Hippolytum. Gratiam Dia-
na, Agrum deinde Parca, & Thoonem aneu cla-
vis pugnantes contuderunt.*

*Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis
immensa humana formæ magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput sæpenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebāt: in cruribus maximas
viperarum spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebātur, eaq;
vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.*

*Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusq; Typhon candentes
in calum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in calum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Ægyptum
pro-*

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas se quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Cassium usque extrema Syria montem persecutus est, ibiq; cum faucium esse cognouisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuumque nervos disseccuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transiit: quo cum peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos precisos in ursi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera hac erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Agipan nervos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eumque actutum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentior fore, matura, ac mitia poma gustavit. Proinde cum Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Hamum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contrà noua fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo

A P O L L O D O R I

Flami nomen factum fuisse ferunt. Quig³ cum per Siculum mare fugere incēpissent, Iupiter Aetnā Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hac hactenus a nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigēdumq³, dedit. Scythiae Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc poenam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quae ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem dūcit, quam mulierem omnium primam Di finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusis de calo imbribus, maximā Gracie partē cooperuit, ut quid-
quid

quid in ea mortalium foret, interierit, prater admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt. Nec non, quae sunt Isthmum extra & Pelopēnesum loca undarum vi omnia contacta fuerunt: quo tēpore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibiq; post imbrum pausam egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugiētibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo facto Deucalion 7. humani generis reparationem deposcit, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei, ^{De Ioue Phyxio vide auctorem seq. l. 1. fol.} ^{λαοί, unde.} ^{λαοί, enim Latinis lapidē significat.} Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphitryon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nympha Dorus, Xuthus, & Aeolus. Is quidē de se Hellenas qui postea graeci vocati sunt, nominavit filijs, & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum ex Creusa Erechthei filia, Achaum genuit, & Iovem, à quibus Achivi, & Iones nuncupantur.

Dorus autem, quæ trans Peloponesum est, terram
nactus, incolas suo de nomine Dorienſes appellauit.
Æolus verò locis Theſſaliam proximis imperans,
populis Æolenſib: nomen impoſuit. Qui ducta E-
narete Deimachi filia, ſeptem ex ea filios procrea-
uit, Chriteum, Siſyphum, Aſthamantem, Salmonen
Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
quinque Canachen, Halcyonem, Piſidicen, Calycē,
ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
podamas, & Oreſtes. Ex Piſidice, & Myrmidone
Antiphus, & Acton nati ſunt.

ſupbia Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius ſibi
in matrimonium duxit. Hi ob ſuperbiam extincti
fuerunt. Ille enim Iunonem ſibi coniugem eſſe præ-
dicabat: hæc verò Iouem virum eſſe ſibi iactitabat.
Vtrūque Iupiter in auis, illam in halcyonem, hūc
in mergum transformauit.

Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
reum. Opopeū, Aloëumque, & Triopē genuerūt.

Sed Aloeus ſphimediā Triopis filiam, quæ
Neptunum exarſit, uxorem habuit: ea continen-
ter ad mare ſe conferens, & hauſtos manibus flu-
ctus intra ſinum ferebat: quæque à Neptuno com-
preſſa geminos peperit, Otū, & Ephialtem, quos
Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
ne cubitum, longitudine verò vlnam increſcebant:
qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proin-
de

de Olympo Ossam imposuerunt, Peliôque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hæc montibus de mari cōtinentem, deq; terra rursus maria se reddituros dīctitabāt. Quinetiam Ephialtes Lunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferā collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hæc Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Æolensibus è Thessalia Elidē transmi-grauit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperiuit: Qui data ab Ioue, quæcunque vellet, deligendi potest ate, cū somno perpetuo immortalem sibi inuentutem concedi postulauit.

Ceterum Æolus Endymionis, & Seidis Nympha, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianassa filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipœte, suo de nomine terram Ætoliam appellari censuit. Sed ex Ætolo, & Pronœ Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

A P O L L O D O R I

Tleuro ducta uxore Xāhippe, Dori filia, Agenorim procreat, & filias Steropen, Stratonicenq³, & Leophontem.

Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaſten, & Protogeneam, ſuſcepit, ex qua, & Marte naſcitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicaſten Calydone natam coniugē duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, qua de Marte marito, Eucnum, Molum, Pylum, Theſtiumq³ conceptos peperit.

Euenus ſanè Marpeſſum, quam cum Apollo ſibi collocari in matrimonium queritaret: Idas Aphareiproles, ſumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde è curru inſequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque aſſequēdi voti compos factus equos ingulauit, ſeq³ ipſum deinceps in fluuiū præcipitem dedit: eiq³ Euenus nomen inditum fuit.

At Ida Meſſenem proficiſcenti obuiam factus Apollo virginem aufert, qui cum inter ſe de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirēpta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac verita, ne ſe anum factam Apollo deſereret, Idam ſibi virum eſſe maluit.

Theſtius vero ex Eurythemide Cleobœa filia feminei ſexus quidē, Althaam, & Hypermneſtrā ſuſtulit: mares autem Iphiclum, Eubippū, Plexippum, Eurypylumq³ creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcatheus, Melas, & Leuco-

Leucopæus, filia Sterope, de qua, & Achælo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thestij filia Toxæum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, qua nupsit Andæmoni, ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Sed Althea ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipēs in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset inuulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges rediissent, rerum primitias Oeneus dys omnibus, una tantum Diana per obliuionem pratermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri minimè sinebat, pecoræque omnia, & obuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque conuocauit, eique, qui feram

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui verò ad apri venationem conuenerint, hi fuere: Meleager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt. Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedemonij. Theseus Aegæi Atheniensis. Admetus Pheretis domo Pheris. Ancaus, Cepheusque, Lycurgi ex Arcadia. Iason Aësonis ab Iolco. Iphicles Amphitryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissæus. Peleus Aëaci à Phthia. Telamon Aëaci Salaminij. Eurytion Aëtoris, Phthius. Atalanta Schœneï ab Arcadia. Amphiaraus Oiclei Argiuis. Quibus cum & Thestij filij conuenerunt: hos, ubi coiussent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: Decimo autem post die Cepheum, Ancaumque, ac nōnullos alios venatum ire cum femina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatæ Ida, & Marpessæ filie maritus, quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde vero, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Pyleus, atque Ancaus à bellua crudeliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero Amphiaraus aprū in oculo vulnerauit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
Thestij

***T**hestij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si **M**eleager eam capere nolit, affirmabant.*

*Quamobrem irarum plenus Meleager **T**hestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero **A**lthæa marore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum **T**hestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium **P**hicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è **T**hestij filiis occidit. Tum **A**lthæam filium execratam fuisse aiunt, eum vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad moenia proximè accedentibus, & cuiusvis ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, egre ab uxore, persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos **T**hestij filios occidit pugnando, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, **A**lthæa, & **C**leopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuū deplorauere mulieres in aueis sunt commutatae.*

*Oeneus, **A**lthæa ubi è vita discessit, **P**eribœam **H**ipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui **T**hebaidem conscripsit expugnata, inquit, **O**leno cepisse **O**enea munus. Sed **H**esiodus ex **O**leno **A**chaia oppido, defloratam ab **H**ippostrato **A**maryncei*

APOLLONORI

[illegible][illegible]

*senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq; in Pe-
loponnesum abduxit.*

*Sed qui periculum euaserant, Agrj filij in insi-
dijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia se
nem occiderunt.*

*Verum vita functum Diomedes Argos transla-
tum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est indi-
tum Oenoe, sepeliuit : & ducta uxore Egia-
lea Adraſti filia, sine (ut alijs placet) Egialei,
contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse per-
hibent.*

*Ceterum ex Aoli filijs Athamas Boeotia Regn-
lus, ex Nephelē marem genuit Phrixum, filiā vero
Hellen, & is uxore Nephelē mortua, Inonem sibi
conubio iungit: de qua Learchum, & Melicertam
filios habuit. Sed insidias neſtens à Nephelē natis,
Ino, triticum ut torrerent mulieres, persua-
sit, quo sumpto clām viris, imperata faciunt.
Terra, quod fruges tostas excepisset, annonam
minimè tribuebat. Quo circa Delphos Atha-
mas de caritate, ac penuria rerum vitanda
miſit, qui ſcitaretur oraculum. Ino vero, miſ-
ſos ad id respondendum induxit, ut, si sterili-
tate liberari velint, Apollinem praecepisse refe-
rant, Joui Phrixum esse iugulandum. Quod
ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colo-
nis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.*
Nephe-

APOLLODORI

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quo cū per aerem ueherentur, quidquid terra, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quòd Sigeum inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellepontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciope filiam nuptui dedit, Hic autem Joui Phyxio velleris aurei arietem sacrificauit, & eius pellem Aeetae socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeetae filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intemit. Jno autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogauit, ubi nam gentium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cū multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cū illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exadificato à se nomen Athamantiam im-

imposuit, Deinde Themistonem Hypseï filiam cepit uxorem, ex eaq̃, Leuconem, Erythroem, Schœneum, & Ptoem genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiã sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Enrymede suscepit, Hic ignominã Chimæram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq̃, ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quò occultum illius raptoem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidia Rex Diomedam Xuthi filiã ducit uxorem: qua illi filiã Asteropeam parit, & mares Enetum, Attoem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Ereekthei filiã sibi coniugauit. Hunc autem contrà Aurora impatienter amans rapuit.

Perieres Messena potitus Gorgophonem Persei filiã in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarius filij orti sunt. Pleriq̃, vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cynorta, qui Amycle filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-
C Ætem

Ettem, ac Diſtyn. Hi Seripbum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Theſſaliã habitauit, at reuerſus ipſe in Elidem, urbem ibi cõdidiſt. Qui cum contumelioſus ſuo pte foret ingenio ſeq, Ioui adequaret, ſua ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Iouem eſſe prædicabat, & quæ illi dedicari ſolebant, ea ſibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua ſe concitare diſtitabat, necnon iaculans in calum ardenteis faces fulgura ſe imitari iactitabat. Hinc ipſum Juppiter fulminat: urbemq, ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus ſolo æquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcídice, qua, cum apud Crethicum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, atque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conqueri minimè deſinebat. Neptunus interim ſumpta Enipei forma cum ipſa concubuit. Hac autè, cū geminos clāculum peperiffet, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs paſtoribus prætereuntibus, equarum una, cum infantium alterum ungula, caſu quodā tetigiffet, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis ambos ſuſcepit alendos, & , cui liuidula reddita eſt faciei pars, Peliam nominauit, quaſi Liuium dixeris. Alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iuſtam, integrāque ætatem perueniffent, agnita matre, nonercam, quòd eius opera parentem male affectā perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ, tametsi intra Iunonis templum confugere antever-
tisset, eam tamen Pelias super aram ipsam ingula-
uit. Eamque ob rem nullo unquam honore Pelias
Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter
se discordiam exercere non desierunt. Neleus de-
mum regno pulsus Messenam commigravit, &
Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam
sibi copulavit: de qua Peronē puellam genuit, sed
mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Dei-
machium, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eua-
goram, Alastorē, et Nestorem, & Perichlymenum
cui iam Neptunus in varias sese formas transmu-
tandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore
Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem,
modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuer-
tens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs oc-
cisus est: Solus autem Nestor servatus est incolu-
mis, quippe qui apud Goremios educabatur, & du-
cta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidi-
cem, & Polycastem, Mares autē Perseum, Stra-
tichum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, An-
tilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insu-
per Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Ana-
xibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Am-
phione orta filium Acastum genuit, & feminei se-
xus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alce-
stin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

APOLLODORI

Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis adibus quercus existeret, in eaq³ serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit, atqui serpentium partus educavit: qui cum ad iustum corporis modum succrenissent, ipsum iam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergescens, excitatusq³, ac perterrefactus, superuolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hac Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus evasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxore depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se bones abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia canis servabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat, Quare cum vi bones abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit imploradam: Id illi Germanus se præstiturum pollicetur, eiq³ Abigeum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum plane exactum in vinclis iacuerit, ita demum bones habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatio-

iationem ad Phylacen contendit, atque, ut prädixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu remoluto, teredinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quātum è trabe derosum esset, percontante, domesticis teredinibus tñ minimum superesse respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corrui, id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum, esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus bones recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad in augurandum auēis euocauit, ad quē cū vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro secessitā præsēcās nō procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit.

Quare puer metu perculsus cū sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secessitam defixit, eāq; obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturū. Hac à vulture pradoctus Melampus secessitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinauit, et is Podarcē filium procreauit, ac bones Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

A P O L L O D O R I

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq, concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi ferendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni; ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cūm quid manderet, minime præiuderet, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyre filio, quòd falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiā singulorū annorū partē cū Plutone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendū erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Calo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, promissū è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegraeis cāpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferūt. In cælū saxa, atque accēsus arbores iaculabantur, in quibus Porphyriōnē, & Halcyonē omnīū facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantū posse occidi neminē. Verū si mortalī quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cū Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occiderēt, remediū quæritabat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderēt imperauit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens pracidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Hercule sociū accersiuit. Qui primus omnīū Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longē plus, quā ante a, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonēte ipsū extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obijisse traditur.

Porphyrio autem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniecit: qua cū sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem quæritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis trāsfixus occubuit. Inter ceteros Apollo leuū Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū idū effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Clytiū ab Hecate, seu potius à Volcano cādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suū sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit: qua

A P O L L O D O R I

*Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea te-
ctus pugna confecit Hippolytum. Grationem Dia-
na, Agrium deinde Parca, & Thoonem aneus cla-
uis pugnantes contuderunt.*

*Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit.
Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.
Post igitur debellatos àsuperis Gigantas Terra
longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac
Typhonem duplici natura, humana simul, atque
ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis
vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra
genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis
immensa humana formæ magnitudo erat, ut om-
nium montium cacuminibus altior esse videretur:
cuius etiam caput sæpenumero astra pertingebat.
Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque,
& altera ad orientem pertinebat. Ex his centum
draconum capita eminebāt: in cruribus maximas
viperarum spiras ille continebat: quarum volu-
mina ad uerticem ipsum usque protendebātur, eaq;
vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis cor-
pus erat totum pennis circumdatum.*

*Squalentes autem è capite crines, & mento bar-
ba impexa, prolixaque ventilabant. Igne oculi emi-
cabant. Talis itaque, tantusq; Typhon candentes
in calum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque
boatuferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis
procella deferuebat. Hunc ubi Di in calum pro-
spiciunt irrupentem, acti in fugam in Ægyptum pro-*

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem confpicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est, ibiq; cum faucium esse cognouisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cum peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos præcisos in vrsi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera hac erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Egipan nervos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eumque actutum conscendit, ac Thyphonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentior fore, matura, ac mitia pomagustavit. Proinde cum Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnâque ad Hamum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contrà noua fulminum vi deturbantur multumque in ipso monte sanguinis exundauit: à quo

A P O L L O D O R I

Æmi nomen factum fuisse ferunt. Quicq̃ cum per Siculum mare fugere incœpissent, Iupiter Aetnā Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hæc hætenus à nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigēdumq̃, dedit. Scythiæ Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc poenam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem dūcit, quam mulierem omnium primam Dij finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusis de celo imbribus, maximā Graciæ partē cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, prater admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Pelopēnesum loca undarum vi omnia cōtecta fuerunt: quo tēpore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibiq; post imbrium pausam egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugietibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo facto Deucalion s7. humani generis reparationem deposcit, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei, λαάς enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nympha Dorus, Xuthus, & Aeolus. Is quidē de se Hellenas qui postea graci vocati sunt, nominavit, filijs, & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponne sum ex Creusa Erechthei filia, Achaum genuit, & Iovem, à quibus Achiui, & Iones nuncupantur.

Dorus autem, qua trans Peloponesum est, terram
nactus, incolas suo de nomine Dorientes appellauit.
Æolus verò locis Thessaliam proximis imperans,
populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta E-
narete Deimachi filia, septem ex ea filios procrea-
uit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmoneū
Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicen, Calycē,
ac Perimedē. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
podamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone
Antiphus, & Acton nati sunt.

supbia. Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi
in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti
fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse præ-
dicabat: hac verò Iouem virum esse sibi iactabat.
Vtrūque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hūc
in mergum transformauit.

Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
reum, Opopeū, Aloëūque, & Triopē genuerūt.

Sed Aloeus Jphimediam Triopis filiam, que
Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continen-
ter ad mare se conferens, & haustos manibus flu-
ctus intra sinum ferebat: quaque à Neptuno com-
pressa geminos peperit, Otū, & Ephialtem, quos
Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
ne cubitum, longitudine verò vlnam increſcebant:
qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proinde

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire minitari. Ingestis ad hac montibus de mari cōtinentem, deq; terra rursus maria se reddituros dī Etitabāt. Quinetiam Ephialtes Lunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferā collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hac Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Aeolensibus ē Thessalia Elisē transmigravit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimē deperiuit: Qui data ab Ioue, quacunque vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalem sibi iuventutem concedi postulauit.

Ceterum Aeolus Endymionis, & Seidis Nymphae, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianasse filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthia, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipœte, suo de nomine terram Aetoliam appellari censuit. Sed ex Aetolo, & Pronoe Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quae sunt illis cognomina in Aetolia urbes, nomen acceperunt.

APOLLODORI

Tleuro ducta uxore Xāthippe, Dori filia, Agenorim procreat, & filias Steropen, Stratonicenq̃, & Leophontem.

Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaſten, & Protogeneam, ſuſcepit, ex qua, & Marte naſcitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicaſten Calydone natam coniugē duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, qua de Marte marito, Eucnum, Molum, Pylum, Theſtiumq̃, conceptos peperit.

Euenus ſanè Marpeſſum, quam cum Apollo ſibi collocari in matrimonium queritaret: Idas Aphareiproles, ſumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde è curru inſequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque aſſequēdi voti compoſ. factus equos ingulauit, ſeq̃, ipſum deinceps in fluuiū precipitem dedit: eiq̃, Euenus nomen inditum fuit.

At Ida Meſſenem proficiſcenti obuiam factus Apollo virginem auſert, qui cum inter ſe de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirēpta, virgini, utri collocari vellet, optionam dedit. Hac verita, ne ſe anum factam Apollo deſereret, Idam ſibi virum eſſe maluit.

Theſtius vero ex Eurythemide Cleobœa filia feminei ſexus quidē, Althaam, & Hypermneſtrā ſuſtulit: mares autem Iphiclum, Eubippū, Plexippum, Eurypylumq̃, creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcatous, Melas, & Leuco-

Leucopæus, filia Sterope, de qua, & Achæ'oo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thestyn filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transfilerit, interfecit, & post hunc Thyreum & Cymenum, filiam quoque Gorgen, qua nupsit Andromoni, ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

*Sed Althea ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipes in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asservandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset inuulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus dys omnibus, una tantum Diana per obliuionem pratermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri minimè sinebat, pecoræque omnia, & obuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque conuocauit, eique, qui
ferans*

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui verò ad aprī venationem conuenerint, his fuere: Meleager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt. Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedamoniij. Theseus Aegēi Atheniensis. Admetus Pheretis domo Pheris. Ancaus, Cepheusque, Lycurgi ex Arcadia. Iason Aesonis ab Iolco. Iphicles Amphitryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissaeus. Peleus Aeci à Phthia. Telamon Aeci Salaminij. Eurytion Actoris, Phthius. Atalanta Schœneii ab Arcadia. Amphiaraus Oiclei Arginus. Quibus cum & Thestij filij conuenerunt: hos, ubi coiussent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: Decimo autem post die Cepheum, Ancaumque, ac nonnullos alios venatum ire cum femina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra Ida, & Marpessa filia maritus, quòd ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde vero, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Pyleus, atque Ancaus à bellua crudeliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero Amphiaraus aprū in oculo vulnerauit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
Thestij

Thesij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thesij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althea marore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thesij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thesij filijs occidit. Tum Altheam filium execratam fuisse aiunt, eum vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & ciuibus ipsum suppliciter, ut patria laboranti opem ferret, orantibus, egre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thesij filios occidit pugnâdo, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, Althea, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, qua mortuū deplorauere mulieres in aucis sunt commutate.

Oeneus, Althea ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amyncei

A P O L L O D O R I

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, præcepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo viatam fuisse, cognouisset, grauidam ipsam ad hunc ablegasse, qua demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq, Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenci fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmaonidem tragediam scripsit, testatur Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalū, Hyperlaum, Antiochen, Eumedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Therecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Argiuos, Adrastūque adisse, ductaq, eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrii filij Thersippus, Onchestus, Trothous, Celeutor, Lycopæus, Melanippus occupatum Oenci regnum patri attribuerunt, quinetiam viuentem adhuc Oeneū in vincula cōiectū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrii quidē filios præter Onchestum, Thersippumq, omneis è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnū, cum iā
senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq; in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrj filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoe, sepeliuit : & ducta uxore Egialea Adraſti filia, sine (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Aoli filijs Athamas Boeotia Regulus, ex Nephelē marem genuit Phrixum, filiā vero Hellen, & is uxore Nephelē mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias neſtens à Nephelē natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quod fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, misos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem precepisse referant, Ioui Phrixum esse iugulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quocū per aerem ueherentur, quidquid terra, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quod Sigeum inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decedit, ibique extincta ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq̃, Chalciopem filiam nuptui dedit, Hic autem Ioui Phyxio velleris aurei arietem sacrificauit, & eius pellem Aeetae socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeetae filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intemit. Iuno autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogauit, ubi nam gentium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cum multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cum illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exedificato à se nomen Athamantiam im-

imposuit, Deinde Themistonem Hypseï filiam cepit uxorem, ex eaq³ Leuconem, Erythroem, Schœneum, & Ptoœum genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantidis filiã sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic ignominia Chimaram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib³ & capite subuoluendo cruciatur, idq³, ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopis illatam fuisse dicant. Quod occultum illius raptoem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiã ducit uxorem: quæ illi filiã Asteropeam parit, & mares Enetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiã sibi coniugauit. Hunc autem contra Aurora impatenter amans rapuit.

Perieres Messenapotitus Gorgophonem Perseï filiã in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarius filij orti sunt. Pleriq³, vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cynortæ, qui Amycle filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-
Ctem

Ettem, ac Diſtyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmonæus antea prius quidem circa Theſſaliã habitauit, at reuerſus ipſe in Elidem, urbem ibi cõdidiſ. Qui cum contumelioſus ſuo pte foret ingenio ſeq₃ Ioui adequaret, ſua ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Iouem eſſe predicabat, & qua illi dedicari ſolebant, ea ſibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus aeneis agitans tonitrua ſe concitare diſtitabat, necnon iaculans in cælum ardenteis faces fulgura ſe imitari iactitabat. Hinc ipſum Juppiter fulminat: urbemq₃ ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus ſolo æquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcídice, qua, cum apud Crethæcum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, neque ad illius fluuenta continenter accedens propter amnem conqueri minimè deſinebat. Neptunus interim ſumpta Enipei forma cum ipſa concubuit. Hac autē, cū geminos clāculum peperiffet, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs paſtoribus prateruentibus, equarum una, cū infantium alterum ungula, caſu quodā tetigiffet, faciei partem liuidulam reddidiſ. Tum equarius infantem ambobſuſcepit alendos, & , cui liuidula reddita eſt faciei pars, Peliam nominauit, quaſi Liuium dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iuſſam, integrāmque atatem perueſſent, agnita matre, nouercam, quòd eius opera parentem male affectā perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ, tametsi intra Iunonis templum confugere antuerisset, eam tamen Pelias super aram ipsam ingulavit. Eamque ob rem nullo unquam honore Pelias Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus de-
 mum regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronē puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Demachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eua-
 goram, Alastorē, et Nestorem, & Periclymenum cui iam Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modo in leonem, modo in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Neleis filijs occisus est: Solus autem Nestor servatus est incolumis, quippe qui apud Goremios educabatur, & ducta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autē Perseum, Stratichum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, & Thrasymodem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hipporhoen, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmo-
 nei filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

APOLLODORI

Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis edibus quercus existeret, in eaq, serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremauit, atqui serpentium partus educauit: qui cum ad iustum corporis modum succreuissent, ipsum iam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq, ac perterrefactus, superuolitantium auium voces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur, mortalibus pradicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hac Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus euasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxore depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia canis seruabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat, Quare cum vi boues abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit imploradam: Id illi Germanus se prestiturum pollicetur, eiq, Abigeum deprehensum iri pradixit, Qui, si iam annum plane exactum in vinclis iacuerit, ita demum boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatio-

itationem ad Phylacen contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu reuoluto, terebinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quātum ē trabe derosum esset, percontante, domesticis terebinibus tū minimum superesse respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corruit, id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum, esse animaduertit, solutum vinctulis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus bones recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum autis euocauit, ad quē cū vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro secessit a præsecās nō procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit.

Quare puer metu percussus cū sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secessitam defixit, eāq, obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturū. Hæc à vulture pradoctus Melampus secessitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinauit, et is Podarcē filium procreauit, ac boues Pylum perduxit, fratriq, Peronem Nelei filiam consecutus

in coniugium collocavit, & Messena aliquandis mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, partus regni partem, eas vesania liberavit, quo etiam cum Biante fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphirao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui adversus Troiam navigavit, ex Pronacte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autē Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thesaliæ condidit: Admetum, ac Lycurgum procreavit, Lycurgus circa Nemeam habitavit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltē cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus servivit, quo tēpore Pelia filiā uxorem deposebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Ametus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit: & Alcestin capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola
re

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinis irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissā cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æſone, Crethei, & Polymedes Auloyci, filio natus Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni successore scitanti respondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum esse, primò cum id genus oraculi minimè intellexisset, paulò post reipsa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accersiuit. Is verò, quòd rei rustica desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properauit: & Anaurum amnem traiciens, alterum in amnis alueo amisit calceum. Id ubi Pelias uidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq̃, Quidnam habens potestatem, fecisset, quando sibi ex oraculo pradiſtum fuerat, à ciuium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem sine forte quadā superuenit, sine Iudonis ira, ut Medea malū ueniret

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperare respondit Iason, quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hæc autem in Colchis suspensa è quercu in Martis ludo visebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi innitavit. At is Minervæ consilio navium remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvæ accommodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantes oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Græciæ optimum quemq; in unum congregarat, quorū nomina hæc sunt. Typhys Hægny filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreæ filij. Castor, & Pollux Jovis. Telamon, ac Peleus Acæi. Hercules Iovis. Egæi Theseus. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaræus Oiclei. Cenei Coronus. Palamon Volcani. Etolivæ. Cepheus Alei: Laertes Arcefi. Antolycus Mercurij. Atalanta Schæneii, Menætiæ Actoris. Actor Hippasii. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager Oenei. Ancæus Lyncurgi. Euphemus Neptuni. Pæas Thaumaci. Bates Teleontis. Phænus, & Staphylus Dionysi. Erginus Neptuni. Perichymenus, Nelei. Augæus Helij. Iphycus Thestij. Argus Phrixi. Euryalus Mecistei. Penelæus Hippalæi.

Leius

Leitus Aleētoris. Iritus Nauboli. Ascalaphus, & Almenus Martis. Asterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iasone euecti in Lemnum appellant.

Hac insula tum viris omnibus orbata Hypsipyle Thoātis filia imperio regebatur, cuius rei causam hāc fuisse legimus: Lemnia mulieres Venerem nihil faciebant, quae ea de causa teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas subigebāt. Tum Lemnia quòd à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quaq̃, iugularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum, seruauit illasum. Mox Argonautae in Lemnum, quae tum à mulieribus tenebatur: appulsi, illis admiscuntur. Hypsipyle vero ab Iasone compressa Euncum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyricus imperabat, peruenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui noctu illinc auecti: reflantium ventorum impetu noctu nescy rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelasgicorum hostium copias esse arbitarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari aduersus ignaros. Casis itaque Dolionū plerisq̃, & Rege Cyrico, Argonautae, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyricum magnificè tumularunt, quo facto abiire: nec longo post tempo

[illegible]

Argo, præstan-
tissimum virum, in Ponticis certamen promoca-
vit. Hic cum ei propinaculum esse pollicitus,
interfuit. Interdixit ducem interfecit. Inde cum
Spartaco et Fronto impetum facissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq³, in fugam actos obtruncant. Hinc autem aucti Salmyssum, quæ Thracia vrbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbat³, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq³ excacatum fuisse produnt à Dys alij, quod futura mortalibus prediceret: nonnulli vero à Borea, & Argonautis, quod à nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filijs à Colchis in Graciam, nauigationem significasset. Ad hæc etiam Di Harpyias in illum immiserunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à calo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, ut per ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de nauigatione tum mihi verba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, & Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per ærem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Borea filiorum manibus tum moriendum erat: sed &
Borea

viribus transire conarentur. Quæ cum acceperissent soluta navi discedunt, & cum proximè Symplegadas peruenissent de prora columbâ dimittunt, quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volicaret, summam eandem Symplegadas coeëtes deterferunt. Obseruato igitur scopulorû recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegadas ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce nauis transmissionem eas fore omnino stabiles numina decreuerant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynos perueniunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Ancæus nauim se gubernaturum pollicetur.

Dein præteruerti Thermodontem, Caucasamq; ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Navi in portum delata, ad Aecten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia impetrata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aetes pollicetur, si solus arripides tauros sub iugum miserit, Hi autem duo erant, & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui creis præditi pedibus ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut Draconis dentes sereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem senerat, secum

Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissime deperire incepit: Hec erat Aeeta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quae verita, ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturam, & in Graciam simul, navigantem pernecturum iuret, pollicetur. Id ubi praestitutum se inranit Iason, pharmacum, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoque clypeum, hastamq., ac membra corporis sui inungere praecepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia lasum iri assererat, sed & illi indicavit, ut è fatis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. Quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conijceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserunt, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lacum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammis vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri prosiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos oculis lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Aeetes, sed & Argo navim inflammare voluerit: necnon cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod ubi

Vbi Medea rescinit, ad Iasonem ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce auebuntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem ingulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturos comminatur. Tum ij alius aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam prateruentibus. At Iupiter ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores inicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea desitutam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya, Galliaq; littora prateruecti, & per Sardinia petagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Eacam contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quoddam contrariam

trariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atque per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitu incolumē nauim transuexit, Siciliam itaque praeteruecti, ubi Solis bones inerant, in Corcyra Phaeacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argonautum nusquam inueniunt, horum alij Phaeacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaeacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Medeam^q, ab Alcinoos reposcunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, at si, nondum virum passa sit, patri remissurū, ait. Verum enimvero Alcinoos coniux Arete anteuertens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phaeacibus simul habitare statuerūt, Argonautae uero cum Medea in altum anhelantur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter haec Apollo Menœtium impetens secundum iugulum sagitta percussit, eū^q in mare deturbauit. Hi uero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac praeter spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarūt ubi Apollini Aegleo aram statuunt, ibi^q, peractis
de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, *Quæ* vero ab *Arete* duodecim ancilla *Medea* dono iam data fuerât, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti in *Cretam* appellere prohibentur à *Talo*.

Hunc sanè alij ex *Chalciæ* genere produnt, Sunt, qui à *Volcano Minoi* datum esse ferunt. Quis vir *Aeneus* fuit, idémque ab alijs *Taurus* appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcem pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce vene cute clauus aneus affixus esse videbatur. Hic igitur *Talus* ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum *Argonautim* prætereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum *Medea* veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant *Medea* poculis ad insaniam redactus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi *Medeam* extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obijisse narratur. Nec desunt, qui illû à *Pœæte* sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unã illic non amplius morati *Argonautæ* ad *Eginam* aquatum contendunt, ubi de aqua pugna confertur inter eos, inde vero per *Eubœam*, *Locridem*que nauigantes in *Iolcû*, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, perueniunt. Verùm *Pelias*, quòd *Argonautarum* reditum hand equo animo ferret de

D *Aesone*

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quo cū per aerem ueherentur, quidquid terra, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quòd Sigeum inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciope filiam nuptui dedit, Hic autem fons Phyxio velleris aurei arietem sacrificauit, & eius pellem Aeetae socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeetae filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intemit. Ino autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogauit, ubi nam gētium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cū multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cū illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exadificato à se nomen Athamantiam im-

imposuit, Deinde Themistonem Hypsæi filiam cepit uxorem, ex eaq, Leuconem, Erythroem, Schæneum, & Ptoum genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Mæropen Atlantidis filiã sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic ignominia Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq, ubi in summa reportauit: de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quod occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiã ducit uxorem: quæ illi filiã Asteropeam parit, & mares Enetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Ereathæi filiã sibi coniugauit. Hunc autem contra Aurora impatenter amans rapuit.

Perieres Messena potius Gorgophonem Persæi filiã in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarius filij orti sunt. Pleriq, vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cy-nortæ, qui Amyclæ filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nym-
pham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-
Ctem

Ettem, ac Diſtyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmonæus autem prius quidem circa Theſſaliã habitauit, at reuerſus ipſe in Elidem, urbem ibi cõdidit. Qui cum contumelioſus ſuo pte foret ingenio ſeq₃ Ioui adæquaret, ſuæ ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Iouem eſſe predicabat, & quæ illi dedicari ſolebant, ea ſibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua ſe concitare diſtitabat, necnon iaculans in cælum ardenteis faces fulgura ſe imitari iactitabat. Hinc ipſum Juppiter fulminat: urbemq₃ ab eo conditam, extinctis ciuib⁹ omnibus ſolo æquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcídice, quæ, cum apud Crethæum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, neque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conqueri minimè deſinebat. Neptunus interim ſumpta Enipei forma cum ipſa concubuit. Hac autē, cū geminos clāculum peperiffet, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs paſtoribus pratercuntibus, equarum una, cū infantium alterum ungula, caſu quodā tetigiffet, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis ambos ſuſcepit alendos, & , cui liuidula reddita eſt faciei pars, Peliam nominauit, quaſi Liuium dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iuſtam, integrāque ætatem perueſſent, agnita matre, nouercam, quòd eius opera parentem male affectā perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ, tametsi intra Iunonis templum confugere antenerisset, eam tamen Pelias super aram ipsam ingulauit. Eamque ob rem nullo unquam honore Pelias Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus deum regno pulsus Messenam commigrauit, & Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulauit: de qua Peronē puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Demachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Eua-goram, Alastorē, et Nestorem, & Periclymenum cui iam Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolumis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autē Perseum, Straticum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmonēi filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis edibus quercus existeret, in eaq³ serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit, atque serpentium partus educavit: qui cum ad instum corporis modum succrevisset, ipsum iam dormientem circumstant, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq³, ac perterrefactus, superuolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hæc Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus euasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxorem depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia canis servabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat, Quare cum vi boves abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit imploradam: Id illi Germanus se præstiturum pollicetur, eiq³ Abigeum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum plane exactum in vinculis iacuerit, ita demum boves habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatio-

tationem ad Phylacen contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu reuoluto, teredinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quātum è trabe derosum esset, percontante, domesticis teredinibus tū minimum superesse respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corruit, id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum, esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphichus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus bones recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum ausis euocauit, ad quē cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro secesspita præsecās nō procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultum locauit.

Quare puer metu perculsus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secesspitam defixit, eāq, obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturū. Hac à vulture pradoctus Melampus secesspitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinauit, et is Podarcē filium procreauit, ac bones Pylum perduxit, fratriq, Peronem Nelei filiam consecutus

A P O L L O D O R I

in coniugium collocavit, & Messena aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quo etiam cum Biante fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphirao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui aduersus Troiam nauigavit, ex Pronacte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autē Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thesalia condidit: Admetum, ac Lycurgum procreavit, Lycurgus circa Nemeam habitavit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltē cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus seruiuit, quo tēpore Pelia filiā uxorem deposebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Ametus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit: & Alcestin capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinis irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissā cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æſonæ, Crethei, & Polymedes Autolyçi, filio natus ſolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni successore ſcitantī reſpondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum eſſe, primò cum id genus oraculi minimè intellexiſſet, paulò post reipſa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accerſiuit. Is verò, quòd rei ruſtica deſiderio teneretur, ruri agens ad eadem ſacra properauit: & Anaurum amnem traiciens, alterum in amnis alueo amiſit calceum. Id ubi Pelias uidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq̃, Quidnam habens poteſtatem, feciſſet, quando ſibi ex oraculo prædictum fuerat, à ciuium aliquo mortem ſibi illatum iri. Hic autem ſine forte quadā ſuperuenit, ſine Iudonis ira, ut Medea malū ueniret

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperare. respondit Iason, quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco viscebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi inuitavit. At is Minervae consilio navium remorum quinquaginta constituit, eamq, à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvae accommodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantem oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Graeciae optimum quemq, in unum congregarat, quorū nomina haec sunt. Typhrys Hagny filius, cui namis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreae filij. Castor, & Pollux Iovis. Telamon, ac Peleus Aiaci. Hercules Iouis. Aegaei Thefus. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaraius Oiclei. Caneus Coronus. Palamon Volcani: Aetolus. Cepheus Alei: Laertes Arcestij. Antolycus Mercurij. Asalanta Schernei, Menestius Aetoris. Aetor Hippasij. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager Oenei. Ancus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Paeas Thaumaci. Bates Teleontis. Phanus, & Staphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Perichlymenus, Nelei. Augaeus Heli. Iphycus Thestij. Argus Phrixi. Euryalus Mecistei. Penelus Hippalmy. Leitus

Leitus Aleētoris. Iritus Nauboli. Ascalaphus, & Almenus Martis. Asterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iasone euecti in Lemnum appellant.

Hæc insula tum viris omnibus orbata Hypsipyle Thoātis filia imperio regebatur, cuius rei causam hæc fuisse legimus: Lemnia mulieres Venerem nihil faciebant, quæ ea de causâ teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas subigebāt. Tum Lemnia quòd à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quæq; ingubant, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum, seruauit illasum. Mox Argonautæ in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur: appulsi, illis admiscuntur. Hypsipyle vero ab Iasone compressa Euneeum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, peruenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui noctu illinc auecti: restantium ventorum impetu noctu nescy rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelagiorum hostium copias esse arbitrarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari aduersus ignaros. Cæsis itaque Dolionū plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt, quo facto abiire: nec longo post tempo

re in Mysiam deuenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantus filius, & Herculis amasius aquatum emissus ob eximiam ipsius forma præstantiam, à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam factò indicat. Interea vero dum puerum Hylam uterque perquirunt naui vento rapta deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio regni sedem ibi collocauit. Verum Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalem seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce grauitatem perferre haud quaquam posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit: Dionysius Hercule & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, is Amycus cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum castribus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, præstantissimum quemq; in pugilatus certamen pronocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq³ in fugam actos obtruncant. Hinc autem aucti Salmydessum, quæ Thracia vrbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq³ excacatum fuisse produnt à Dys alij, quod futura mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, & Argonautis, quod à nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filijs à Colchis in Graciam, nauigationem significasset. Ad hæc etiam Di Harpyias in illum immiserunt: Ea vero alatum sunt animantium genus. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à calo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, ut per ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de nauigatione tum mihi verba faciat, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, & Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per ærem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Borea filiorum manibus tum moriendum erat: sed &
Borea

A P O L L O D O R I

Borea filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepts fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicorhoen, alij vero, Ellopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocylhoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Hac itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit. Ea nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter conuerxit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Borea filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquã passas fuisse, quod iureiurando, nihil post illa in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum poenis reliquam Argonautis navigationem explanauit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam præcepit, quam, si incolumem transuolasse videant, per eas transire non dubitarent, si vero illa interisset, nullis inter petras viribus

viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent soluta navi discedunt, & cum proximè Symplegadas peruenissent de prora columbâ dimittunt, quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades coeûtes deterferunt. Obseruato igitur scopulorû recessu, acerrimo remigationis certamine, Innone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles numina decreuerant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynos perueniunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Antæus navi se gubernaturum pollicetur.

Dein præteruerti Thermodontem, Caucasumq;
ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Navi in portum delata, ad Aëten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aëtes pollicetur, si solus aripides tauros sub iugum miserit. Hi autem duo erant, & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui creis præditi pedibus ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut Draconis dentes fereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum
Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissime deperire incepit: Hæc erat Aceta filia ex Iolya Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quæ verita, ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pernecturum iuret, pollicetur. Id ubi præstiturū se inxauit Iason, pharmacum, quæ tauros sub iugum mitteret, dedit: eoque clypeum, hastamq; ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia lasum iri asserebat, sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursari. Quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminus lapides conijceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lacum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammæ vi irrupentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri profiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos oculis lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Acetes, sed & Argo nauim inflummare voluerit: necnon cum ænautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod
ubi

Vbi Medea rescinit, ad Iasonem ire antenerit, eamq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit. eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce auebuntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius alio diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanumq; amnem iam pratercuntibus. At Iupiter ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores iniicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea destitutam esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergo à Circe fuerint expiati. Hi autem Libye, Galliaeq; littora prateruecti, & per Sardinia pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Aiacam contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quoddam contrariam

trariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atque per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitu incolumè nauim transuexit, Siciliam itaque praeteruecti, ubi Solis bones inerant, in Corcyra Phaeacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argonauim nusquam inueniunt, horum alij Phaeacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaeacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Medeamq; ab Alcinoos reposcunt. Tum ille si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, at si, nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoi coniux Arete anteuerrens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phaeacibus simul habitare statuerunt, Argonauta vero cum Medea in altum anebuntur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter haec Apollo Menœtium impetens secundum iugulum sagitta percussit, eumq; in mare deturbauit. Hi vero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac prater spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarunt ubi Apollini Egleo aram statuunt, ibiq; peractis
de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, Quæ vero ab Arete duodecim ancilla Medea dono iam data fuerat, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti in Cretam appellere prohibentur à Talo.

Hunc sanè alij ex Chalci arisve genere produnt, Sunt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui vir Aeneus fuit, idémque ab alijs Taurus appellatur. Huic autem venam vnã à collo ad calcem pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce venæ cute clauus aneus affixus esse videbatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argonautim prætereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medea veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant Medea poculis ad insaniam redactus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obuisse narratur. Nec desunt, qui illũ à Pœãte sagitta in calce vulneratum interuisse tradunt. Noctem autem vnã illic non amplius morati Argonautæ ad Eginam aquatum contendunt, vbi de aqua pugna conseritur inter eos, inde vero per Eubœam, Locridémque nauigantes in Iolcũ, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, perueniunt. Verũ Pelias, quòd Argonautarum reditum hand æquo animo ferret de

D Aesone

A P O L L O D O R I

Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere quarit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interijt. Atquì Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium iugulavit. Interea redit Iason, ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo expostulandi tempus foret, occasiorem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum navigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa: regis filias Asteropeam nempe, & Antimœ ad patrem necandum, elixandumq, suasu inducit suo, atque eundem in vitam mox etate iuvenem suis se veneficijs revocaturam esse pollicetur, Idq, ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum elixatumq, agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq, concisum elixant. Acastus autem unà cum Iolciensibus patrem sepeliuit: Iasonemq, & Medeam Iolto eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq, illius in ipsam animum, subinde detestata, uxori qui-

quidem pep lum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Iasone filios habebat, Mermerum nepẽ, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq; profugit Athenas, qua in fuga, vt quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acrae Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, qua conuolarat Athenas, mox ibi Egeo nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cũ Medo filio cycitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam uniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, qua cum Aeetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO

APOLLODORII ATHE-

NIENSIS GRAMMATICI

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber II.

Benedicto Ægio Spolefino Interprete.

 Voniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachus deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatur, à quo Ina-
chus Argiuorum flumen nominatus est. Huius;
& Melissæ Oceani filia Phoroneus, ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tamen nulla de se prole re-
lictæ sit extinctus, Aegialeam tamē ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrā legimus. Atque
Phoroneus terra, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potitus, ex Laodice nympha,
Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerēs
ac planē tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is de-
mum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sara-
pis appellatus est. De Niobe autem, & Ione, quam
primam mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenā
refert

refert, Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Pelopōnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Neara filia. Iasum, Piranthum, Epidauram, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autē nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiā deuastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. Adhuc Satyrū: qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quā Tartari, ac Terra filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemq; sublati cadis auctoribus, Apidis introitum ultus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragædiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quā Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cū vialatā fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cū qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium iusiurandum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccā ab

Ioue depoposcit, acceptamq; *Argo Panopta* custo-
diendam dedit. Hanc autem *Asclepiades* *Are-*
storis, *Pherecydes* vero *Inachi*, sicut *Cercops* *Argi*,
& *Ismenes*, quæ *Asopi* fuit, filiam scribunt: sed *Acu-*
filaus è *Pirene*, ut dictum antea fuit, ortam esse re-
fert. Hic eam ad *oleam*, quæ in *Mycenæo* luco erat
alligabat. Cum verò *Iupiter* eam *Mercurio*, ut fur-
tim abduceret, imperasset, idq; ab *Hierace* dete-
ctū fuisset, neque calari amplius posset: lapide per-
cussam *Argum* peremit. Hinc itaque *Mercuri-*
us *Argiphontes* cognomētum accepit. *Iuno* de-
mum bonem cestro concitavit. Quo facta ea pri-
ma in sinum ab se *Ionium* appellatum, penetravit.
Mox per *Illyridem* progressa *Helium* transcen-
dit, ac per ea tempora traiectum *Thracium* nomi-
natum, ab illa deinde *Bosporum* dictum, tranavit.
Inde, cum in *Scythiam* penetrasset, & *Cimme-*
riam terram, cumq; per continentis multum, decur-
rasset, multaq; *Europa* maria, atque *Asia* plura
transisset, in *Agyptum* tandem pervenit: ubi
pristina forma recepta ad *Nili* fluentia *Epaphum*
peperit. Hunc *Iuno*, *Curetes* ut alicubi pue-
rum occulerent, precibus impetrauit. Quod fa-
ctum ubi *Iupiter* rescivit, *Curetas* occidit. Io in-
terim ad filium, sese vestigandum accingit. Quæ
cum *Syriam* propè uniuersam peruagata esset,
quòd illic *Bybliorum* Regis uxor filium educari
significabatur, & tandem *Epapho* inuento in
Agyptum remeavit, ac *Telegono*, qui tum *A-*
gyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Egyptij, statuam collocavit. Et Ionem quoque Isidem appellarunt.

Epaphus autem Egyptijs imperās Memphin Nili filiam sibi coniugavit: deq; uxoris nomine cōditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq; Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est.

Ceterum ex Libya, Neptunoq; gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicem profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magna sobolis auctor extitit: quare de eo in praesentia dicere supersedebimus. At Belus, quod ex Egypto minimè discessisset: Egypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit Egyptiū nempe, ac Danaum, sed & Euripidis testimonio Cepheum, Phineumq; etiam liberos habuit. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Egyptumq; ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum decessisset Melampodum terram, eam Egypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri Danao filia totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios prater unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nā ex oraculo cadē sibi ab eorū uno imminere acceperat, metu perculsus Minerva

consilio nauim nominatam ab eo de filiariū suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquaginti-remem primus fabrefecit, in qua filias. impositis au fugit. Inde in Rhodum appellens Minerva Lin- dia statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis re- gnabat (at ipse eius regionis potitus suo ipsius nomine incolas Danaos appellauit) sed quod ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Nep- tunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam Minerva terram esse testatus est, filias suas inte- rim aquatum emisit. Harū una Amymone aquā disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dor- mitantem offendit : Quare ille somno experges- ctus puella ineūda miro desiderio capitur. At Nep- tuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amy- mone autem cum illo cōcubuit eiq, Neptūnus Ler- neos fontes indicauit. Porro Egypti filij Argos profecti ut mutuam inter se similitatem compesce- rent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in ma- trimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul, quod parum crederet eorū pollicitationibus, simul quod fuga, exiliq, sui reminisceretur iniuria, nups- tias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hy- permnestram igitur natarum maximam Lynceo, & Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex con- iuge Regina Argypbia Egyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt.

Busiris quidem, & Enceladus, Lycusq, ac Dai-
phron

phron, Automaten, Amymonem, Agauen, Scaam,
 Danao ex Europa Regia matrona satus ducunt.
 At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq;
 Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est.
 At Ister Hippodamiam, Chalcoden Rhodiam,
 Agenor Cleopatram, Asteriam Chatus, Hippo-
 damiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon
 Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedu-
 sam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex
 Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hama-
 dryadibus nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Pho-
 be nata sunt, Agaptolema Pirene, Cercestis Dorio-
 ni, Eurydamanti Pharte, Agio Mnestra, Euhip-
 pe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nela ob-
 tenerunt: hi septem à Phœnissa coniuge orti sunt:
 at puella, quæ Ethiopides erant, quod cognomi-
 nis essent Mœphidi haud quaquam sortito inter se
 copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Cli-
 tus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chry-
 sippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nym-
 pha, filij duodecim nati erant, cum totidem Poly-
 ronis Naidis filiabus. illorum hæc sunt nomina: Eu-
 rylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas,
 Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Poly-
 ktor, Chthonius. Hæ vero sunt ex nymphea nata An-
 tonæ. Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glau-
 cippe, Anthelea, Cleodora, Euippe, Erato, Stygne,
 Bryce. Qui vero de Gorgonibus Egypto nati
 sunt, eas, quæ de Pieria genita fuerunt, sortiti du-

xerunt. Nam Periphanti obigit Attea, Oeneo Podarce, Egypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocypete Lampo, Pylarge Idmon. Octo autem nominissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten duxit ex Herse matre natus: Pandio, qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius, qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephastine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus, coniugem duxerunt, acceptos in convivium ceteros Danaï filia datis à patre pugionibus. somno sepultos, suum quæque, sponsum occidunt, una tamē modo excepta Hypermnestra. Hac enim sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinuisse, incolumē asseruavit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in vinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filia præfecta sponsum capitula in Lerna defoderunt, corpora vero ante urbem deplorata sepelienda curaverunt. Has autem Minerva, Mercuriusque, Iovis imperio expiavit. Demum postea Danaus Hypermnestrā Lynceo in matrimonium copulavit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amynone Neptuni semine pregnans Nauplium peperit. Hic quod longævus esset, mare nauigans morientium casum permolestè ferebat. Sed ipsi tandem aliquando obijisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi maestissime conspiciebat. Verum antequam à vita decessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei filiam

liam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesione cepit. De qua Palameden, Oeacem, Nausimedontem gignit.

Lyncus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantinea filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prætus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq; belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Prætum Argis exegit: qui ad Iobatem in Lyciam peruenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit. At si tragædiarū scriptoribus fidem habemus, Schenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupauit, quā ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam coluerūt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prætus Tirynthe. Ad hac Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Prætus vero de Schenobœa Lysippē, Iphinoenq; & Iphianassam, quæ cum adultæ iā ætatis essent, in insaniam cōciderūt, quod, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quod Iunonis simulachrū nihili fecerunt, Sic itaque furore percitata per omnē Argiorū terrā decurrabāt. Inde iter

rum in Arcadiã, ac Peloponnesum reuerſa nullo nõ
 dedecore labefactata per deferta diſcurrebant. *Melampus* autem *Amythaonis* filius, & *Idomenes*, quæ
 fuit *Abantis*, vaticinandi cognitione inſignis, &
 qui potionandi, expurgandiq; rationem primus in-
 uenerat, ſe virginibus ſanitatẽ reſtituturum pol-
 licetur: ſi tertiam regni partem accipiat. *Proetus*
 tanta mercede deterritus, filiarum cura minimẽ
 aſſentitur. Quocirca virgines longẽ maiori veſa-
 nia concitantur, immò vero etiam illarum veluti
 contagione offenſæ reliquæ mulieres cum virgini-
 bus ſimul furere, etenim defertis proprijs adibus in
 ſuos ipſarum filios deſauiebant, atque in deferta ſe-
 ſo fugientes abdebant. Cũ vero id calamitatis ge-
 nus indies magis increſceret: poſtulatã mercedem
Proetus Melampodi ultro conceſſit. Tum ille, eas ſe
 curaturum eſſe promittit, ſi regni tantũdem fratri
 ſuo *Bianti* attribuatur. Inter hæc *Proetus* veritus,
 ne, ſi filiarum cura longius protrahatur, mercedem
 ille peteret ampliorem, poſtulatũ aſſenſus, filias *Me-*
lampodi curandas comiſiſit. Quare *Melampus*,
 adhibitis validiſſimis adoleſcẽtibus ciuibilatum ſi-
 mul, & *entheam* quandam choream imitatus de
 montibus virgines ipſas in *Sicyonem* eſt uſque in-
 ſecutus. Hæc dum perſequeretur, *Iphinoe* natu ma-
 xima vitam cum morte commutauit. Reliquæ ve-
 ro repurgatæ veſania reſipuerũt: Harum demum,
Melampodi unam, & *Bianti* alteram *Proetus* in
 matrimonium collocauit: neque longo poſt tempore
 Mega-

*Megapenthē filium genuit. Ceterum Bellerophō
ses Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam
Deliadē fratrem, siue, ut quidam ferunt. Pirenē;
aut, ut alij volunt, Alcimenē peremisset, ad Proe
tum Argos confugit ab eoq; expiatur. Mox autem
cū illius amore Sthenobœa, quæ & Antea diceba
tur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu in
terpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè con
sensisset: Sthenobœa Præto Bellerophontem quasi
ti concubitus insimulauit. Prætus uxori credulus
dat illi ad Iobatem litteras huiusce, argumenti: Ut
Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates
re cognita illi ut ad Chimæram extinguendam
iret, imperauit. Siquidē ita iuuenem à fera perditū
iri arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne
multorum quidem viribus facile perdomari pote
rat. Nam prima in parte leo, postrema draco, me
dia vero capra esse videbatur, quæ flammæ euome
bat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoraq; insi
ciebat. Hec. n. trium belluarū viribus sub una dunt
taxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam
Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari cura
enutritam fuisse, natamq; ex Typhone, et Echidna
id, quod Hesiodi carminibus comprobari legitur.
Conscenso igitur Pegaso, quæ ex Medusa, ac Nep
tuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes,
sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis impete
bat. Qua demum peracta pugna Iobates eundem
in Solymos pugnaturum misit, ubi & id feliciter
exegit*

A P O L L O D O R I

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci impetravit, Quibus item deuietis collectam Lyciorū inuentutē, quæ ceteris præcellere videretur, in insidijs cōsidere iubet, atque ita Bellerophontē occidi præcepit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo casus accepit, admiratus iuuenis præstantiam, Iobates licteras illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: Eiq³ Philanoem filiam uxore dedit. Quæ demum, cum fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filijs oraculum sciscitanti, numen respōdit, puerum de filia oriturum esse, qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaē custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Prætus: unde inter se orta cōtentio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius ab Ioue compressam filiam minimè credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: quæ cum in Seriphum insulam delata fuisset: Dictys desumptum puerum educauit. Ceterum Polydectes vterinus Dictyis frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in virilem ætatem peruenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, ipsq³, ob Hippodamia Oenomai filia nuptias eranium se celebra-

celebraturum edicit . Cui tum Persens: *quanam inquit in re conficies eranum ?* equo Polydectes respondet . Atqui Persens, Gorgonis, ego inquit, capite . Tum Rex, contra nihil subiecit . Mox vero, ab alijs equos exposcit, sed, quòd equum à Persens habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperavit . Tum Persens Mercurij, ac Minerva ductu Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino . Hæ fuere Ceti^q, & Phorci nata . Gorgonum sorores ab ortu ipso statim anus factæ, unòque tres oculo, & dente vno prædita, quibus, & vicissim inter se utebantur . Hæc, ubi potitus est Persens, reposcentibus illis, se redditurum pollicetur, si, quæ ad Nymphas, ipsa duceret, viam commonstrarent . Erant autem hisce Nymphis talaria, & cibis, quam peram quidam esse putant . Id Pindarus, & Hesiodus in Clypeo, ubi de Persens, sic ait.

*Horrenda totas scapulas caput occupat ingens.
Gorgonis, idq, intra cibis latet.*

Nam cibis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur . Ad hæc Orci galeam, adhibuit . Restitutis itaque Phorcidiis & dente, & oculo, quod viam demonstrassent, ad Nymphas peruenit: Adeptus inde, quæ cupiebat humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodauit, postremo galeam capiti imposuit . Ilac igitur tectus, quoscumq, voluisset, ipse inuisus alijs,

alijs; peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinā harpen accepit, ad Oceanum denolauit, hic Gorgonas dormientes deprehendit.

His autem Eurysa uni, Stheno alteri, tertięq; Medusa nomen fuit. In quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obstita dentes præterea tanta magnitudinis, quanta summæ esse videntur. Ad hæc manus ænea, & ala aurea, quibus conuolabant, quæ, quicumque obtuerentur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputauit. Quo resecto Pegasus alatus equus repente prosiluit, & Crysaor Gerionæ pater. Hosce autem è Neptuno procreauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusa capite recessit. Verum Gorgones ipsæ somno excite Perseū insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minimè poterant. Quòd ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiā Andromedam maris Ceto iam iam denorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnū,

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso perna-
stauit.

Cepheus autē Ammonis oraculo monitus, tum
demum tanta calamitati modum fore accepit, cum
Cassiopeæ filiam Andromedam Ceto denoradam
proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum vi com-
pulsus, effecit scopuloq; filiam alligauit. Quam con-
spicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo
sefe Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam
ab imminenti periculo ereptam sibi in matrimoniū
collocet: Pactis itaque iureiurando confirmatis,
Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andro-
medam soluit. Huic non ita multo post Phineus
Cephei frater insidias parat, is qui primus iam con-
iunx designatus erat, verū id ubi resciiuit Perseus
cum coniuratis omnibus Phineum Medusæ capite
ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus
reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Diētye,
ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit.
Inde impetu factō aggressus Regē concurrentium
amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput
ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque
quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox
ubi Diētyn Seriphi Regem constituit, Mercurio
talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgo-
nis caput Minervæ dono dedit. Ea vero Mercurius
omnia Nymphis restituit. Ceterū Pallas in
medio clypeo Medusæ caput apposuit. Nec desunt
qui Gorgonis caput à Minervæ præsens fuisse di-
cant.

A P O L L O D O R I

cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladæ comparare non erubuisse : Atqui Perseus, cū Danae, & Andromeda Argos Acrisium visurus properauit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque in Pelasgiam terram commigrauit: interea Teutamia Larissæorum Rege patri iam vita functo gymnicum certamen ediuuro, ad id etiam Perseus decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium ludens, disci iactu Acrisij pede percusso, ætutum eum interfecit. Post, ubi Perseus oraculum iam expletum esse animaduertit, Acrisium quidem extra urbem sepeliuit. Verū, quod Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubisset, remeare iusto quodam pudore teneretur, profectus Tirynthē ad Megapenthē Proeti filium cū regno vicissim cōmutauit, nam illi Perseus Argos tradidit, ac Megapenthes Argiuorum regno præsicitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mideamq;, & Mycenæ admuniuit. Porrò ex Andromeda Perseus filios habuit ante, quàm in Græciam venisset, Persem scilicet, quē apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē duxisse feruntur. At Mycenis procreauit Aceum, Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem; filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia.

*De Mestore, ac Lysidice Pelapis filia Hippo-
thoe*

ihoe gignitur, quam, cū rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria inuenit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterū Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimoniū Anaxone Alcai filia, suscepit feminei quidē sexus Alcmenam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celancum, Amphimachum, Lysinommum, Cherimachū, Anaclorē, Archelaū: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium.

E Ststhenelo vero, & Nicippe, qua Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiā eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui ē Persei prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet: eamq; ut Eurystheus Sthenelei filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum auo materno repetūt, qui, quòd ab eorum

E 2

postula-

A P O L L O D O R I

*postularis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
ues abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repel-
lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
nis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset
adhuc, servatur incolumis. Atqui ex Pterelai na-
tis Eucros, qui naueis asseruabat, superstes fuit.
Tum, qui ac Taphijs euasissent, vela vento dede-
runt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium
Regi commendarunt Ceterum Amphitryo redēp-
tas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea
verò Electryo filiorum eadem ulturus regno simul
cum Alcмене filia in Amphitryonis potestate tra-
dito iurisiurandi religione illum prius adegit, ut ad
reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
Bellum enim contra Teliboas conflare cogitabat.
Is autem cum boues reduceret, carumq; una aufu-
geret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus for-
te clauam gestabat, immisit. Quae de bouis corni-
bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
ta priuauit. Schenelus itaque hanc naetus occasio-
nem à tota Argiuorum terra Amphitryonem exe-
git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiry-
nthus ditioe potitus est, mox autem Pelopis ad se
filij Atreo, Thyeſtaq; accersitis Medeam com-
mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
vero Alcмене dictitante ei nupturam se esse, qui
fratrum suorum interitum vlcisceretur: tum Am-
phitryo*

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos raptura ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spoliis parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut quancūque feram insectaretur, occideret. Quāobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Atticæ terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elo Argiuorum Eleum Fersei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verum Pterelaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecuit, Inde Pterelai morte infecuta omnes ad unam insulam subegit Amphitryo, Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Elo, Cephaloq; tradidit. Mox illi conditas sibi

cognomines urbes habitatum cōmigrarunt. Prius autem, quàm Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctio facto mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quæq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo redijt, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quod reuersus priore nocte secum concubuiſſet: à Tiresia Jouis cum uxore concubitum factum reſciſcit. Alcmena vero duos peperit filios, Joui quidem Herculem una nocte grandioſem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus eſſet, Dracones duos inusitata magnitudinis Juno infantem perdituros in lectum dimiſit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu conſtrictos ipſos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, vter eſſet eius de pueris filius, ſcire vellet, dracones hoſce in cunas, lectumve iniēciffe: quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus ſtetit: atque ita Iphiclem ex ipſo genitum cognuiſſe refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto ſagittandi rationem, à Caſtore ſub armis exerceri, demum a Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cum Thebas cōmigrāſſet, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuiſſet
cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto. & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autē Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandauit, ibiq; dum educatur, & virum præstātia ceteris omnib. antecellebat. Ad hac visu terribilis erat, nēpe Iouis filius, quiq; cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Igneū ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cū inter boum armenta esset annum agens decimum-octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic ē Citharone impetu factō, Amphitryonis, ac T hestij boves, dissipabat. Is autem Thespiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidēdi ergò se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnai filia natas habebat, qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine repleta omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules unam, eandemq; sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellē sibi induit. et huius hiatū galea loco habuit. Redenti vero

Lex Rhadam
daman
g.

A P O L L O D O R I

illi à venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obuiam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributarijve erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurâdo stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut y ad annos viginti, boues cētum quotannis tributum nomine ad eum mitteret. Hercules legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes forte quadam obuiâ habens, ignominia affecit, defectis auribusq̃, & naribus quoque, & funiculis suas ipsi collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello prefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxore accepit, de qua filios tres Tkerimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunio rem vero filiam Creon Iphiclo, qui iam solauum filium ex Automedusa Alcathei filia, susceperat,

contin-

coniungauit. *Rhadamanthus* autem *Iouis* filius post *Amphitryonis* cadem *Alcmenam* duxit. Quiq;
Ocaleam *Bœotia* in exilium eiectus habitatum cō-
 cessit. *Hercules* per *Eurytum* sagittandi peritiam
 antea consecutus: ensē à *Mercurio*: ab *Apolline*
 sagittas, à *Volcano* thoracem aureum, & à *Miner-*
ua peltam accepit. Nam clauam ipse sibi in *Ne-*
mea silua casam comparauit. Post confectam cum
Minyis pugnam *Iunonis* odio in furorem incidit
 ac suos ipse filios ex *Megara* procreatos, unā cum
 duobus *Iphicli* liberis, in ignē cōiecit, qua de caus-
 sa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à
Thestio. Inde *Delphos* profectus Deum scitatur,
 ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primū *Herculem* ipsum appella-
 uit, nam prius *Alcida* nomine vocabatur, cumq;
Tirynthem habitaturum esse dixit.

*Eurystheo*q; annos duodecim seruiturum, & im-
 peratos labores totidem confecturum. Ad postre-
 mum vero peractis arumnis ipsum immortalitate
 donatum iri prädixit. Id ubi *Hercules* accepit, *Ti-*
rynthem commigrauit, ac quidquid ab *Eurystheo*
 iubebatur, exigebat. Primū itaque illi *Nemea* x.
 leonis pellem afferre iubet: id verò animal *Typho-*
ne genitum inuulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem *Cleonas* perue-
 nit, ubi *Molorchus* vir, qui manibus suis victum si-
 bi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq; hostiā
 immolare volenti, eam ad diem trigessimam ei ser-

A P O L L O D O R I

uare iubet. Nam, si de venatione incolæmis reuerteretur, Ioui cā seruatori maētaret: si vero occubuerit, sibi tū p̄ eā velut Heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeā peruenit, quasitūq; leonē reperit, ac sagittis illū prius impetiuit. Vt vero nullis posse vulneribus occidi cognouit, protenta claua ferā persequitur, quæ cū in spelæum anceps cōfugisset, eius alterū ostiū obstruxit, ac per alterū irrupit in ferā, et circūpositis collo manibus, eò usq; astrictā tenuit donec eam prafocauit, impositamq; humeris Mycenæ importauit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterum Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nūquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostētare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum, doliū sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq; postquam ab Eurystheo expiationem

2 .

est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lerneam obtruncandā imperauit. Hæc intra paludem Lernam enutrita plana omnia, & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros seuebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auriga opera vsus ad Lernā contendit, quò cūm peruenisset, equos sistit, Hydram in tumultu quodam natus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueuerat, Quā cū ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. Egressamq, ipsam manu prehensat, prehensamq, tenet, ea vero pedibus statim circūplicata cohibebatur. Hercules capita contundens claua, nequicquam elaborabat, namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra peruasti corporis Cancer admorso Herculis pede opē ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse opem implorauit. Qui cum proxima silua partem succendisset ignitis torribus renascentia Hydra capita inurēs, eū in modū renascentiū capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eiq, ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, qua per Lernā Eleuntē ducit. Ad hac Hydra corpore minutissime conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborē duodecim arumnis annumerandum esse negauit, propterea quòd Hercules non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertiū vero facinus hoc illi gerendū imponit, 3.

Ut cornutam ceruam Mycenae viam adferret. Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cerua Diana sacra, Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, an

num totum est infecutus: Postea vero, quam fera
Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Ar-
temisium montem confugit, & illinc ad Ladonem
amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagitti-
a percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per
Arcadium iter agebat, cui, cum Apolline Diuna
simul obuiam facta, ceruā recipit, atque Herculem
quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obiur-
gauit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū
auctorem rei fuisse affirmavit, placata Dea iracun-
dia, feram viam adhuc Mycenae importauit.

4 Quartum inde ei certamen imperauit, Erymā-
thium aprum ad se vium ferat. Hac autem fera
Psofidem usque ab Erymantho monte praeum-
pens deuastabat. Hercules itaque Pholoem inter-
eundum à Pholo Centauro Silem, ac Melia Nym-
pha filio hospitio excipitur. Hic hospiti totas car-
nes edēdas apposuit. Ipse vero crudis vesci maluit.
Herculi interim vinum poscenti vereri se, inquit,
commune Centaurorum dolium relinere: at bono
illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium re-
lenit. Neque ita multo post: Centauri quod vinum
suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus
in Pholi antrum irrumpunt, & quibus Anchium,
& Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuis-
sent, Hercules accensis torribus percussos euertit:
reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecu-
tus est. Inde vero ad Chironem confugere, qui à
Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habi-
tauit.

tauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachiū in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumq; à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero irremediabili vulnere succiatus in spelaum se recipit, quod in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis loco, tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorū multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Enrytion vero in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipies ad Eleusinem* montè occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum alijs morientem conspiciatus, eruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admirabatur. Hæc autem e manu sua delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingenti cum clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis preæditum Mycenæ inuexit. Quintum deinde laborem imperauit, ut Augeas s. pecoris finium unius diei curriculo exportaret. At Augeas Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, & qui

APOLLODORI

qui Phorbantis. Hunc multes pocorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, postulatam cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, flabuli fundamentū euerxit, Alpheumq; & Peneum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corruataq; immisit: ita, ut per alienum à priore alueum defluerent effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq; de re iudicium sententia se staturum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quàm iudicium suffragis sententia ferretur, uti & Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytioni Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obtrūcauit, sed Eurystheus neque id inter duo decim, certamē admisit, quippe qui mercede hoc fecisse

cisse, afferebat. Sextum ei laborem, ut Stymphali-
das aues fugaret, iniunxit. Erat autē ad Stympha-
lū Arcadia urbē Stymphalis palus multis contecta
atque umbrosis arboribus addēscita, quare in hanc
magna auiū multitudo, luporū vim pertimescentes
ex fuga sese recipiebāt. Herculi itaque, quantā ra-
tione aueis ē silua dispelleret, ambigēti: Pallas aenea
crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hec il-
le quassans sub mōte quodā paludem proximo aues
terratabat, Quae sonitū minimē sustinentes praeme-
tu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas
sagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cre-
tensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusi-
laus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem
tulit. Nonnulli vero à Neptuno ē mari submis-
sum, quo tempore Minos id se Neptuno immo-
laturum dixit, quod ē mari apparuisset. atque aiūt
conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen,
tunc plūnē inter hunc armenta dimisisse, pro quo
alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus ira-
tum numen tauro feritatem immisisse. In hunc
igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam ca-
pere volenti Minos inquit. Vbi expugnarit,
sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo
translatum ostendit. Cetera vero sacrum, nu-
miniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; &
Arcadia uniuersa peragrata, Isthmū traiecit ac
in Marathonē Attica terra profectus incolae pesti-
mē habebat. Octauū certamen Diomedis Thraciae
equae

equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thraciae generis, ac pugnacissimi, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum praesepibus praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdera custodient ~~et~~ eadem das commisit.

*Volones
dedit sunt
militibus,
postea
non
cladem*

omnes Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Loferii, ~~ut~~ ut ab Opunte, Hercules amasius, quem equae diluvio scriptum interemerunt. Hercules denictis Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire ~~liber~~ liber ob compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti ~~bulore~~ bulore sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae, eo cum pervenissent, a feris dilanatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Hac erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac si quando viris admista pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad haec matras, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, levas autem alendi filiorum gratia succrescere partiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud

lud cupienti *Admeta* filia *Eurystheus* obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socys una in naui, *Hercules* sese navigationi accingit, ac mox ad insulam *Paron* appellit. Ubi tum *Minois* filij *Eurymedon*, *Chryses*, *Nephalion*, & *Philolaus* habitabāt. Ex omnibus, quos secum in naui vehebat *Hercules*, duo à *Minois* filijs interfecti fuerunt : quorum interitum iniquissimè ferens *Hercules* hosce statim è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclusos, obsidione premebat : donec per legatos ab *Hercule* precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque *Androgei* filijs *Alceo*, *Stheneloq*, acceptis, in *Mysiam* ad *Lycum* *Dascyli* filium contendit, atque ab *Amyco* *Bebrycum* Rege hospitio exceptus, pugna inita à *Bebrycibus*, *Lycum* adiuuans multos trucidauit, in quibus, & *Mygdonem* Regem *Amyci* fratrem occidit, mox excisa *Bebrycum* vrbe, terram *Lycu* attribuit. Hic autem omnem illam *Heracleam* vocauit. Inde vero *Hercule* ad *Themiscyra* portum apulso, ad eumq, profecta *Hippolyte* atque eius aduentus caussam percunctata, & *Zonā* se daturam pollicente, luno, sumpta *Amazonum* unius forma multitudinem adit : nuntians *Reginam* ab aduentis hospitibus rapi. Tum illa captis armis in nauē, equo vecta decurrunt. *Hercules*, ut armatas *Amazonum* copias prospexit, arbitratus, id iam non sine dolo fieri, *Hippolytem* necat, & *Zonam* aufert ad

APOLLODORI

bac reliquis denictis, renauigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuni iram, ut ciuitas infelicitè ageret. Quoniam Apollo, Neptunusq^{ue} Laomedontis iniuriam ulcisci volentes, mortalibus assimilati, ac veluti mercenarij Pergamam se edificaturos paciscuntur, quibus, cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cum vero ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam Ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se datum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occidit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte mercedem pactam non soluente: Hercules Troia excidium minatus, abiit & Ennum appellit, ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Eniensi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum, atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumq^{ue} Protei, qui ex Neptuno procreatus

creatus fuerat, filios, ad luctandum provocare solitos in ipsa palaestra, interemit. Demū illatam Mycenae, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum il- 10.
licertamen arumnāq; indixit, Geryone boves ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, quae filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeitus, ita compacto, ut in vnum ventre tenuis coiret, & ab ilibus, femoribusq; in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad haec ille Puniceae boves erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos praerat, Concedens igitur ad Geryone boves, per Europam, monstra inter eundem multa praetergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monimenta in Europa, ac Libyae finibus oppositas inter se colūnas duas constituit. Ast, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic vero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheā aduectus in Arbāte monte pnoctauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum cani suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter haec Menecius Plutonis bouum pastor re omnē Geryone nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemuntē flu-

A P O L L O D O R I

uium boues abigentem nactus commissa pugna, sagitta perfossæ interiit. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit, ubi Soli poculū reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniā iter haberet taurorū unus ab Rhegyo aufugit, atque infretum repente delapsus est. In Siciliam tranauit, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt, ἰταλὸν dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Cōmendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quesiturus proce-
dit, quem, cū inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palestra superarit taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atque iterum, & tertio ab se victum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in Pontū recessus penetrauit, bobus asilū Iuno iniecit: Quo perciti ad Thraciæ mōtana dissipantur. Hic infectus, bouum partem collectam ad Hellepontū compulit. Quæ vero reliqua fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem egre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boues Eurysitheo dedit, quas ille
postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq; octo curriculum, Eurystheus Angea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala re portaret. Hac vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, qua Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidne filius cetericeps asseruabat. Hic varijs etiam, omniumque generum vocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Egle, Erythia, Vesta, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è calo fulmen inter utrosq; medium dirimit,* Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Ha ipsi Nereum indicant, comprehensumq; ipsum dormientem, atque omnigenas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quòd ubi didicit, Libyam percurrit.

Huic Anteus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palastra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

A P O L L O D O R I

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragrauit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hac Thrasius uaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annona caritatem desitutam esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris vate illo prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras trahebatur, at disruptis vinculis, Busirinq, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hac Asia percursa in Thermydram Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extremum usque mare nauigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidna filiam Promethei iecur in Caucaaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detractò

detraëto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq;
ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori
cupiebat, immortalem esse declararat. Post au-
tem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit,
ac Promethei prudentia commonefactus est Her-
cules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed
ipse Atlanti in calo sustinendo succederet, illumq;
pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas au-
tem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis
ad Herculem redit. Qui, cùm calū habere subter-
fugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti
imponendum, quo commodius tantum calis pondus
ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis hu-
mi pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules
consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non
ab Atlante habuisse, sed ipsum caeso dracone custo-
de decerpisse, quæ secum delata dedit Eurystheo.
Tū ille accepta Herculi condonauit, à quo cū Mi-
nerva accepisset, ea rursus reportauit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus la-
bor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi, IX
hunc autem terna canum capita, & draconis cau-
dam, & in dorso serpentum omnium generum ca-
pita habuisse fertur. Descensurus igitur ad hunc
canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab
eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sa-
cris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylis fi-
lius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem
iam poterat, qui nondum Centauri cadē expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetrauit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Meduse Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ensē ut in vinam nudauit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoū Proserpina nuptias poscentem: eaq; de causa deuinctū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehensum excitauit, sed Pirithoū quoque reuocare in vitam cupiens, ob terramotum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hæc sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bubus ingulauit. Ceterum Menætiū, Centhonymi filius Plutonis bubulcæ cū pronocasset in palæstram Herculem, perfractis costis ac mediis ab eo prehensus, Proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus aduenierat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contactus, & circumiectis illius capiti manib; haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existerat morderetur, cernicem comprimens, ac belluam præfo-
cans

eans parere coëgit. Captum itaque Cerberum ad
 Eurystheum, regressus per Træzenem abduxit.
 At Ceres Ascalaphum in bubonē mutauit. Her-
 cules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad
 inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis labo-
 ribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao
 coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eury-
 tum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac
 filios suos vicerit, certaminis præmium Joles filia
 conubiū proposuisse accepit. Oechaliā igitur pro-
 fectus, cum sagittandi arte ijs omnibus præstantior
 extitisset, uxore certè promissum certaminis præ-
 mium est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum
 maximus Iolem Herculi concedendam esse cense-
 bat. At Eurytus, ceteriq³ filij dehortari, ne, quam
 forte prolem ex ea susciperet, aliquando obrunca-
 ret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tem-
 pore abactis ex Eubœa per Autolycū bubus, Eu-
 rytus id Herculis persuasu confectum esse putauit:
 contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem
 conuolat, eiq³ à Pheris veniēti, occurrit, quo tempo-
 re, seruata ab se iam mortuam Alcestin Adme-
 to marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem,
 ut secum boves vestigaret, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollicetur, & eum quoque ho-
 spitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è
 Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum vero cōmissa
 eadis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum
 dynastam, proficiscitur, exclusus autem ab eo, quod

olim, vetus cum Euryto sibi benivolentia intercesserat. Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustravit. Deinde gravi morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit, ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondet at Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoq, tripode, propriam sibi oraculorum aedem construxit, ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoq, modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: *Morbi finem tum fore, cum triennium totum venditus servierit servitutē, & commissa cadis ergo Euryto estimationem pependit.* Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumq, Omphale Iardani filia Lydorū regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed oblatam fraternam cadis estimationem Eurytus admittendam minimè censuit. In serim Hercules Omphala serviens non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Syleū vero in Aulide, qui peregrinos eā iter facientes terram fodere compelleret: refossis ab radice vitibus unā cum Xenodice filia interfecit. Idemq, ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarī corpus in littore eiectum sepultura dedit, ab eoq, Dolichē insulam mutato nomine Icariam vocavit. Cuius beneficii causa Dedalus ē picea Herculis imaginē cōsimillimā effinxit, quā quod ignoraret, per noctem, lapide viam esse opinatus, percussit. At quo tēpore
apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos navigationē, & Calydonij apri venationē confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum aduenerat cum expiasset. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta pradiis decē & octo, collecta fortissimorum voluntum manu in Ilium nauigauit. Postea vero quā Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factō cum multitudine in classē impetu, Oicleum quidē pugnantē interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem, obsideri cœpit: cumq; urbis obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & post eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intrasse videt, stricto in eū ense vadit. Nā is meliorē seipso volebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, prater unum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem præclarissimē gestam præmij loco dedit, ex qua postea Teucrū Telamo gignit, & huic, quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, data sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Illo classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulâ Co navigaret, Coi, quod piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq, Eurypy lum Astypalææ, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Jovis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde, Co devastata, Phlegram, ob Mineruam adiuit: ubi unâ cum dijs gigantes debellavit. Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Graciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augæas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurytum, & Cteatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augæa frater erat. Enimvero accidit, ut per eiusce expeditionis tēpus Hercules in morbum incideret: eamq, ob causam cum Molionidis pacē iniuit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent: eius copias insidijs aggre

aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam tum ab re bellica Hercules decessit. *As* cum tertio rursus Isthmici, ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immolatu-
 turos ad Cleonas per insidias circumuentos trucidat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisoq₃ cum filijs Augea Phyleum reduxit, ei₃ regnum attribuit. Ad hac etiam Olympiacum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim
Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Elidem captam aduersus Pylum castra promouit, & urbe expugnata Periclymenum Nelei filiorū fortissimum, qui in varias inter pugnandum formas mutabatur, Neleumq₃, et eius filios omnes, uno excepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios alebatur: Quin etiam ea in pugna
Plutonem Pylis opitulantem vulnerauit. Dein e-
 uersa Pylo in Lacedamonem Hippocoontis filios, puniturus bellum gerit: quibus, quoniā Neleo suppetias tulissent, erat iratus, & quod Licymni filiū occidissent, longe magis illis succēsebat. Nam, cum ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico in eum molossici generis canis, tum puer arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis cōiectio puerum fefellit. Mox eruptione facta Hippocoontida, virgis puerum verberantes peremerunt. Huiusce igitur mortē ulturus exercitum in Lacedemonios comparauit, atque in Arcadiam castris promotis Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli
 socius

APOLLODORI

socius esse velit, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à se Tegeam Argivi bello innaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta de Minerva anea Gorgonis coma in urna, Steropa Cephæi filia muneri dedit, hisce adiectis verbis, quandoque militum copys ingruentibus, eam comam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem ostendet, hostium futuram euerisionem prænuntiat. Quo factò Cepheus cum filys expeditionem secutus est, Atque idem in pugna, filijq³ sui omnes occubuerunt, his etiam accessit Iphiclus Herculis frater. At Hercules casò Hippocoonte, eiusq³ filys in seruitutem reductis, subiiecit urbem Tyndareo: & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Tegea transiens Augem Alei filiam, haud agnitã vitauit. Quæ cum antea puerum occulte peperisset, in Minervæ templo deposuit. Interim peste per ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, & singula rimatus filia partum reperit, ac puerum in Parthenium montem deferendum, exponendumq³ dedit, qui diuina quadam prouidentia conseruatus est: Nam, quæ nuperrimè Cernua pepererat, illi ubera præbuit. Mox autem pastores assumptum infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus Augem Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti Teuthrania urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Calydonem profectus Deianiram Oenei filiam coniun-
gem

gem depoposcit, ac luctatus matrimonij huiusce de
caussa, cum Acheloo in taurum transformatum,
vnum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirā
duxit, cornuq; Acheloo redditur, cuius loco Amal
thea cornu accepit. Hac Hamonij filia fuit, qua
tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
culenti, ac poculēti quispiam expetisset, copiose ad-
modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
donijs contra Thesprotos bellum gerit, qui urbe E-
phyra, cui Phylas Rex praeerat, vi capta congres-
sus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi fit pater.
Cum vero apud eos permaneret, ad Thespium mi-
sit, ac septem fermē filios vi retinere dicebat, de qui-
bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
missurum. Quibus confectis cum apud Oeneum
in conuiuio esset, pugno percussum Eunomum Ar-
chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is an-
tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
prater eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
veniam dedit. Atqui Hercules legis multam se-
cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem
ad Ceycem se iā conferre decreuit: Qui, ubi cum
Deianira uxore ad Euenū amnē puenit, ibi Nes-
sum Centaurū manentē, qui viatores traieciēbat,
offendit, eūq; traieciēdi laborē mercedis loco à Dijs
Iustitia sua caussa se recepisse dicitabat. Igitur
Hercules ipse p se amnē tranauit, sed Deianirā,
portorium

torium pactus, in alteram ripam Nesso transuehendam commisit, cum illi Centaurus, dū traiecit, vim inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens Hercules, egressum in terram Nessum in corde sagitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulierem ad se vocat, eiq; si velit inquit, philtum apud Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conseruauit. At Hercules, Dryopum finibus peragratis, & cibi inopia laborans Thiodamantē plaustrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē obuium habuit, eorum alterum è curru solutum, iugulatumq;, & coctum deuorauit. Postea cum Trachinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus Egimio Doriensiu Regi se belli socium fecit. Nā Lapitha, cum de terra finibus Coronae eius belli Imperatore armis infestabāt. Is igitur obsidione pressus Herculem in societate, atque in regni partem adiutam arcessierat, Cui Hercules opitulatus, Coronam cum ceteris suis interemit, eiq; regni fines uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis lūco epulantem, ut virum petulantem, improbumq;, ac Lapitharum socium obtruncauit. Nec multo post per Iionem iter facientem Herculem Cygnus Martis, & Pelopia filius, ut in singulare secum certamen congregaretur, promocauit, Congressus itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orcho-
 menum peruenit, cum Rex Amyntor cum armis
 procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransi-
 re prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū
 Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam
 adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduerneret,
 accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo
 Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto vnā
 cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis
 commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque
 Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licym-
 ny filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam
 abduxit. Inde in Cenæum Eubœæ promontorium
 appulsus Ionis Cenæi aram constituit. Sacrificatu-
 rus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautā
 ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, qua
 de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne
 illam iterum magis arderet, rata verum esse amo-
 ris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam
 infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit:
 sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis cor-
 pus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abrep-
 tum, sublatumq; à Boetia deiecit in Euboicum ma-
 re precipitem, tunicam vero, quæ iam corpori inha-
 serat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra sub-
 sequebatur. Tanto igitur Hercules morbo laborās
 nani Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu suspendio vitam finivit.
 Hercules Hyllō, qui natū maior ex Deianira filijs

erat, ut cum per atatem ei liceret, solem uxorem duceret, imperavit. Deinde ad Oetam Trachiniorum montem se contulit, ibiq; constructam ab se pyram, iam conscendit, atque ignem subijci iubebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pœas interim quasiturus amissos greges cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas, arcumq; dono dedit, ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in calum remississe, dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & renocatus in gratiam cum Iunone Hebem illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Anicetum procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filiabus hi fuerunt: Procris quidem Antileon, & Hippus: ea enim natu maxima geminis peperit: ex Panope, Thripsippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epilaus, Aët्यानax. ex Crethe vero Jobes, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endesides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Teleutagoras, Eurycapylus, Hippotus, Eubœas, Olympus, Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Celeustanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Claamctidus, Phyleidus, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthea, Eurypiles, Archedicius, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius

Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychee, Oestrebles Terpsicrates, Euryopes, Eleuchea, Buleus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxitheā, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Toxocrates, Bucolus: Marsa, Lencippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenci filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicō, Creontiades, Deio, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphalo Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste & Egei filia, Thessalus: ex Parthenope Strymphali filia Eueres: ex Auge Alei, Telephus: ex Astyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydamea Amyntoris. Ctesippus: ex Autonoe Peres Palæmon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Ubi vero illos ab eo reperere cœpit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellū minitabatur, ij tū metu percussī relicta Trachine per Helladē fugerunt. Qui, cū Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserunt & confidentes ad Misericordiæ arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq, occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem è curru,

atque ad petras Scironides adequitantes Hyllus
insecutus obtruncat: eiusq³ caput amputatum Alc-
mena dedit. Hac autem illi textoris radijs oculos
effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
loponnesum Heraclida redierunt, omnesq³ amissas
urbes receperunt. Ceterum, quoniā intra anni spa-
tium, ex quo in patriam remearant, uniuersam Pe-
loponnesum pestis inuasit, eamq³ euenisse, quod He-
raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
petissent, oraculo declaratum est. Quamobrem re-
lictā rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
runt. Telepolemus autem Licynium non sponte oc-
cidit, quippe, qui administrum suum quendam ba-
culo percussurus aberrauit. Idque ante, quam ē Pe-
loponneso abscederet. Exulans igitur nondū quā-
exigua cum hominum manu Rhodū venit, atque
ibi sedem locauit. Hyllus ad hæc ex patris imperio
Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copula-
uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
facultatem cōpararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
de Delphos concessit, & quam via reuerti pos-
sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
ros. Hyllus vero tertium fructum, triennij cursum di-
ci arbitratus, ad tantū temporis curriculum per-
moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
sum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius
Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna
commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus
inter-

interficitur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam etate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responsa eiusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, obijciebat. Tum contrà Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non. n. tertium terra, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum alludit. Quae cum audisset Temenus militum copias legit, & in Aetolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur. Aristodemus, relictis ex Argia Antefsonis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura praedicens, atque afflatus numine visus est, què magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perditâ classe dispergit, peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numè obvatis eadem ea obuenisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium uti

illi praecepit. Quare Hippotem exilij causa solum
 vertere coegerunt: Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andramonis filio equum insidenti obviam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excussum amiserat. Nam cum cadis patriae
 causa in Elidem, atque illinc in Aetoliā esset exu-
 latum, & circumacto iā anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes co-
 pīs imperatorem praeiciunt, & mox pugna inita,
 terra, mariq; vincunt, & Tisamenū Orestis filium
 occidunt. Verū ē suis desiderantur Egimij filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, ubi Peloponneso po-
 titi sunt, treis aras Ioui Patrio excitarunt, in qui-
 bus peractis sacris urbes sortitis inter se partiuntur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacede-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aqua plena: placitum est cuiq; in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthenes, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terra glebā
 iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberū sortitio fuit:
 Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in
aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuene-
 re. Nam, quibus Argos obtrigit priuati, rubetā:
quibus Lacedaemon, draconem: quibus autē Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 bolum

bolum offenderunt, qua vero ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetum, in urbe manere praestat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolos fore pradicebant. Temenus igitur pratermissis Agelao, Eurypyloq³, & Callia filijs, Hyrnethoni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhesit. Proinde illius filij Titanas, mercede conductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque patricidio regnum penes Hyrnethonem, ac Deiphontem exercitus fore iudicauit.

Cressphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messena duobus cum filijs interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi Cressphontis uxorem Meropem inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nā cum tertium Merope filium Egyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adulta iam etatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-

MATICI ATHENIENSIS

Bibliotheces, siue de Deor. ori-
gine, Liber III.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Agen-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimuero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorē Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autē in Eu-
ropam profectus Telephassam coniungem dedit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nō
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mitem
cicuremq; præbuit, atque inde tauri dorso illam im-
positam velut prædā, pelago auexit in Cretā: eaq;
inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophontis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
ysq; ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-*

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherecydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coivit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phoenix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit, eamq; de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuam inter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Area Cleochi filia fuit: Puer, cum in Sarpedonis benevolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflatō bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Miletus in Cariam impulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq; Iupiter ad tres etates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymnij Iouis, & Cassiopeæ filij amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xii uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre iudicandis animis præsicitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, ductaq; Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia, siue, (ut Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteū, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares feminas autem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq;, ac Phadrā sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Doxithæa Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui fidei facienda ergo à dñs regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, euenisse. Inde Neptuno immolans, taurū, ut sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emissio, regnū accepit. Qui cū eiusmodi taurū ad armenta deduci iussisset, aliū immolauit. Hic subactō sibi pelago omnibus propè insulis præsuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurū minime immolasset: hunc ipsum effecit: Pasiphaëq;, ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio adiutricem sibi Dædalum assumit architectū, qui cædis reus Athenis aufererat, hic lignea in rotulis vaccæ coneanā intrinsecus miro artificio cōstruit, cuiq; bubulā pellē circumfuit, eaq; in prato, ubi taurus depascere cōsueuerat, elocauit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quā tau-

rus accurrēs, ceu naturalē vaccā iniuit. Hæc demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit : taurino vultu, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibsdā monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Dedalus edificauit, domiciliū erat, quòd ob multiplices viarum ambages, occurſusq̃, ac recurſus, fallebat. Quæ vero de Minotauo, & Androgeo, ac Phadra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theſeo poſt dicetur, explēbimus.

Aſt Eropæ, Clymene, Apemofyne, & Althemenes, è Grateo Minois filio liberi nati ſunt. Creteō vero, qualē ipſe vitæ exitū habiturus eſſet, oraculū ſcitātī, Deus ab vno è filijs ſuis interfectū iri reſpondit. Cretus itaque oraculū calat: quod cū accepiffet Althemenes: & veritus, ne patri mortē inferret, relicta Creta cum Apemofyne ſorore proſectus, in quendā Rhodi locū appellit: quo pōtitus Creteniā illi de ſe nomen indidit. Conſenſo autem Atabyrio mōte iacētes circa inſulas circūſpectauit, ac etiā deſpicatus Crete, iā & Deū patriorū recordatus Atabyrio Ioui arā ſtatuit: nec longo poſt tēpore ſuā ipſe ſororē interemit. Nā Mercurius eius amore correptus quòd fugientē aſſequi non poſſet, quippo qua illi pedum pernecitate præſtabat, recentibus tergoribus viā ſubſtrauit, in quibus delapſam, cū dē Creta rediret, vitiat, ac fratri rē cōmiſſā renūtiat. Iſ autē Dei nomē culpa expugnata pudicitia prætexum eſſe arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,

Mox

*Mox Crateus Æropem, Clymenenq³, per Nau-
plium in longinquas terras, vendendas amandat.
Ex his quidem Plisthenes Æropem uxorem du-
xit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaū su-
stulit. Verūm Clymenē Nauplius in matrimoniū
cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater effi-
citur. Cum vero Crateus senio confectus esset, Al-
themeni filio regnū tradere cupiebat: eaq³, de caus-
sa Rhodum contendit: eumq³, è navi cum heroibus
socijs in desertum quendam insula locum descen-
disset: à bubulcis pradones ingruisse ratis eycitur,
quiq³, vera dicens, tum ob canum latratum, quòd
ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset: Al-
themenes superveniens telo contorto Crateum pa-
trem haud quaquam agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit, Deos precatus terra hia
su absorptus occulitur.*

*Ceterū Deucalioni nati sunt filij Idomeneus,
Crete, ac Nothus, & Molus.*

*Glaucus autem Minois filius infans adhuc mu-
rem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit.
Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos
pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, mul-
tumq³, quasiuisset, de illius inuentione scitatum ora-
cula misit. Curetes illi tricolore inter armēta bo-
uem esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simi-
lacrum possit, ab eo filium in vitam renocatum iri.
Accersitis itaque undecumque vatibus: Polyidus
Cœrani filius rubi fructui bonis colorem assimila-
uit:*

uit : & puerū vestigare coactus vaticiniū cuiuspiā
 adiumento tandem reperit. At cū Minos eū sibi
 viuum reddi oportere dictitaret, cum pueri cada-
 uere in quodam domicilio, concluditur, cumq; in
 summa consilij inopia versaretur, draconē ad pra-
 mortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc la-
 pide percussū, veritus, ne idem ipse pateretur, oc-
 cidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem ex-
 tinctū conspicatus, retro abiit : mox herbam fe-
 rens redit : eaq; super omni draconis mortui corpo-
 re imposita, illum in vitam reuocauit. Id, cum Po-
 lyidus summa cū admiratione conspexisset, eandem
 herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illi-
 co mortuum suscitauit. At Minos, neque post re-
 cuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem
 Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare
 permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque
 in patriam rediturus, vela faciebat Glaucū suū
 in os inspuere iubet, quo factō Glaucum vaticinan-
 di obliuio subiit. Haecenus itaque de Europa poste-
 ris dixisse sat est.

Porro Cadmus cū iā vita functā Telephassam
 sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos
 de Europa Deum scitaturus, contendit : Deus illi
 nihil ab eo curiose de Europa querendum respon-
 dit : sed bonae viae duce utatur, atque urbem condāt
 ubicumque ea ambulando defessa procūbat. Quo
 ille accepto responso per Phocensium terram iter
 faciebat : mox boni inter Pelagontis armenta ob-
 uiam

niam factus eam ponè sequebatur . Ea vero Bæotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extat Theba. Deinde bonem illam Palladi mactaturus, aliquem è ſocijs ſuis ex Mærtio fonte deſumptâ aquâ reportaturum mittit : draco fontis cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis pleroſq; abſumpſit . Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerua conſilia eius dentes ſerit, quibus ſatis, armati è terra viri exorti ſunt: quibus Spartiſ, id eſt, Satis, nomē inditum fuit: Hi poſtea mutuis ſeſe vulneribus, Alteri quidem vel inniti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherocydes ſcriptū reliquit, Cadmum ut armatos viros è terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimantes mutuatim inter ſe pugnam inierunt . Verum ex iſſe, quinque tantummodo Echion, Vdæus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerūt. At Cadmus pro ceſſis inter ſe viris annū integrum Marti mercenarius fuit . Jam tum annus annis octo conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Regi ipſi Minerua Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit . Ad hæc dij omnes relicto calo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori pepalum, ac monile Vſcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit . At Pherocydes ab Europa datum ſcribit: idq; ab Jone accepiffe . Cadmi filia

filia fuere Autonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habet mare, sed Ino Athamam ti nupsit. Arysteus Autonoe sibi coniunguit, Echion Agavem duxit.

Jupiter, cum Semele arderet, cum ea clā Junone concumbit. Hac autē ab Iunone decepta, ut quidquid ab eo deposceret sese facturū Ione pollicēte: ut qualis cū coniuge congressurus adveniret, secū decūberet, postulavit, quod cum Iupiter tibi nēre non posset, curru inuctus in peramata Semeles thalamū premissō fulmine cū fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare semele metu extremata semestrem partū eiecit. Jupiter hunc p̄ medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia, evulgant dictis Semelem cum mortaliū quodam concubuisse, & ab Ioue se cōpressam mentitam fuisse, eamq; ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Jupiter Dionysium gignit, eumq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem, & Athamantem affert: atque ut puelum educarent, suadet. Quadiniquo animo ferens Iuno iſce furorē immisit. Inde Athamas maiorem natū filium Learchum, velut ceruum venatus interfecit. Ino vero Melicerta in ferventē lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, ex hac quidē Leucothea nominatur. Puer autē Palamonis nomē accepit. Sic itaque appellati à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hac Melicerta Isthmiorū
certa-

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Jupiter, Dionysium in hadum transformat ut Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quatum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Jupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristæo Actæon filius pro creatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Cithærone deuoratus est, eumq₃ in modum interijt, ut vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, ut pleriq₃, quòd Dianam lauante[m] vidisset, aiuntq₃ ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eã dominum haud agnitum deuorarent. Ceterum Actæonem è medio sublato canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu quesitum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actæonis simulacrũ effinxit, quo viso statim mœrore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina. De quibus hi pulchrũ validi circũ undique Regis inuadunt corpus rapide cœu Tigrides, Vrsiq₃ Immanis soboles laniant propè retia, Prote: Post alij dominum inuadunt senissima proles. Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amyntus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum

Tum Iouis Imperio Aëtaon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusq₃, Spartusq₃, Boresq₃ celerrimus, idem
Artubus Aëtai, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuaserunt turba lairantum.
Sauorum hac hominū generi est medicina dolorū.*

*Porrò Dionysius post vitem inuentam à Iuno-
ne furore iniecto percitus, Egyptumq₃, ac Syriam
pererrauit. Hanc primus omnium Proteus Egy-
ptiorū Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq₃, ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am-
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume-
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne-
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie-
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
que eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem in-
iecit. Tum ille amentia princeps Dryantem filium
vitis palmitē se ratus amputare, securi percussum
interfecit. Qui cū extrema sui corporis praeidis-
set, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret
fruges, numen suo renuntiavit oraculo, terrā tum
fore fructiferam, cū Lycurgus mortalitatē exue-
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangeū
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit. Ad hac
H Bacchus*

APOLLODORI

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis Thebas repedauit, nec nõ feminas relietis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agaues, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hac ab illis fieri prohibuit: quiq₃, cum se in Citharonẽ montem Mimasionidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorẽ, eũ feram esse arbitrata, mēbratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deũ esse declarauit, Argos adiit, atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lactentiũ, quos secum extulerant, filiorum carnibus vesciebantur. Postea vero, cū ab Iscaria in Naxũ trāsuehi cuperet, prædatoriã Tyrrhenorũ trirēmẽ mercede conduxit, ac deo ipso in nauis imposito Naxi littora præterlegunt, atq₃ in Asiẽm Deũ vedituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq₃ in serpẽtes vertit, nauim ad hac hadera, & tibiæ sonitu oẽm repleuit. Nauta interim furore acti in mare precipites fugiunt, atq₃ in delphinos transformantur. Post, ubi, hunc Deũ esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ reuocauit, Thyonẽq₃, mox illã appellauit, cū ea demũ in celum conscēdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relietās Thebas ad Enchelienses cōmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeteretur, à Deo responsum fuit. Illyrijs.

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq³ ducem haberēt, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincūt. Sic itaq³ Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq³ Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysiū ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarū regno praefectus Nycteidem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quōd eadē, qua ille sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo uero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chrysa Boeotidis filium interfectum in Syria sedem collo carunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitu do intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus dicim obijt. Huiusce necis hāc fuisse causam prodūt. Antiopē Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaq³, quōd grauida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore cōfectus, cum antea Lyco, ut in Epopeū, Antiopemq³ animaduertēret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq³ Antiopem captiuā ab-

A P O L L O D O R I

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheras Bœo-
 tia geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit,
 & ac educat. Horumq; alteri, Zetho, alteri autē Am-
 phioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio
 sese dedit, Amphio vero quod à Mercurio lyra do-
 natus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea
 Antiopem in vinculis, & eiusce coniux Dirce tor-
 quebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis ul-
 tro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis excipe-
 retur, contendit. Qui matre agnita Lycum occi-
 dunt, ac Dircen crinibus religatam è tauro necāt,
 & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est,
 coniiciūt. Recuperato deinde imperio, urbem sub-
 secutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxe-
 runt, Laiumq; fugarunt. Quem, cùm in Pelopon-
 neso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiusce filium
 Chrysippum curulis artis exercēde rationem edo-
 cens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porrò
 Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est no-
 men. Amphion vero Nioben Tantalii filiam sibi
 coniugauit. De qua filios mares septem procreauit:
 Sipylum, Minytum, Ismenū, Damasichithonem,
 Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas au-
 tem totidem Ethodaam, siue, ut alij volunt The-
 ram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiā, Pelopiam,
 Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem fi-
 lios, totidēque filias genuisse ait. Sed Herodotus
 duos quidem mares, tres autem feminas. Immo ve-
 ro Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex
ea sustu-

ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filiis aucta, Latona se facundiorē esse iactitavit. Latona vero id agerrime ferens, Dianamq³, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & è feminis Chloris natu maxima, qua Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla, & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem peruenit, ibiq³ fouem precata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitq³ Menœcei filiam, quam nonnulli locastam, quidā vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quòd ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autē per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorū regis bubulci repertum infantē ad Peribœam illius uxorem contulerunt, qua sumptum puerū velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq³ illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

A P O L L O D O R I

bore suis æqualibus antecellens, ob invidentiam per contumelias, supposititius, ac spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus aut Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse, Corinthum redire supersevit, & dū curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphonta (hic erat Laii præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum ingalium alterū præco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncavit, inde Thebas peruenit. Laium itaque Plataensium rex Damasistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menæcei filius inuasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hæc muliebri facie, pectore: pedibusq;, ac cauda leonis, & avis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset in Phyccone monte consedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nā esset id animal, quod unā habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiātū fuerat, iam, tum Sphingis in-

commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id enigmatum soluissent, quin etiam universos, quid illud esset, rogabat, quod, cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amone Creontis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnū, & Lai uxorem se traditurum preconis voce renuntiare iubet. Quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, anigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quòd quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est Scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese precipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam Polynicem & Eteoclem matres, fœmineique sexus Ismenem, & Antigone procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex Eurygenea Hyperphantis filia. Deinde, ubi, qua antea latuerant: in lucem tandem prodire: Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit. Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus quod ab urbe parentem eici spectantes, eum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum Antigone in Colonus Attica terra populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex confedit.

Inde fuit à Theseo susceptus, neque ita multò post à
 vita migravit. Eteocles autem & Polynices de re-
 gno inter se gerendo paciscuntur, placuit, ut annuū
 imperium per vices administrarent. Sunt, qui Po-
 lynicen prius regnare cœpisse aiunt. Deinde annuū
 Eteocli regnū reddidisse. Nonnulli vero Eteoclem
 prius imperare cœpisse, nec regnum fratri tradere
 voluisse, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus
 secum monile, ac pepłum exportans Argos adiuit,
 quo tempore Adrastus Talai filius Argis regna-
 bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum
 Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Ar-
 gos confugerat, manum ad pugnandum cōserit, &
 excitato inter eos clamore, Adrastus repente ap-
 paruit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium
 quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni fi-
 lias in coniugiū daret, memor utrumq; illis sponso-
 designauit. Illi etenim in clypeis, alter Apri, Leo-
 nis alter faciem defixam gestabat. Desipylem ita-
 que Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit.
 Adrastus item utrumq; in patriam suā quamq;
 reduciturum se pollicetur, Igitur comparato exerci-
 tu, contra Thebas prius eundum esse statuit. Qua-
 re prestantissimum quemq; ad se coire, imperauit.
 Amphiaras autem Oicleis filius vaticinandi pe-
 ritissimus, quòd omneis in eo bello prater unum A-
 drastum perituros esse perspiciebat: hanc Theba-
 nam expeditionem detrectabat, quin etiā reliquos
 dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-
 ctoris

Etoris filium contendit, ab eoq³ precibus exposcit, ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyla uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam cùm Adrastum conuenisset, Amphiarauus, ut quacum eo, & iam dudum de regno erat, dissensionem solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos litis, ac discordie foret, ad Eriphyles iudiciũ se relaturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempore contra Thebas belli ratio inibat, Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contrà vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad id belli gerendũ permonuit Adrastum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filiis imperat, ut simulac per atetẽ liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septẽ, in Thebas exercitũ ductare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt. Adrastus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi, siue, ut alijs placet, Talai. Hi Argiui fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Etolus, Parthenopæus Melanionis Arcas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hosce minime connumerẽt, sed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisteum recensent. Profecti vero in Nemeum, cui Lycurgus rex praeerat, aquam deposcunt, & hic ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices, ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At Hypsipylem vendiderunt. Quae circa vita tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea, interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. Draconem vero Adraști apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarauus, id inquit prodigium futura praenuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adraštus equo vicit, cursu vero Eteoclius, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphiarauus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnū Polynici restituat, praedicturum destinant. At Eteocles quum Adraști, & commilitonum mandata nihili facere videretur: Tydeus de Thebanis periculum facturus, singillatim omnibus prouocatis victor euasit. Illi vero armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosq; omnes praeter unum Maonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argiui se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiaræus ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electram, Tydeus demū iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisq; ductoribus pares, paribus suas cuiq; copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisiuit. Erat per ea tēpora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclonis Nympha filius ab Udei unius Spartorum, Satorumque, genere oriundus, oculis captus. Deq; huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namq; alij deorum ira, quod mortalibus, qua latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatū refert. Si quidem cum Chariclo Minerva carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis erutis illius oculis cecū fecisse, at Chariclo Palladē, ut nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium aurium garritum intelligētem fecisse, eundemq; corneo sceptro condonasse: quod gestans aque, atq; oculatus tutò incedebat. Hesiodus aut enarrauit, conspiciatū aliquando Tiresiam nō procul à Cyllene cœunteis angues baculo cecidisse, eumq; de viro in mulierem mutatum fuisse,

fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes ob-
seruasse, & in priorem viri formam redisse. Quo
circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierésne, an
viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc
sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem,
ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes ca-
piuntur, nouem mares, at mulierem decem sentire
iudicauit. Proinde illum Iuno luminis usu priua-
uit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinan-
di scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui. Iu-
noni q̃, ita respondisse ferunt:

(Parte una ē denis mas partibus oblectatur:
At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Lon-
guam insuper Tiresia vitam fuisse, proditur. Hic
itaque Thebanis futura pradicens eum victorem
fore, inquit, si Menæceus Creontis filius sese Marti
victimam deuoueret. Quod ubi Menæceus au-
diuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna
commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt,
& arreptis scalis Capaneus in summos muros con-
scendit, eumq̃ Iupiter fulmine ictum interemit.
Quo facto Argiui aufugiunt, in qua cum multi ce-
cidissent, ex utriusq̃ exercitus sentētia Eteocles, &
Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis
se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta
Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim
Hippomedontem prostrauit, Leades Eteocli. Am-
phidicus Parthenopaeum quem Eurypides à Peri-
chymeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Me-
lanippus

lanippus ad hac nouissimus Astaci filius Tydeum in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cū accepisset Amphiaras Tydeum osus, quoniam præter sententiam suam Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quòd ab eo vulneratus esset, illud ultus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbit, id ubi Pallas animaduertit, indignata beneficiū eiuscemodi abstinuit, & inuidit. Inter hac Amphiarao ad Ismenum amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue fulmine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, & Batone auriga, siue, ut quidam ferunt, Elattono, eo terræ hiatu absorptus est, & postea nunquam, visus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Eriannys formam conuersa, ex Neptuni cōcubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto precepit, ne quis ea sepelire curaret, custodēs apposuit. Antigone vero sola Oedipoda filiarum superstes Polynicis corpus, quòd occultè humanum curarit, à Creonte deprehēsa, viua conijcitur in sepulcrum. Adrastus, autem Arhenas profectus, ad Misericordie aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumulandi potestatem precabatur. Tū Athenienses

nienses comparatis militū copijs duce Theſeo Thebas capiunt, cadavera ſuis ſepelienda conceſſerunt. Et in Capanei rogiſ conflagrantem coniux Euadne Iſphiclis filia ſeiſſam coniecit, & ſuo cum marito concremari non ſubterfugit. Decimo autem poſt anno caſorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac ſi dicas Latine poſteri, hæredæſue) paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum ſtatuerunt: deſque belli exitu oraculum ſcitantibus ipſis, Deum victoriam vaticinatur, ſi Alcmaone duce bellum capeſſant: ſed Alcmaon huiſce expeditionis præſecturam detreſtabat, prius, quàm de matre ſupplicium capiat, nihil tamen ſecius ad id bellum concedit, Nam, cum Eriphyle peplum & monile à Theſandro Polynicis filio accepisset eorum quoq; filios ad eam provinciam belli capeſſendam induxerat. Delecto igitur, ſibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebas oppugnatum ierunt, qui vero hanc militiam ſecuti ſunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphiloſchus Amphiarai filij, Egialeus Adraſti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Capanei Sthenelus, Polynicis Theſander, Euripylus Meciſtei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulantur, qua in re Thebani ſuis opem laturi eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortiffime pugnant. Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamantem vero Alcmaon, quo caſo Thebani ad mœnia confugiunt. Qui Tireſia vatis conſilio

filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capeſſunt: ſiquidem coniugibus, liberisque ſuis omnibus ſupra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphuſium fontem peruenerunt, Tireſias cum eo de fonte ſumptam aquam auidiſſimè bibiſſet: improuiſa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multùmque peruagati Eſtiam urbem ab ſe conditam incoluerunt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euerunt, ac urbem totam deuſtant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tireſia filia, cui Mantò nomen erat: vouerant enim ipſi, captis, diruptisq; Thebis ſpoliorum præſtantiſſimum, ac nobiliſſimum illi dono miſſuros. Poſt, ubi ab Argiuis Theba capta ſunt, Alcmaeon, quòd in eum quoque dona Eriphylè matrem cepiſſe, reſciuiſſet, maiori ſuccenſus eſt iracundia, & accepto ab Apolline reſponſo, eam necauit. Nec deſunt, qui Amphilochi etiam germani fratris adiumento matri ſua eadem intuliſſe Alcmaeonem memorie cõmendarunt. Tametſi plures ſint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commiſſum fuiſſe teſtentur. Alcmaeonem vero ob infeliciffimum matris ſue ſinem furijs exagitatum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum ſe recepiſſe. Illinc autè Pſophidem, ad Vhegeum cõmeaſſe, à quo perluſtratũ, cadis ergò Arſinoè eiufce filiã uxorem duxiſſe, cui etiam

A P O L L O D O R I

esset monile , ac peplum dono dedisse . Postea vero quam ea de causa summa frugū inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoq³ urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusq³ hospitio usus est. Inde ad Thespyros profectus, ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq³ expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoë monilis, pepli³ habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatū iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & peplū. Hac ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hac Callirhoa esse insidijs à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circumuentus è medio tollitur. Arfinoem vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcā Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt ementiti ab Alcmaone eam fuisse interfectam: Caterum Callirhoë audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet, ab Ioue flagitat, ut i quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam aetate forent. Quare impetrata, adulti planè filij

repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusq;, & Acarnan unà diuertunt, ubi casis patris sui interfectores, profecti Psophidē, factosq;, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegeam usque insecuti sunt, verum Tegeensiu ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quisq;, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & peplū, Delphos profecti ex Ache- loi imperato Apollini consecrarunt. Progressi dein de in Epirum, collectis colonis Acarnaniam con- dunt. Atqui Euripides Alcmaeonem, inquit, per in- sania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos sus- cepisse marem scilicet Amphilochem, & feminei sexus Tisiphonē. Translatos deinde puerulos Corin- thum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma praecllentissima à Creontis coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alc- maeonem vero hanc mercatum esse, cū suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox au- tem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilocheus Apol- linis oraculo monitus Argos Amphilochicum habi- tatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Aca-
I
silans,

filium, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibœa Oceani filia, sive, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Manalus, Thesprotus, Hilix, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus, Acontes, Euemon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Menalus, Teleboas, Phrysius, Phasus, Phthius, Lycus, Alipherus, Generator, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Porthus, Platon, Aemon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heræus, Titanas, Mantinnus, Cletor, Strymphalus, Orctomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulacrum conspicantur inuitatum hospitem domi sua excipiunt. Huic ingulati, è conterraneis pueris unius viscera sacris admista Manalis fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Jupiter id genus mensa maximum in modum aspernatus euerit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Ceterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum non

nissi-

nissimum omnium, fulmine percussos concremanit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac lon-
gis dexteram contactu suo demulcens, illius iram
composuit.

Enimuero Nyctimus, ut regnum adeptus est,
Deucalionis diluvium insequitur. Hoc sanè alij
Deucalionis filiorum impietate, ac scelère factum
fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Ly-
caonem filiam etiam Callistonem habuisse narrat.
Quam, quidem Hesiodus unam è nymphis esse re-
censuit. Asiæ autem eam Nycteo, at Pherecydes
Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana
venandi studio oblectata, eandemq, stolam induta
secum inibi se virginitati addictam fore iuravit.
Verum huius forma captus Júpiter, siquidem in
Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut qui-
dam in Apollinem versus inuitam subegit. Quod
cum Júpiter Iunonem latere studeret, eam in vrsæ
faciem vertit. Iuno interea Diana, ut, immanem
belluã sagittis cõfigat, persuasit. Nec, desunt, aucto-
res, qui referant, illã promissæ virginitatis violata
caussa sagittis à Diana percussam obuisse. Qua de-
num sublata Júpiter abreptũ infantẽ in Arcadia
Maie enutriendum dedit, Eiç, Arcadi nomen im-
posuit: & Callisthò inter astra collocavit, vrsamq,
nominavit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amy-
cle filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aũt Eume-
lus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus,
& Aphidas. Qui terrã partiti sunt. Sũma vero po-

A P O L L O D O R I

rentia penes Elatum fuit. Hic ex Landice filia Cinyra Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Sthenebæā, quæ Præto nupsit. Alei vero, & Neara Perei filia Auge quidem fœmina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hac igitur ab Hercule vitata infantem intra Palladis lucū celavit. Ubi, prius illius sacerdotio præsuit: Cum vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minervæ luco quandam latere impietate, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur, à quo, cum illā Theuthras Mysorum dynastes accepisset, vitavit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd cerva de suis ubcribus alimentum suppeditarit, Teleptus est appellatus, atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoq; vita functo Mysia regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Anceus, Epochus, Amphidamas, & Ideus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minya filia nascitur Atalanta, cuius pater mascule prolis cupidus, eam exposuit, ad quam versa sæpenumero veniens ubera protendebat: eamq; demum venatores inuentā penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, &

bat, & venādo in solitudine armata permanebat. Quin etiam ubi inuiolata virginitati suæ à Rhœco, & Hylleo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfossi conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiā ad certamen in Pelia honorem institutum, propositumq̃, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum inducta esset, in studium abit, in cuius medio trium cubitum palum desigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades, at victori Atalanta cōingium debebatur. Demum post multorum cades Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrēdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequēs abiecit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu deuicta est, Sic itaque Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucū penetrasse, ibiq̃, mutuo complexu coeuntes, in leones trāsformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq̃, alij Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Menalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptiam dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij vo-

A P O L L O D O R I

lunt, ex Marte Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celeno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxore sibi sociauit. Meropen Sisyphus, duas corruptit. Neptunus, priorem quidem sanè Celeno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem. Nycteus autem ex Hyreo, & nympha Clonia natus est. Deq, Nycteo, & Polyxone Antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, & Amphio. Atlantidas autem ceteras, Iupiter compressit.

Siquidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit, neue id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelaeum abscondit: ex ijs autem, cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tostae sitauit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem inuenit, qua perpurgata, & absterfa super eius testa nervos ex

nos ex maſſatorum bonum intestino cōfectos teten- 77
dit, & tyram cōſicit. Sic itaque Mercurius carnes 77
 terrere, tyramq; ac plectrū primus inuenit. Mox 77
 Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Py-
 lum recta concedit, vbi ciues ab eo diligenter exa-
 minati eas abigentem puerum vidisse responderūt:
 sed vero haudquaquam posse dicere, quonam per-
 ducte forent, quando earum quidē vestigia depre-
 hendi non poterant. Demum, vbi Apollo ex vatici-
 nandi peritia abigeum comperit: ad Maiam in
 Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furti
 accusat. Ea vero puerum ipsum fasciis inuolutum
 ostendit. Hunc Apollo manib. sublatum ad Iouē tu-
 lit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio red-
 dere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui,
 quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylū per-
 ducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā tyram
 à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio bo-
 ues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasce- 77
 ret, fistulam etiam compegit, & compactam infla- 77
uit, pro qua quod eius habēde miro desiderio Apol 77
lo tenebatur, auream virgam dure, non verebatur, 77
quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quod 77
 eam Mercurius, & pro fistula habere, & vatici-
 nandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per
 calculos etiā vaticinari docetur. Adhuc Iupiter ip-
 sum sui ipsius, Deorumq; Manium nuntium fecit.
 Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonē filiū pro-
 creauit, à quo etiā Lacedamonis regio nomē est cō-
 I 4 secuta.

*secuta. Sed ex Lacedemone, ac Sparte filia Euro-
ta, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleocharea
Naidis nympha Amyclas, & Eurydice, quā Acri-
sius uxorem habuit. Amycla autem, & Diome-
des Lapithæ filia, Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthum ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.*

*Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia
Lynceus & Pīsus nati sunt. Verum multorū
testimonio &dam, ē Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate
præcelluit, ut sub terra latentia quæq; peruidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice Inachi filia na-
ta fuere &claira, & Phœbe. Hæscē Dioscori. i. Jouis
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiā Arsinoën genuit. Hac ab Apol-
line impleta Esculapium peperit: At quidam
non Arsinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya
in Thessalia natum Esculapium ferūt: cum qua,
simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque præter patris sententiam nu-
bentem, &schyi Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem corum immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutauit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & uecauit. Ex qua, cūm
confla-*

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venædi artem perdidicit. Qui cùm iam Chirurgicus euasisset, atque artem eiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberavit, sed etiam præmortuos in vitam renocavit. Nam cùm à Pallade effusum de Gorgones venis cruorè accepisset, qui è laevis defluxisset in mortalium perniciem, quod autem è dextris in conservandis hominibus utebatur: atque huiusce operis in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inveni quidem nonnullos, qui ab eo renocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demùm Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuverint: fulmine ipsum interfecit. Quāobrem iratus Apollo Cyclopes, quod Ioui fulmina comparassent, occidit. Quē, cùm Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latonæ precib. exoratus annū totū ut ipse viro mercede cōductus serviret, imperavit. Is autē Pheras ad Admetū Pheretis filiū se contulit, apud quem servitutem serviens armēta pascēbat: ac boues dominicas gemelliparas omnis effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynortæ autem Perierem filium fuisse, & hu-

A P O L L O D O R I

iusce Oebali. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scans Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinnus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, Icarionē, ac Tyndareū Lacedamone eiecit. Hi vero ad Thestium eiekti confugerunt: Eiꝫ aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Thestij filiam Ledam cepit uxorem. Rursus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinq; Thoas, Damasippus, Imentinus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, qua Ulyssi nupsit.

Tyndarei autem, ac Lede, filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytemnestra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoë, quam Diana immortalem esse fecit: Adhæc Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum versus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam impleuit: de q; Ioue Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Castor procreati sunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemesis, & Iouis filiam fuisse dicant. Nam, cum ea Iouis concubitum fugeret in anserem mutatam fuisse. Iouem autem in cygnum versum coisse memoratur, Nemesisin vero ouum ex eo concubitu peperisse:

perisse: Idq̃, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamque perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum forma præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cùm ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græci reges Helenam uxorem pro se quisque petituri Spartam adveniunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancai, Sthenelus Capanei, Amphilochns Cteati, Thalpinus Euryti: Meges Phylei: Amphilochns Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Penelens Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & salmenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Æsculapij, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Enaemonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menæti, Horum turbam confpicatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. vni Helena in cōiugium addiceretur, reliqui seditionem, ac tumultum excitaret, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

nuptias adipiscendas mihi adiumento fere te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per eā nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, universos, inquit, Ulysses procos iusiurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helena de nostro cœtu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritumue, ac matrimonium eiusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per eam iusiurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filie suæ sponsum declarat, atque etiā ab Iscario Ulyssi Penelopen in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Etolia oriunda: Sive, ut Acusilaus ait è Teridæ Megapenthē: sed ex Nympha Gnōsia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit. Caterum è Lac' a natus Castor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mnesileus, at è Castore, & Ilaira Anogon nati sunt, Qui cum, socijs Isda, Lynceoque Apharei filijs ab Arcadia boum predam abegissent: Idæ arbitrio diuidendam permi-

permisere. Tum ille bonem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic prada dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo pradam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam pradam simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumq; intercipere conabantur: Verum Lynceus viso Castore Idæ fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos infecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatē renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardanusq; gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperiuit. Eiq; vim inferre volēs fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Teucer Scamandri fluminis, Idæaq; nympha filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucrici vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus,

APOLLODORI

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, universam provinciam Dardaniam appellavit : filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, flus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni hæres, ductaq; Astyoche Simoentis filia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus regionē à seipso Troiam nuncupavit, & Callirhoem Scamandri filiā sibi collocavit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem flum, & Assaracium, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cælo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cū quo Venus ipsius amore flagrans congressa Aneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam pervenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palastra vicit, deditq; illi rex præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhæc ex oraculi sententia discolorem bouem adiecit, monuitq; , ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulatq; ad Ates, (quasi dicas Noxe) Phrygiæ, tumulum pervenit: humi procumbit: quo in loco flus urbem ab se conditam, flium nominavit. Postea Jovem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab
Joue

Ioue demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq³ elatā hastam, at leua colū, fusumq³ gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam Minervam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq³ autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illaturæ Minerva fouem paucifactum Ægidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de caussa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq³ eius, quàm pertimuerat Ægidem, accommodasse, & apud fouem, honoris ergò constituisse. Deinceps autem Eleetram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Plurimum postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hæc hætenus de Palladio. Caterum plus Eurydicem Adraffi filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Ictæonem, & Podarcem, feminas autem Hesiōnem, Cillamque & Aëtyochem procreavit. At è
Calybe

Calybe nymp̃ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quòd cum arderet Aurora pra-reptum in Æthiopiam abducit: ſibiq; cum eo congreſſa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arisbam ſibi coniugavit, ex qua Æſicum filiũ creat: cui Sterope Cebrienis filia nupſit, quàm cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum auem mutatus eſt. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam ſecundam uxorem Dymantis, ſive, ut alijs placet, Ciffei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Naſcitur autem ex ea primus Hector: Deinde, cum ſecundũ propediem eſſet paritura filium, facem reapse ardẽtem Hecuba parere, cumq; omnem urbem ſilium depaſcere, atque concremare, in ſomnis ſibi videbatur. Id ubi Priamo viſum Hecuba recitavit, Æſicum filium, hic ſtatim arceſſi iubet ad ſe. Eum enim Merops anus maternus ſomnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æſicus puerum exitiũ illaturum eſſe fore reſpondit. Proinde infantẽ exponi iubet. Hinc Priamus, ſimulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, aſportandumq; in ſdam montem. Huic ſeruo, nomen Agelao, aut Archelao, fuit. Infans ut ab eo expoſitus eſt, quinque dies ab urſa nutritus eſt. Hic puerum naſtus incolumen tollit, ſecum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cum iam grādiusculus euassisset, & plerisq̃, & corporis forma, & robore anteiret, & quod prae donū vim, incursumq̃, repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Crensam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammenen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philamon, Hippothous, Glauclus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegeoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filiae vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

K xander

A P O L L O D O R I

xander Oenonem Cebrenis amnis filiã ducit. Hæc à Rheâ vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minimè persuadens, cùm sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helenam à Sparte, Troiaq, bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus in Idamæ ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cùm in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca defererebat, siquidem Oenone medēdi, canendiq, artē callebat. Qua, ubi eum iam obijisse reperit: sibi laqueo vitam finiuit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreauit: Quarum unam Eginā, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptā Asopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypho raptorem fuisse Ionem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginam illatam, in insulam, que tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Eginam, Iupiter comprimit, ac fi-

ac filium ex ea *Æacum* gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicie homines facit. Adhuc *Æacus* *Endeidem* *Chironis* filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherecydes* vero *Telamonem* amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat, eumq; *Ætai* filium, & *Glauces* *Crethei* fuisse ait. Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Nerei* filia, in fontem, quòd inscendi nollet, commutata coiuit, & *Phocum* gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis, servantissimus fuit, quamobrem, cùm *Gracia* inuoluta frugum caritate premeretur, *Pelopis* causa, quòd ipse *Stymphalum* *Artadum* regem bello infestans, *Arcadiam* subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta disperfit. Deorum interea responsis tum *Graciam* imminentibus malis ereptam iri, si illius ergò preces effuderit *Æacus*, renuntiatum est. Quo per *Æacum* factò, *Gracia* annonæ penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos *Æacus* in summo esse honore perhibetur: & is *Plutonis* claves servare proditur. Quoniam vero *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fratres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi comparasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Telamon* pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam in silva occultavit. Demum vero cade detecta, ambo ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

A P O L L O D O R I

Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse rex erat, deuastante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Peribœam Alcathei Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacem nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedotis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit.

*Ceterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Aëto-
ris filium exulatū abiit, à quo postea expiatus An-
tigonem illius filiam in matrimonium capit: atque
in tertiam regni partem adscitus est, Mox Poly-
doram filiam genuit, quàm Boro Perieris filio nu-
ptui dedit. Inde in Calydonij Apri venationē cum
Eurytione simul egressus, ac misso in aprū telo Eu-
rytionem ferit, eumq; fortuito ictu cecidit, rursus
itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese
recepit, ab eoq; lustratur. Adhæc cum Atalanta
ludis in Pelia regis honorem institutis palastrica
pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux
Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu
dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit,
ad eius etiam uxorem misit, qui à Peleo, Steropem
Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntia-
ret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Pe-
leus*

leum in super Acasto, quòd eam de stupro interpel-
 lasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ^{enon qd}
 ipse lustrasset, baud quaquam ab se necandum esse ^{expia su}
 censuit: at cum in Pelium montem venatum abdu- ^{occidere}
 cit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus ^{non de-}
 quidem captarum ab se ferarum defectas linguas ^{cebat.}
 intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas
 capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is
 autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot fe-
 ras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cum in
 Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reli-
 quit, eiq; sublatum enssem in boum fimo celauit, &
 abiuit. Is, deinde ex perrectus, interea dum enssem
 quaritat, à Centauris comprehensus iam iam mo-
 riturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolu-
 mie, eidemq; quasitum, ac repertum enssem condo-
 nauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem
 Eurytionis patre procreatã uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flu-
 mini cognomento Boro Perieris filio uxorem collo-
 cauit, ex qua Menesthius natus est. Sed & alte-
 ram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de
 cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contende-
 runt. At cum Themis ex hac ortum filium patre
 futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinu-
 se Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scri-
 bant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui
 Prometheus, dixisse, natum ex ea cælo dominatu-
 rum. Sunt etiam, qui memorēt Thetin Innonis mo-

nitū, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus inijt. eam itaque, cum in varias se formas commutantem obseruasset, corripit, qua cū interim ignis, interim aqua, modò etiā fere vultum caperet, non eā prius, quā pristinam formā recepisse videt, remisit. Hanc deinceps in Pelio monte uxorem sibi copulauit: atque cinibi Diū conuiuiū excepti suo quisque munere matrimonii commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Volcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Diū immortales fuere. Post ubi Thetis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per obseruationē palpitantem natū in igne conspicatus, inclamauit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq, & vrsorum medullis nutrit, eumq, cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minime admonisset, Achillem nominari voluit, Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorū adiumento Iolcū expugnauit: Astydamiāq, Acasti coniugem occidit, ac distraētis illinc membris

bris per eam intra urbem traduxit exercitiū. Ubi demum nonum atatis sue annū expleuit Achilles, Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, predicante, Thetis, quod filiū eo in bello militantem interiturum omnino praevidisset: muliebri ipsum veste contectum in Scyron insulam Lycomedi pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit, ibiq; agens adolescētulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nono postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterū Vlysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quæsitum tuba usus inuenit: Ad hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum perductus est: Ad quod etiam Phoenix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice, ut de stupro interpellata falsò insimulatum pater oculorū luce priuavit. Quem Peleus ad Chironem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce recuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menæti, ac Stheneles Acasti, siue, ut alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntē delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudēter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernio acceptus Achilles amasius efficitur.

Porrò Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano simul, & serpentino corpore præditus in terra Attica primus regnavit, & quæ prius Aëte diceba-

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque Dys fuisse decreto concessam aiunt urbem occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unusquisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terrae, fretum repente edidit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quae lecto à se Cecrope occupationis suae indicij teste, oleam è terra produxit, quae nostra etiam atate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrumque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Mineruam, Neptunumque inter se pacauit, utque non, ut quidam memorant, Cecropem, Cranaumque, nec Erichtheum, sed duodecim Deos huiusce controuersiae indices dedit, quorum sententia urbs Athena Mineruae adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerva itaque de seipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessime afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Aëtae filiam in coniugium ducit, ex eaque marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vita decessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosom. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Eurytes Nymphae filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrè Neptunus Martem in Ario-

page

pago cadis reum agit : Is duodecim Deorum sententia indicatus absolvitur.

At Cephalus Herfes , & Mercurij filius fuit quem, cū Aurora supra modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam , ibiq₃ illius concubitu grvida fit , & Tithonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt . Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderim urbem condidit : ductaq₃ in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit . Hic Cinyras cum in Cyprum se cōtulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq₃ inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen , Laogoremq₃, & Brasiam ex eadem suscepit. Hæ vero ob Veneris iram alienigenis permixtae viris vitam in Egypto cum morte commutarunt . Adonis autem puer adhuc, Dianæ iracundia, in venatione ab apro percussus interijt . Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœæ filium fuisse ait , Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atq₃ vsa nutricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquā appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commu-

tarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergo infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Jovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedæmone Peditade Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmæ, & Arthidem, quæ cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Arthidem vocitavit.

Vbi, post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigenæ hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pellicitur, hunc Hephæstes, ex Cranaë Arthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hunc in modum. Minerva olim arma sibi consulari volens ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ constupranda Cupido desiderium incessit: eamque, attrahere aggreditur. Hac fugit: ille fugientem insequitur, utque proximè

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deum inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lava detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studet, educauit: positumq; in cista Pandroso Cecropis filia commendauit: interdicitq; ne cistam retegeret: At Pandrosi sorores, quòd curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puero draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percite, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce constituit: necnon Panathadrum celebritatem instituit. Pasitheaque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam venere: Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Iscario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali-

bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, fcarium consecrari solita, cadauer, ubi nam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris sua sorore, filias Procnem, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq₃ suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem Tereum Martis filium de Thracia convocavit eoq₃ bello per eius auxilia preclarissime gesto: Procnem filiam suam Tereo nuptui collocavit. Hic suscepto ex ea Ilye filio, Philomelam amore succensus vitiat. Ea^mque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam detrahit, ea vero per litteras in peplo contextas suas ipsius Procne sorori, miseras significavit. Hac, post quesitam germanam, fctym puerum trucidatum, elixatumq₃ Tereo, inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Ha vero, cum iam Daulia Phocidis urbem pervenissent, circumsepta Deos rogant in avem mutari. Tñ Procne fit luscinia, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patrijs facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Minerva, Neptuniq; Butes Erichthonij filius honestatur. At Erichtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenea Cephiso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cécropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo deprehensa, ad Minoëm confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq; concubitus impetrat. At, si mulier hæc cum Minoë concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quòd cum multis mulieribus Minoëm rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq; in modū pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hæc Procris conspiciata virum, Circeam, sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephalo gratiam rediit: & cum eo ad venandum concedit, quippe quæ venandi studio mirificè oblectabatur. Hæc occultè virum
insecuta

insecuta inter fructa latitabat, eiusq; motu permoveri virgulta maritus sentiens iaculum inevitabile misit, eoq; percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Orithyia Ilissum amnem traicienssem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hae illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zeetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur siue ut Acusilam ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerant.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his auctus filius, ex Cleopatra Ideam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea vero, priuignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinuat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, Interea Argonauta cum Borea filijs illuc appulsi in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quae cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Aethyopiam transfert, & Benthescyme filiae suae alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum etatis integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suae sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus
cum

sum Ismaro filio, ad Tegyrrium Thracia regem con-
fugit. Qui filiam, ipsius filio, coniugavit. Deinde
vero insidias Tegyrrio quoque comparasse detectus,
ad Eleusinos aufugit, eorūque amicitium sibi
conciliauit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto,
à Tegyrrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta
inter eos discordia regnum accepit. Mox confla-
to inter Athenienses, & Eleusinos bello, ascitus
ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem
laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium
victoria scitanti: Deus rem bellicam praeclare ge-
sturum cecinit, si filiarum unam ingularit. Qui
cū natu minimam immolasset, & reliquae tum
omnes sese ingularunt. Siquidem, ut quidam te-
stati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant.
Commissa vero post immolationem pugna Erech-
theus Eumolpum obtruncavit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erech-
theum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maxi-
mus regnum administravit, & is ducta in coniugiū
Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium su-
stulit. Hic unā cum Cecrope patre regnans à Me-
tionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Me-
gara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iam-
dudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis
regno praeficitur. Nam, cū Pylas Biātem patruū
occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse ve-
ro traducto in Peloponnesum populo Pylū urbem
condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, na-
ti sunt

A P O L L O D O R I

ti sunt filij *Aegeus*, *Pallas*, *Nisus*, & *Lycus*. Nonnulli autem *Aegeum* *Scyrii* filium esse aiunt, sed sibi *Pandione* suppositium fecisse.

Demum post *Pandionis* obitum, eius filij perdu-
cto in *Athenas* exercitu *Metionidas* eiecerunt,
ac regnum in partes quattuor distribuerunt, sed pe-
nes *Aegeum* summa Imperij fuit. Hic primam
uxorem *Metan* *Opletis* filiam: alteram vero *Chal-
ciopem* *Rhexenore* natam duxit. At, ubi nulla
se prole augeri videt, fratrum metu ad *Pythiam*
adit, deq; filiorum progenie responsum dari sibi po-
stulavit, cui deus ita vaticinatus est. *Matte* noua
virtute, pedem, qui pronominet utri.

Ne prius exoluas, quàm scādas *Palladis* arcem.
At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum,
Athenas iterum accedit, ac per *Træzenem* iter fa-
ciens à *Pitheo* *Pelopis* filio hospitio recipitur, qui,
quoniam oraculum intellexerat, *Aegeo* vino ma-
denti filiam *Aethram* comprimendam summisit.
Hanc etiam nocte eadem *Neptuno* coniunxit:
Aegeus interea *Aethra* praecepit, ut, si ex ea mas-
culus, nasceretur, educaret: néue, cuius ille filius
esset, indicaret: ensẽ, & calceos sub saxo abdi-
tos reliquit, hac locutus cum per atate puer saxum
subuoluere queat, ea tolleret, eumq; clàm cum hisce
omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim *Athe-
nas* contendit, nec non *Panathenaeorum* certamen
aggreditur, celebrare, in quibus *Minois* filius *An-
drogeus* omnibus victoria praestitit. Hunc *Iupiter*
in Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo tempore in Paro Gratijs sacra faciebat, sublatam è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodieenam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in Paro Gratijs immolant. Nec longo post tempore in mari prepotens comparata classe Athenas oppugnauit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subuertit. Ad hac Megareum Hippomenis filium qui ex Onchesto Niso opitulaturus aduenerat, interemit: & is demum per filia proditione occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice pracidit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem uinctam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimuero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minine posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Ægeidem, Enthenidem, & Lytaam Geraſti ad Cyclopiſ tumulum ingularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedamone Athenas

L commi-

APOLLODORI.

commigravit, & cum nihil inde sibi emolumentum futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minos pœnas daturus renunciavit. Igitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puorum, ac totidē & ætate parū, puellarū, sine armis Minotauris deuorandos mitterent, imperauit. Iste iurus labyrintho conclusus coërbatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici uiarum ambage non agnitū exitum excedebat: Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis, & Alcippa filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium præstantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inuentor.

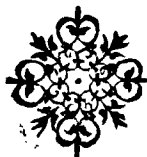
Hic etiam Athenis post neccatum Perdicis sororis filium Talzum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenue secuit, deinde ubi puerum neccasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Minos taurum arderet, lignea vacca affabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros ætate pares Minotauris deuorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra, Ægeoque natus iam grandis factus,

factus, petra summotâ calceos, atq; ensẽ aufert,
 & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
 viam à maleficis viris undecunque pacavit. Pri-
 mum quidem Periphetem Volcani, & Anticlia fi-
 lium, qui quod clauam gestaret, Corynetâ diceba-
 tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
 dibus esset, ferrea claua munitus, viatores interfi-
 ciebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre
 consuevit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
 & Sylea Corinthi filia occidit. Huic Pityocam-
 pta, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
 rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
 flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viriũ
 imbecillitate flectere uequirent, arborum in se re-
 deuntium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio su-
 stulit.

L 2

INDEX

INDEX QVAMLOCV-
PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN
APPOLLODORO CONTINENTVR,
*cuius numerus primus folium, secundus
paginam, indicat.*

A.

A Bas. 19. 2. & 30. 1.	Acteus. 74. 1. & 77. 1.
Abdera. 40. 2. & 42. 2.	Acte. 76. 1.
Abderus. 40. 2.	Acton. 12. 2.
Absyrtides insulae. 24. 1.	Actor. 14. 2. & 17. 1. & 19.
Absyrtus. 24. 1.	2. & 46. 2. & 74. 2
Acarman. 65. 1.	Adiante. 29. 2.
Acarmaniae ciuitas. 65. 1.	Admete. 41. 1.
Acastus. 18. 1. & 20. 2. & 74.	Admeti boues gemelliparae
2. & 75. 2.	69. 1.
Achæus. 12. 1.	Admetus. 14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons. 64. 2.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.
Achelous. 7. 2. & 14. 1.	Adonis. 77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.	Adrastea. 52. 1.
Acheron. 9. 2.	Adrastus. 19. 2. & 63. 2. & 72. 2
Achilles & vnde sic dictus.	Adyte. 29. 2.
75. 2.	Aeaci pietas. 74. 1.
Achilles ad Troiam. 76. 2.	Aeacus. 14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-	Aeacus apud inferos. 74. 1.
ron. 75. 2.	Aecta. 16. 2.
Achiui. 12. 1.	Aetes. 16. 2.
Acontes. 65. 2.	Aegæon. 65. 1.
Acrisij mors. 33. 2.	Aegeoneus. 73. 1.
Acrisius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.	Aegæus. 14. 2. & 50. 1. & 89. 2
Acrisius subterraneam do-	Aegialea. 10. 1. & 19. 2. &
mum struit. 31. 2.	39. 1.
Actæa. 6. 2. & 29. 1.	Aegialeus. 19. 2. & 26. 2. &
Actæon. 56. 2.	63. 2.
Acteonis canes, & eorum	Aegimius. 46. 2. & 50. 2.
nomina. 56. 2.	Aegina. 17. 1. & 73. 2.
	Aegina

INDEX.

Aegina insula.	73. 2.	Agelastus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor.	13. 2. & 22. 1. &
Aegle.	43. 1.	27. 1. & 28. 1. & 52. 2. &	
Aegleis.	80. 1.	57. 1.	
Aegyti filij.	28. 1.	Agenoris genus.	52. 2.
Aegypti filiorū cædes.	29. 1.	Aglaia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43.	Agraulos.	76. 2.
2. & 75. 1.		Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyptus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aëlo.	6. 2.	Aiax.	70. 1.
Aëllopus.	22. 2.	Aiax & vnde.	76. 2.
Aemon.	60. 1. & 66. 1.	Alastor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcæus.	34. 1. & 41. 1.
Aenetus.	17. 1.	Alcathous.	13. 2. & 32. 2.
Aenus.	41. 2.	& 74. 2.	
Acolenses.	12. 2.	Alcestis.	18. 1. & 45. 1.
Acolia.	13. 2.	Alcestis reditus in vitā.	20. 1.
Acolus.	12. 1. & 13. 1.	Alcestis Admeto nubit	19. 2.
Aerope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Aeschraïs.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aesculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimenēs.	31. 1.
Aeson.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aesonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Aethlius.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Aethra.	70. 1. & 78. 2. &	Alcinous.	24. 2.
79. 1.		Alcis.	29. 1.
Actna.	11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Actolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmæonis furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmena.	34. 1. & 37. 1. &
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.	53. 1.	
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agasthenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agauē.	6. 2. & 29. 1. & 57.	Alebion.	42. 2.
1. & 57. 2.		Alecto.	5. 2.

INDEX.

Actor.	21.1. & 60.2.	Amphilochus.	63.2. & 65.
Alces.	69.2.	1. & 70.1.	
Aleus.	20.2. & 47.2. & 50.1.	Amphimachus.	34.1.
66.2.		Amphion.	18.1. & 58.2. &
Alexander.	50.1.	59.1.	
Alexiars.	49.2.	Amplithca.	19.2. & 19.2.
Alipherus.	65.2.	Amphitrite.	6.1. & 6.2.
Alirhothius.	77.1.	& 9.1. & 79.2.	
Almenus.	21.1.	Amphitryo contra Thele-	
Alocus.	12.2.	boas.	34.2.
Alorda.	12.2.	Amphitryo Thebas petit.	
Aloidarum contra Iouem		34.2.	
bellum.	ibid.	Amphitryo ex Peloponne-	
Alopius.	49.2.	so eijcitur.	ibidem.
Alphesibœa.	77.1.	Amphitryo.	14.2. & 34.1.
Alpheus.	39.2.	Amphitryonis cades.	32.2.:
Althæa.	15.2. & 14.1.	Amphoterus.	65.1.
Althæa, & Cleopatra me-		Amycla.	59.1.
tamorphosis.	15.1.	Amyclæ.	45.2.
Althemenes.	54.1.	Amyclas.	17.1.
Amalthea.	5.2.	Amyclas.	66.1.
Amalthea cornu.	48.1.	Amycus.	21.2. & 41.1.
Amarynceus.	15.1.	Amynone.	28.2. &
Amarynthus.	56.2.	29.1. & 38.2.	
Amazones.	47.1. & 40.2.	Amyntor.	49.1. & 80.2.
Amestrius.	49.2.	Amyntor.	49.1.
Amisodorus.	31.1.	Amythaon.	15.2. & 18.2.
Amphianax.	30.1.	& 30.2.	
Amphiaraus.	14.2. & 20.2.	Anactor.	34.1.
& 19.2. & 60.2. & 36.1.		Anaphe.	24.2.
& 61.1. & 70.1.		Anaurus fluuius	20.1.
Amphictyon.	12.1.	Anaxibia.	18.1.
Amphidamas.	43.2. & 66.2.	Anaxo.	34.1.
Amphidicus.	62.2.	Anæus.	14.2. & 20.2. & 23
Amphilochicum Argos.		1. & 66.2. & 70.1.	
65.1.		Anchinoc.	28.1.
		Anchises.	

INDEX.

Anchises.	71.2.	Aperiosyne.	94.1.
Anchius.	38.2.	Aper erymanthius.	38.2.
Ancyor.	65.2.	Aphareus. 13. 2. & 17.1. &	
Andramon.	51.2. & 14.1.	68.2. & 69.1.	
Androgeos.	41.1. & 53.2.	Apheta.	21.2.
Andromache.	73.1.	Aphidas.	66.1.
Andromeda exposita Ceto		Apia.	26.1.
marino.	31.2.	Apis. 13.1. & 26.1. & 27.1.	
Anexibia.	29.1.	Apollo.	8.1.
Anicetus.	49.2.	Apollo à Mercurio Iyram,	
Anni in treis partes diuisio.		ac fistulam capit. 68.1.	
77.2.		Apollo, pugnat contra Gi-	
Annus tempore Cadmi an-		gantes.	10.1.
norum octo.	55.2.	Apollo Aeglaus.	24.2.
Anogon.	70.2.	Apollinis seruitus.	19.2.
Antrus.	43.1.	Apollinis, & Mercurij ob	
Antea.	30.1. & 31.1.	abactos boues contentio.	
Anthea.	49.2.	67.1.	
Anthemus.	41.1.	Apollinis, & Neptuni ira in	
Antheis.	80.1.	Troiam.	41.2.
Anthelea.	29.1.	Apri Calydonij uenatio, ac	
Anthippe.	49.2.	Venatorum nomina. 14.2	
Antiades.	ibidem.	Arabia.	29.1.
Antidus.	ibidem.	Arbas.	42.1.
Antigone.	60.1. & 63.1.	Arbelus.	29.2.
& 74.2.		Arcas.	66.1.
Antileon.	49.2.	Arcefius.	20.2.
Antilochus.	18.1. & 70.1.	Archebates.	65.2.
Antimache.	66.2.	Archedicus.	49.2.
Antimachus.	50.1.	Archelaus.	29.1. & 34.1.
Antinoë.	25.2.	Archemachus.	49.2. & 73.1.
Antioche.	15.2.	Archemorus.	19.2.
Antiochus.	34.1.	Architeles.	47.1.
Antiope.	49.2. & 58.1. &	Area.	53.1.
67.2.		Arene.	68.2.
Antiphus.	12.2. & 73.1.	Arestor.	27.2.
Apemosy.		L 4	Arete.

INDEX.

Arete.	24.2.	Ascalaphus.	9.2. & 20.2. &
Arethusa.	43.1.		70.1.
Aretus.	18.1.	Ascalaphi lapis.	44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in Bubonem.	
Argele.	49.2.		45.1.
Argeus.	49.1.	Ascanius.	73.1.
Argia. 19.2. & 51.1. & 60.2.		Asia.	6.1. & 6.2.
Argi mors.	27.2.	Asopi carbones.	73.2.
Argiope.	7.1.	Asopides.	49.2.
Argius.	29.1.	Asopus.	17.1. & 73.2. &
Argiuarum mulierum furor			74.2.
57.2. & 19.2.		Assaracus.	71.2.
Argo.	20.2.	Astacus.	62.2.
Argonautæ, & eorum nomina.	20.2.	Asteria.	6.1. & 6.1. & 8.1. &
Argonautæ ad Circē.	24.1.		29.1.
Argos.	27.1.	Asteria ciuitas.	8.1.
Argus canis.	57.1.	Asterion.	53.1.
Argus. 16.2. & 20.2. & 20.		Asterius. 18.1. & 21.1. & 53.	
1. & 26.2. & 27.1.			2. & 54.1.
Argorum aquarum penuria		Asteropea.	17.1. & 37.2.
28.2.		Astra.	6.1.
Argo naui Neptuno dedicatur.	25.2.	Astræus.	ibid.
Argus naui verba.	24.1.	Astyanax.	49.2.
Argyphia.	28.2.	Astycratea.	58.2.
Ariadne.	53.2.	Astydamia.	50.1. & 75.2.
Arion equus.	63.1.	Astybiæ.	49.2.
Arystæus.	56.1. & 56.2.	Astygonus.	73.1.
		Astychoe.	58.2. & 48.1. &
Aristodeme.	73.2.		50.1. & 71.2.
Aristodemus.	51.1.	Astynous.	77.1.
Aristomachus. 19.2. & 61.1.		Astypalæa.	46.2.
& 50.2.		Atabyrium.	54.1.
Arnæus.	36.1.	Atalanta.	14.2. & 20.2. &
Arfinoc.	68.1. & 64.1. &		66.2. & 74.2.
64.2.		Atalâtæ, & Pelei lucta.	67.1.
		Atalâtæ & Melanionis cursus.	

INDEX.

<i>Ius.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Aurora</i>	6.1.& 6.2.& 8.2, & 17.1.
<i>Atalantę, & Melanionis trās</i>		<i>Automate.</i>	29.1.
<i>formatio.</i>	67.1.	<i>Automedusa.</i>	32.2.
<i>Athamantia.</i>	17.1.	<i>Autonoe.</i>	6.2.& 29.1.& 50. 1.& 56.1.
<i>Atas.</i>	73.1.	<i>Autefion.</i>	51.1.
<i>Are Phrygię tumulus.</i>	71.2.	<i>Autolicus.</i>	35.2. & 20.2. & 45.1.
<i>Athamas.</i>	56.1. & 16.1. & 16.2.	<i>Axion.</i>	64.2.
<i>Athenę à Castore, & Pollu- ce capiuntur.</i>	73.1.		B.
<i>Athenę.</i>	76.2.	<i>Bacchę in vincula coniiciū- tur.</i>	57.1.
<i>Athenienſes Thebas capiūt.</i>		<i>Bacchi columnę.</i>	57.1.
	64.1.	<i>Bacchi, & Cereris in Atticā aduentus.</i>	78.2.
<i>Athenienſium pro Andro- gei morte ſupplicia.</i>	81.2.	<i>Bacchi furor.</i>	57.1.
<i>Athenienſium pueri ſeptem & totidem puellę, ad Mi- notaurum in Cretā quot- annis mittuntur.</i>	81.2.	<i>Bacchi myſteriorum inuen- tor,</i>	7.1.
<i>Atlantea.</i>	29.1.	<i>Bacchi ortus.</i>	56.2.
<i>Atlas mons.</i>	43.1.	<i>Bacchus ad Indos.</i>	57.1.
<i>Atlas.</i>	6.1. & 44.1. & 68.1. & 76.1.	<i>Bacchus in hędum.</i>	56.2.
<i>Atticę primus Rex.</i>	76.2.	<i>Balius.</i>	75.2.
<i>Atreus.</i>	34.2. & 70.1. & 79.1.	<i>Banus.</i>	56.2.
<i>Arromus.</i>	49.2.	<i>Barea.</i>	69.2. & 71.2.
<i>Atropos.</i>	6.2.	<i>Baton.</i>	63.1.
<i>Attis regio vnde.</i>	77.2.	<i>Bebryces.</i>	21.2.
<i>Atymnus.</i>	53.1.	<i>Bellerophontes ad chimę- ram.</i>	31.1.
<i>Auge.</i>	47.2. & 50. & 66.2.	<i>Bellerophontes.</i>	17.1.
<i>Augę boues.</i>	39.2.	<i>Bellerophontis certamina.</i>	31.1.
<i>Augeas.</i>	20.2. & 39.2. & 40.2. & 43.1.	<i>Bellerophontis hiſtoria.</i>	<i>ibi</i>
<i>Aureum vellus.</i>	16.2. & 20.2.	<i>Belus.</i>	28.1. & 52.2.
		<i>Bentheſicyme.</i>	79.2.
		<i>Bia.</i>	6.2.
			L 5
			<i>Bias.</i>

INDEX.

Bias. 18. 1. & 18. 2. & 30. 2.	55. 1.	
& 73. 1. & 80. 1.		Cadmus. 51. 2. & 53. 1.
Bistones. 40. 2.		Caneus. 20. 2.
Bithynis. 21. 2.		Calais. 20. 2. & 22. 1. &
Boreas. 20. 2. & 79. 1. &	79. 2.	
79. 2.		Calchas. 76. 1.
Bores. 57. 1.		Caliandes. 29. 1.
Borus. 74. 2. & 75. 1.		Callias. 52. 1.
Bosporus. 27. 2.		Callichorus puteus. 6. 1.
Bressia. 77. 1.		Callidice. 92. 2.
Briareus. 5. 1.		Calliope. 7. 1.
Bromius. 29. 1.		Calirrhoë. 42. 2. & 64. 2.
Brontes. 5. 1.		& 64. 1. & 71. 2.
Bryce. 29. 1.		Callisto. 66. 1.
Bucolion. 72. 2. & 65. 2.		Callistus transformatio.
Bucolus. 50. 1. & 69. 2.	66. 1.	
Buleus. 50. 1.		Calybe. 72. 2.
Buſyris. 28. 2. & 43. 2.		Calyce. 12. 1. & 13. 1. &
Butes. 20. 2. & 24. 2. &	29. 1.	
78. 2. & 79. 1.		Calydon. 13. 1. & 13. 2.
Byblij. 27. 2.		Calypſo. 6. 2.
C.		Campe. 5. 2.
Cadmi filia. 56. 1.		Canache. 12. 2.
Cadmi vxor. 55. 2.		Cancer hydræ auxilians. 38.
Cadmia. 35. 1. & 55. 2.	1.	
Cadmus, & Harmonia in		Canethus. 65. 2.
dracones. 58. 1.		Capaneus. 61. 1. & 62. 2.
Cadmus annum Marti ſer-		& 63. 2. & 69. 1.
uit. 55. 2.		Capys. 71. 2.
Cadmus ad Encheliennes.		Carnes affandi inuētio. 8. 1.
57. 2.		Carteron. 65. 2.
Cadmus draconis dentes ſe-		Casius mons. 10. 2.
rit. 55. 2.		Cassandra. 73. 1.
Cadmus Illyricorum re-		Cassiopea. 53. 1.
gnum affecutus. 58. 1.		Cassiopeæ cum Nereidibus
Cadmus delphos accedit.		contentio. 32. 2.
		Castor

INDEX.

Castor. 20. 2. & 14. 2. & 35. 2. & 69. 2. & 70. 2.	Cerua cornuta. 38. 1.
Castoris, & Pollucis immortali- tas. 71. 1.	Ceteus. 66. 1.
Castoris, & Pollucis uxores. 68. 2. & 70. 2.	Ceto. 6. 2. & 32. 1.
Caucasus. 43. 2.	Ceuthonymus. 44. 2.
Caucasus mons. 11. 2.	Ceyx. 12. 2. & 48. 1.
Caucon. 65. 2.	Chærus. 29. 1.
Cebren. 73. 2.	Chalbes Ceryx. 43. 2.
Cebriones. 73. 1.	Chalciope. 16. 2.
Cecropia. 76. 2.	Chalciope. 80. 2.
Cecropis corpus. 76. 1.	Chalcodon. 29. 1. & 46. 2. & 70. 1.
Cecrops. 79. 1. & 80. 1. & 76. 1.	Chariclo. 6. 1.
Celæneus. 34. 1.	Cherimachus. 34. 1.
Celæno. 29. 2. & 67. 2.	Chersidamas. 34. 1. & 73. 1.
Celenderis. 77. 1.	Chersifonnesus. 16. 2.
Celeus. 9. 1. & 78. 1.	Chimæra. 17. 1. & 31. 1.
Celeustanor. 49. 2.	Chione. 79. 2.
Celeutor. 15. 2.	Chiron. 38. 2. & 44. 1. & 69. 1. & 6. 1. & 56. 2. & 75. 2. & 76. 1.
Cenzum. 49. 1.	Chiron ab Hercule vulne- ratus moritur. 39. 1.
Centimani. 5. 1. & 6. 1.	Chironis antrum. 56. 2.
Cephalicanis. 35. 1. & iacu- lum. 79. 1.	Chloris. 59. 1. & 18. 1.
Cephalus. 17. 1. & 35. 1. & 77. 1. & 79. 1.	Chromius. 34. 1. & 73. 1.
Cepheus. 14. 2. & 10. 2. & 28. 1. & 47. 1. & 66. 2.	Chriteus. 12. 2.
Cephifus. 79. 1.	Chrisaon. 42. 1.
Cerberus. 44. 1.	Chryse. 32. 2. & 58. 1.
Cercestis. 29. 1.	Chryseis. 41. 1. & 49. 2.
Cercopes. 45. 2.	Chryses. 53. 2.
Ceres. 5. 2. & 9. 1. & 18. 1.	Chrysippe. 29. 1.
	Chrysippus. 29. 1. & 58. 2.
	Chrysopea. 66. 1.
	Chthonia. 79. 1.
	Chthonius.

INDEX.

Chthonius.	29. 1. & 55. 2.	& 66. 2.
Cibifis quid, & vnde.	32. 2.	Clymenus. 14. 2. & 39. 2.
Cilicia vnde.	53. 1.	Clypei inuentio. 30. 1.
Cilix.	52. 2.	Clysonymus. 76. 1.
Cilla.	72. 1.	Clytemnestra. 69. 2.
Cingulum Hippolytæ.	40.	Clytia. 76. 1.
2. & 41. 1.		Clytippus. 49. 2.
Cinyras. 66. 2. & 77. 1.		Clytius Gigas. 10. 1.
Circæaradix. 79. 1.		Co insulæ scissio. 10. 1.
Circe. 16. 2.		Cælus primus orbi imperat.
Cisseus. 29. 1. & 72. 2.	5. 1.	
Cithæron. 56. 2. & 57. 2.		Cæli vxor. 5. 1.
& 59. 1. & 59. 2.		Cæli, & Telluris filij. 5. 1.
Cithæronæus leo. 36. 1.		Cæranus. 54. 2.
Cius vrbs. 21. 2.		Cæus. 5. 1. & 5. 2.
Clametidus. 49. 2.		Colchicorum cum Phæaci-
Cleobora. 13. 2.		bus habitatio. 24. 2.
Cometho. 35. 1.		Colonus. 60. 1.
Cleocharea. 68. 2.		Cometho. 34. 1.
Cleochus. 53. 1.		Comarum tondendimos in
Cleodora. 29. 1.		funere. 11. 1.
Cleodoxa. 58. 2.		Comata. 21. 1.
Cleone. 37. 1.		Contumelia. 8. 1.
Cleolaus. 49. 2. & 51. 1.		Copreus. 37. 2.
Cleopatra. 14. 2. & 15. 1.		Corcyra. 24. 2.
& 29. 1. & 29. 2. & 79. 1.		Corethon. 65. 2.
& 71. 2.		Corinthus. 17. 1. & 16. 2.
Cleophile. 66. 2.		Coronis. 68. 2.
Cletor. 65. 2.		Coronus. 20. 2. & 48. 2.
Clio. 70. 1.		& 70. 1.
Clite. 29. 1.		Corui transformatio. 68. 2.
Clitus. 29. 1.		Corybantes. 7. 2.
Clonia. 97. 2.		Corycium antrum. 11. 1.
Clonius. 73. 1.		Coryneta.
Clotho. 6. 2.		Cranæ. 77. 2.
Clymene. 29. 2. & 54. 1.		Cranechme. 77. 2.
		Cranaus.

INDEX.

Cranaus.	12.1.& 76.2.& 77.2.	Cylene mons.	67.2.& 1.
Cranto.	6.2.	Cymo.	6.2.
Craſthe.	49.2.	Cymothoë.	6.2.
Crateus.	54.2.	Cynëthus.	65.2.
Cratteus.	18.1.	Cynortas.	17.1.
Cratus.	6.2.	Cynortes.	68.2.& 69.1.
Crenis.	62.1.	Cyrene.	40.2.
Creon. 34.2. & 49.2. & 59.2. & 25.2. & 63.1.		Cytorus.	16.2.
Creontiades. 36.2. & 50.1.		Cyzicus.	21.1.
Cres taurus.	40.1.		D.
Cresphontes.	51.2. & 52.1.	Dædalus.	45.2. & 53.2.
Crete. 54.2. & 53.2. & 54.1.		Dædalus mirandorum operum excogitator primus.	81.2.
Creteus. 17.2. & 18.1. & 54.1. & 19.2. & 20.1. & 74.1.		Dædalus Talaum inuidia necat.	82.1.
Creuſa. 12.1. & 73.1. & 79.1.		Dædalus cædis reus in villa Martis.	82.1.
Criafus.	27.1.	Dædali fuga.	ibid.
Crinò.	29.2.	Daiphron.	28.2. & 29.2.
Critheus.	12.2.	Damaſichton.	58.2.
Crius.	5.1. & 6.1.	Damaſippus.	69.2.
Croci genus.	50.1.	Damaſiſtratus.	59.2.
Crocon.	6.1.	Danae.	30.1.
Creatus.	46.2. & 70.1.	Danaes fabula.	31.2.
Crefippus.	50.1.	Danai.	28.1.
Curetes.	52.1. & 54.2.	Danai filiae.	ibid.
Curetes à Ioue interficiuntur. 27.2.		Danai fuga.	28.2.
Cyanippus.	19.2.	Danai, & Aegypti diſcordia.	28.1.
Cybella.	57.1.	Danaides rurfus viris copulantur.	29.2.
Cychreus.	74.2.	Danaidum expiatio propter virorum cædem.	29.2.
Cyclopes.	5.1. & 6.1.	Danaus.	27.1.
Cyclopes ab Apolline occiduntur.	69.1.	Dardania regio.	71.1.
Cyclopum habitatio.	30.1.		Dardanus
Cygnus.	43.1. & 48.2.		

INDEX.

Dardanus.	71. 2.	Diana.	8. 1.
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit	12.
Dascylus Lyci pater	41. 1.		2.
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum.	
& 49. 1. & 50. 1. &	10. 2.		
14. 1.		Diana Oeneo irata.	14. 1.
Deianira.	6. 2.	Dice.	6. 2.
& 47. 2.		Dictys.	17. 1. & 31. 1.
Deicoon.	36. 2. & 50.	Dino.	32. 1.
1.		Diocorystes.	29. 1.
Deidamia.	76. 1.	Diogenea.	79. 1.
Deimachus.	12. 2. 18. 1.	Diomeda.	17. 1.
Deioneus.	79. 1.	Diomede.	68. 2.
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	Diomedes.	15. 2. & 63. 2. &
50. 1.		70. 1.	
Deioptes.	73. 1.	Diomedis equæ.	40. 2.
Deiphobus.	45. 1. &	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6. 2.
73. 1.		& 71. 1.	
Deiphon.	9. 2. & 52. 1.	Dioscuri vnde.	70. 2.
Deipyle.	15. 2. & 29. 2.	Dioxippe.	29. 2.
& 60. 2.		Dirce.	58. 2.
Deliaides.	31. 2.	Dirce fons.	ibidem.
Delos.	8. 1.	Doliche.	45. 2.
Delphyne serpens.	11. 1.	Doliones.	21. 1.
Democoon.	73. 2.	Dorion.	29. 1.
Demonice.	13. 2.	Doris.	6. 1.
Deorum fuga in AEgyptū.		Dorus.	12. 1. & 13. 1.
11. 2.		Dorientes.	12. 2.
Dercynus.	42. 2.	Dorycleus.	69. 2.
Dero.	6. 2.	Doryclus.	73. 1.
Deucalion.	77. 2.	Doto.	6. 2.
Deucalion & eius diluviū		Dexitheæ.	53. 2.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draco centiceps.	43. 1.
Deucalionis filij.	54. 2.	Draconis cuiusdam admi-	
Dexamenus.	39. 2.	randa.	55. 1.
Diacorystes.	29. 1.	Draconis dentes.	23. 1.
		Dryas	

INDEX.

Dryas. 14. 2. & 19. 1. & 57. 1.	Eleuther	67. 2.
Dryopes. 48. 2.	Eleutheræ	58. 2.
Dryops. 73. 1.	Elysius campus	58. 1.
Dule. 70. 2.	Emarspho	69. 1.
Dymas. 51. 2. & 72. 2.	Einathion	43. 2.
Dyamene. 6. 2.	Enarete	12. 2.
Dynastes 49. 2.	Enceladus 10. 1. & 18. 1.	
E.	Eleuthea.	50. 2.
Echedorus 43. 1.	Enchelienses	57. 2.
Echemon. 73. 1.	Endeis	74. 1.
Echemus. 69. 2.	Endedides	49. 2.
Echephron 73. 1. & 18. 1.	Endymion	13. 1.
Echidna 27. 1. & 31. 1. & 42. 1.	Enipeus	17. 2.
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.	Ento	31. 1.
Echinades insulæ. 22. 2.	Enthenis	81. 1.
Echion 55. 2. & 56. 2. & 57. 2.	Eone	49. 2.
Edoni 57. 1.	Epaphus 27. 2. & 43. 2.	
Ection 73. 1.	Epicaste 19. 2. & 50. 1.	
Elara 8. 1.	Epidaurus 27. 2.	
Elata 21. 1.	Epidaus 18. 1.	
Elates 39. 1.	Epigoni ad Thebas 63. 2.	
Elattonus 63. 1.	Epilaus 49. 2.	
Elatus 68. 2. & 66. 1. & 39. 1.	Epimetheus 6. 1. & 11. 2.	
Eleuthea 50. 1.	Epochus 66. 2.	
Elestra 6. 1. & 6. 2. & 19. 1. & 62. 1. & 67. 2. & 71. 1.	Epopeus 12. 1. & 58. 1.	
Electryon 33. 2. & 34. 1.	Ephialetes 10. 1. & 12. 2. & 13. 1.	
Elephantis 29. 1.	Ephyra 17. 1. & 48. 1.	
Elephenor 70. 1.	Eratus 49. 2.	
Elio 35. 1.	Erasippus 50. 1.	
Eleusin 9. 2.	Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.	
Eleusin mons. 39. 1.	Erechtheis 67. 2.	
	Erechtheus 14. 1. & 80. 2. & 78. 2.	
	Erginus 10. 2. & 36. 1.	
	Erichthonius. 77. 2. & 87. 1.	

I N D E X.

78. 1. & 71. 2.	39. 1. & 48. 1.
Erichtheus. 76. 2. & 79. 1.	Eueres. 34. 1. & 34. 2. &
Eridanus. 43. 1. & 24. 1.	50. 1.
Erigone. 78. 2.	Euippe. 29. 1.
Erimus. 40. 2.	Euhippus. 13. 2.
Erinnyes. 5. 2.	Eulimene. 6. 2.
Erinnyis formam Ceres ca-	Eumedes. 15. 2. & 49. 2.
pit. 63. 1.	Eumenidum lucus. 60. 1.
Eriphyle. 29. 2. & 60. 2. &	Eumelus. 70. 1.
63. 1. & 64. 1. & 69. 1.	Eumetes. 65. 2.
Erymanthus. 38. 2.	Eumolpe. 6. 2.
Eryfichthon. 76. 2.	Eumolpus. 44. 1.
Erythea. 42. 1.	& 27. 2.
Erythia. 43. 1.	Eumon. 65. 2.
Erythras. 49. 2.	Euneus. 21. 1.
Erythroë. 17. 1.	Eunice. 6. 2.
Eryx. 42. 2.	Eunomia. 6. 2.
Estica. 64. 7.	Eunomus. 48. 1.
Eteocles. 60. 2.	Eupalamus. 80. 1.
Eteoclis, & Polynicis singu-	& 37. 1.
lare certamen. 62. 2.	Euphemus. 20. 2.
Eteoclus. 61. 1. & 62. 2.	Euphrosyne. 7. 1.
Ethodæa. 58. 2.	Europa. 42. 2.
Euxmon. 95. 2.	& 52. 1.
Euadne. 27. 1.	Europa regia matrona. 29.
Euadne, in pyram viri se-	1. & 53. 1.
proijcit. 63. 1.	Eurotas. 68. 2.
Euagore. 6. 2.	Euryale. 8. 2. & 32. 2.
Euagoras. 18. 1. & 73. 1.	Euryalus. 15. 2. & 19. 2. &
Euander. 73. 1.	20. 2.
Eubœas. 49. 2.	Eurybius. 18. 1.
Eubotes. 49. 2.	& 49. 2.
Euchenor. 29. 1.	& 50. 1.
Eucrate. 6. 1.	Eurybora. 6. 1.
Euenus fluuius. 39. 2.	& 6. 2.
Euenus. 13. 2. & 27. 1. &	Eurycape. 49. 2.
	Eu-

INDEX.

Eurycapylus.	49. 2.	Euxanthius.	53. 2.
Euryches.	69. 2.	Exolus.	49. 2.
Eurypylus.	52. 1.	F.	
Eurydamas.	29. 1.	Fistulę inventor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mutatio.	74. 1.
		G.	
Eurygenia.	60. 1.	Gadira	42. 1.
Eurylochus.	29. 1.	Galatea.	6. 2.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymede.	17. 1.	Genetor.	65. 2.
Eurymenes.	18. 1.	Gerestus.	81. 1.
Eurynoie 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.		Geryones & eius boues	42. 1.
Euryopes.	50. 1.	Gigantes.	9. 2.
Eurypyles.	49. 2.	Gigātū cū Dijs pugna.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	24. 2.	Glaucippe.	29. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucothoë.	6. 2.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurystheus ob timorem se in dolium abdit.	37. 2.	Glauus vaticinandi peritiam obliuiscitur.	55. 1.
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glycisonetes.	50. 1.
Euryteles.	50. 1.	Gnosia.	70. 2.
Eurystemis.	13. 2.	Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorgon.	32. 2.
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgones.	6. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgonis caput Minicruæ datum.	33. 1.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis coma.	47. 2.
Eutyche.	69. 2.	Gorgonum nomina.	32. 2.
		Gorgonis sanguis in salutē, & pnicie, & quomodo	69. 1.
		Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.	

M Gorg-

INDEX.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	28. 2.
Corgyra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorgytion.	73. 1.	Helena.	69. 2.
Græci.	12. 1.	Helna a Theseo rapta.	69. 2.
Gratiæ.	7. 2.	Helenæ proci.	70. 1.
Gratijs in Paro sine coro-		Helenam sponso suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensores iurât	70. 2.
Gratongigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in fu-		Helix.	65. 2.
neribus vsus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Hellen.	12. 1.
Hæmonius.	48. 1.	Hellenes.	ibid.
Hæmus.	11. 1. & 27. 2.	Hellespontus.	16. 1.
Hagnius.	20. 2.	Hemation.	72. 2.
Halcyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heraclicidarum per Helladē	
Halocrates.	30. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heraclicidarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heraclicidarum, sortitio de	
Harpe adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	visa.	51. 2.
Harpyiæ. 6. 2. & 22. 1. &		Heræus.	65. 2.
22. 2.		Hercules. 11. 2. & 20. 2.	
Harpys.	22. 2.	Hercules a Sole aureum po-	
Hebe Iouis, & Iunonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	fuscepit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliā.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thespiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 2.	& 46. 1.	

INDEX.

Hercules Callinicus. 46.1.	Herculis immortalitas 49.2
Hercules cōtra Gigātes. 10.	Herculis infantia. 35. 2.
1. & 46. 2.	Herculis labores. 37. 1.
Hercules Co depopulatur. 46. 2.	Herculis magistri. 35. 2. & 37. 1.
Hercules cōtra Pylios. 18.1	Herculis prima vxor, & ex ea filij. 36. 2.
Hercules in Augeam bellum mouet. 46. 2.	Hercu. profopographia 36.1
Hercules in Lacedæmonem. 45. 1.	Herculis sagittæ. 38. 1.
Hercules in Pylum. 47. 1.	Herculis sacra, in quibus execrandi mos. 43. 2.
Hercules in Solem arcum intendit. 42. 1.	Herculis vxor in cælo 49.2
Hercules legum seruator, & eius exilium. 48. 1.	Hermione. 70. 2.
Hercules Nereum comprehendit. 43. 1.	Herse. 77. 1.
Hercules, quādo primū hoc nomine sit dictus. 37. 1.	Hermus. 29. 1.
Hercules Strynomem in nauigabilem facit. 42. 2.	Hesione. 29. 2. & 41. 2. & 46. 1. & 72. 1.
Herculi dies dictus. 36. 1.	Hesperidum nomina. 43. 1.
Herculis arma. 37. 1.	Hesychæa. 50. 1.
Hercules Delphici Apollinis templum spoliat. 45. 2.	Hierax. 27. 2.
Herculis, & Centaurorum pugna. 38. 2.	Hieromneme. 71. 2.
Herculis Columnæ. 42. 1.	Hippalinus. 20. 2.
Herculis cum Plutone pugna. 20. 1.	Hippasus. 20. 2. & 49. 1.
Herculis facinora. 36. 1.	Hippeus. 49. 2.
Herculis filij, ex Thespij filiabus & alijs mulieribus. 42. 2.	Hippocoon. 47. 1. & 47. 2. & 69. 2.
Herculis furor 37. 1. & 45. 1	Hippocorystes 29. 2. & 69. 2
Herculis grauitas. 21. 2.	Hippococrates. 50. 1.
	Hippodamas. 12. 2. & 13. 2.
	Hippodamia 29. 1. & 31. 2.
	Hippodice. 29. 2.
	Hippodromus. 49. 2.
	Hippolyte. 40. 2. & 41. 1.
	Hippolytus gigas a Mercurio vincitur. 10. 2.
	Hippolytus. 29. 1. & 45. 2.
	Hippomedon. 61. 1. & 62. 1.

INDEX.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermnestra.	13. 2. & 28.
Hippomenes.	67. 1.	2. & 29. 2. & 30. 1.	
Hipponome.	33. 2.	Hyperphas.	60. 1.
Hipponoë.	6. 2.	Hypseus.	17. 1.
Hipponous.	15. 1. & 61. 1.	Hypsipyle.	21. 1. & 61.
& 73. 1.		— 2.	
Hippostratus.	15. 1.	Hypsista Thebarum porta.	
Hippotes.	51. 1.	62. 1.	
Hippochoë.	6. 2. & 18. 1.	Hymeto.	52. 1.
& 34. 1.		Hyreus.	67. 2.
Hippothous.	29. 1. & 69. 2.	Hyrtacus.	72. 2.
& 73. 1.		I.	
Hippotus	49. 2.	Ialmenus.	70. 1.
Hippozygus.	50. 1.	Iambe.	9. 1.
Homolois Thebarum por-		Iapetus.	5. 1. & 6. 1.
ta.	62. 1.	Iardanus Omphales pater.	
Homolippus.	49. 2.	45. 2.	
Hopoles.	80. 2.	Iason.	14. 2. & 20. 1. &
Horæ.	6. 2.	75. 2.	
Horus.	65. 2.	Iasus.	27. 1. & 66. 2. &
Hyades.	56. 2.	67. 1.	
Hyacinthus.	70. 1. & 63.	Icaria.	45. 1.
2.		Icarion.	69. 2.
Hylas.	21. 2.	Icarius.	17. 1. & 68. 2. & 70.
Hyleus.	14. 2.	2. & 78. 1.	
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.	45. 2.
Hyllus.	49. 1. & 50. 1. &	Ida.	5. 2.
50. 2.		Idæa.	71. 1. & 79. 2.
Hymenæus.	69. 1.	Idæus.	66. 2.
Hyperbius.	29. 2.	Idas.	13. 2. & 14. 2. & 20.
Hyperenor.	62. 2. & 55. 2.	2. & 29. 2. & 68. 2. &	
Hyperychus.	73. 1.	70. 2.	
Hyperion.	5. 1. & 6. 1. & 73.	Idmon.	23. 1. & 29. 2.
1.		Idomene.	18. 2. & 30.
Hyperipte.	29. 2.	2.	
Hyperlaus.	15. 2.	Idome-	

INDEX.

Idomeneus.	54. 2. & 73. 1.	diuifio.	6. 1.
Idyia.	23. 2.	Iouis, & Iunonis quæftio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Iliffus.	79. 2.	coïtu voluptate.	62.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.	2.	
Ilithyia.	6. 2. & 34. 1.	Iouis, & Maiaæ concubitus.	
Ilus.	71. 1.	67. 2.	
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a-	
Imbrus.	29. 1.	lijs mulieribus.	6. 2.
Imeusimus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.	6. 1.	
Inachus.	68. 2.	Iouis, & Typhonis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.	11. 1.	
Inferni defcenfus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Ino.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Inonis, & Athamantis fu-		Iphianaffa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. & 47. 2. & 70. 1.
Io & eius transformatio.		Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
27. 1.		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. & 20. 2. & 47. 2.
Io priſtinam formam reci-		Iphimedia.	12. 2.
pit.	27. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimedufa.	29. 1.
Iobes.	49. 2.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Iocafte.	59. 1. & 60. 1.	Iphis.	42. 2. & 60. 2. & 63. 2.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	2.	
Iolcus.	18. 1. & 20. 1.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
75. 2.		Iphius.	61. 1.
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Irene.	6. 2.
& 50. 2.		Iris.	6. 2.
Ion.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ione.	6. 2.	Iſcæ.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iſchys.	68. 2.
Ionius finus.	27. 2.	Iſmarus.	62. 2. & 8. 1.
Iouis contra Saturnum bel-		Iſmene.	27. 1. & 60. 1.
lum.	5. 1.		
Ionis cum fratribus regni			

INDEX.

Ismenus. 58.2. & 63.1. & 73.2.	rum esse.	27.1.
Iris.	28.1.	
Ister.	29.1.	
Istmicorum certamē.	56.1.	
Italia vnde.	42.2.	
Iton.	48.2.	
Itys.	73.2.	
Iuno Acræa.	26.1.	
Iuno Amazonum vnius formam capit.	41.1.	
Iuno 5.2. & 6.2. & 7.2. & 8.2.		
Iuno in pugna Gigantū 10.1.		
Iuno Sphingem mittit 59.2.		
Iunonis suspēdium. 7.2. & 45.2.		
Iupiter. 5.2. & 7.2.		
Iupiter ad Alcmenam 35.2.		
Iupiter ad Calistōnem. 66.1.		
Iupiter ad Lycaonis filios. 65.2.		
Iupiter Atabyrius. 54.1.		
Iupiter Cœnus. 49.1.		
Iupiter in Cygnum. 69.2.		
Iupiter in Gigantum pugna. 11.1.		
Iupiter in Taurum. 52.2.		
Iupiter patrius. 51.2.		
Iupiter Phrygius. 12.1. & 16.2.		
Iupiter qua cum muliere mortali primum contubuerit. 26.2.		
Iupiter Semelē viriat. 56.1.		
Iupiter seruator. 37.2.		
Iusiurandum amātium irri-		
	um esse.	27.1.
	Ixion.	14.2.
	L.	
	Labdacus.	58.1. & 78.2.
	Labyrinthus.	54.1.
	Lacedæmon. 30.1. & 68.1.	
	Lacedæmon regio vnde.	
	Lachesis.	6.2.
	Ladon.	38.2. & 73.2.
	Laërtes.	20.2.
	Lælaps canis nomen. 35.1.	
	Laius. 58.1. & 59.1. & 2.	
	Lampon.	72.1.
	Lampus.	29.2.
	Lanomene.	49.2.
	Laodamas.	63.2.
	Laodamia.	52.2.
	Laodice. 26.2. & 66.2. & 73.1.	
	Laodocus. 13.1. & 61.2.	
	Laomedontis equæ. 41.2.	
	Laomedon. 41.2. & 46.1. & 49.2. & 72.1.	
	Laogoras.	48.2.
	Laogore.	77.1.
	Laothoe.	49.2.
	Lapithæ.	48.2.
	Lapithes.	68.2.
	Latona. 6.1. & 8.1.	
	Λαῶν, denominatio. 12.1.	
	Learchus. 16.1. & 16.2.	
	56.1.	

Leancra

INDEX.

<i>Leanera.</i>	66.1.	<i>Lycopus.</i>	15.2.
<i>Leadus.</i>	62.2.	<i>Lycon.</i>	69.2.
<i>Læda.</i>	69.1.& 70.2.	<i>Lycorinas fluvius.</i>	13.2.
<i>Leitus.</i>	70.1.& 20.2.	<i>Lycurgi furor.</i>	57.1.
<i>Lemniarum mulierum in</i>		<i>Lycurgus.</i>	14.2. & 19.2.
<i>Veneré contēptus.</i>	21.1.	& 50.1.& 57.1. & 66.2.	
<i>Lernus viris orbata.</i>	21.1.	69.1.	
<i>Leo Nemæus.</i>	37.1.	<i>Lycus.</i>	28.2. & 23.1. &
<i>Leon.</i>	65.3.	41.1. & 58.1.	
<i>Leonteus.</i>	70.1.	<i>Lycus fortunatas insulas ha-</i>	
<i>Leophonte.</i>	13.1.	<i>bitat.</i>	67.2.
<i>Lernæa hydra.</i>	37.2.	<i>Lycus.</i>	80.2. & 65.2.
<i>Lernei fōtes</i>	28.2. & 29.2.	<i>Lyncei oculorum acumen.</i>	
<i>Leucippus.</i>	17.1. & 50.1.	62.2.	
& 68.2. & 69.1. & 72.1.		<i>Lynceus.</i>	14.2. & 20.2. &
<i>Leucon.</i>	17.1.	28.2. & 56.2. & 50.1.	
<i>Leucones.</i>	49.2.	& 68.2. & 70.2.	
<i>Leucopœus.</i>	14.1.	<i>Lyscs.</i>	49.2.
<i>Leucothea.</i>	56.1.	<i>Lyssianissa</i>	6.2. & 43.2.
<i>Libya.</i>	52.2.	<i>Lysidice.</i>	33.2. & 49.2.
<i>Libyaregio.</i>	28.1.	<i>Lyfimache</i>	19.2. & 73.1.
<i>Lichas.</i>	49.1.	<i>Lyfinomus</i>	34.1.
<i>Licymnius.</i>	34.1. & 34.2. &	<i>Lysippe</i>	30.1.
47.1. & 49.1. & 50.2.		<i>Lysippus.</i>	50.1.
<i>Ligyron prius Achillis no-</i>		<i>Lysithous</i>	73.1.
<i>men.</i>	75.2.	<i>Lyrus M.</i>	71.2.
<i>Limnorea.</i>	6.2.	<i>Macareus</i>	65.2.
<i>Linus .7.1. & 35.2. & 65.2.</i>		<i>Macednus</i>	65.2.
<i>Lixus.</i>	29.1.	<i>Machaon</i>	70.1.
<i>Locri epicnemides.</i>	49.1.	<i>Mænalus</i>	65.2.
<i>Lucifer.</i>	12.2.	<i>Mæon</i>	71.2.
<i>Luna.</i>	6.1. & 13.1.	<i>Magnes</i>	7.1. & 12.1. & 17.1.
<i>Lycaon.</i>	73.1.	<i>Maia.</i>	66.1. & 67.2.
& eius filij.	65.2.	<i>Mala aurea Hesperidū</i>	44.1.
<i>Lycius.</i>	50.1. & 65.2.	<i>Malca.</i>	38.2. & 39.1.
<i>Lycomedes.</i>	76.1.	<i>Mali punici granum.</i>	9.2.
		<i>M 4 Man.</i>	

INDEX.

Mantineus	30.1.	Megestarus.	77.1.
Mantinus.	65.2.	Melampodum regio.	28.1.
Manto	64.1. & 65.1.	Melampus.	18.1. & 30.2.
Marathonius Taurus.	81.1.	Melanion.	61.1. & 66.2. &
Mariandyni	23.1.	67.1.	
Marpessa.	13.2. & 14.2.	Melanippus.	15.2. & 63.1.
Mars a Neptuno accusatus.		& 73.1.	
76.2.		Meleagri uxor.	14.2.
Mars vincius.	13.1.	Meleagri mors.	15.1.
Marse.	50.1.	Meleager.	14.1. & 20.2. &
Marsyas.	8.1.	44.2.	
Masculam Venerem Tha		Melas.	13.2. & 15.2.
myris primus incipit.	7.1.	& 16.2. & 49.1.	
Martis lucus.	16.2. & 20.1.	Melia.	38.2.
Mecisteus.	19.2. & 20.2. &	Melibœa.	59.1.
61.1. & 63.2. & 65.2.		Melicerta.	16.1. & 16.2.
Medea Aegeo nubit.	26.1.	& 56.1.	
Medeæ amor in Iasonē.	23.2.	Meliē.	6.2.
Medeæ in Iasonem ira.	26.1.	Melienses, siue Minyenses.	
Medeæ pharmacorum vis.		49.1.	
25.2. & 23.2.		Meline.	49.2.
Medeæ in Colchos reditus.		Melissæ.	5.2.
26.1.		Melissa.	26.2.
Medeficasta.	73.1.	Melius.	73.1.
Media.	26.1.	Melpomene.	7.1.
Medus.	26.1.	Memnon.	72.2.
Medusa.	30.1. & 32.2. &	Memphis.	28.1.
34.1. & 44.2. & 73.1.		Memphis urbs.	28.1.
Megareus.	81.1.	Menachus.	29.1.
Megara.	5.2.	Menalces, seu Megacles.	
Megamede.	36.1.	29.1.	
Megapenthes.	70.2. & 31.1.	Menelaus.	54.2. & 70.1.
& 33.2.		Menes.	77.2.
Megara.	30.1. & 36.2. &	Meneſtheus.	70.1.
45.1.		Meneſthius.	75.1.
Meges.	70.1.	Menippides.	49.2.
		Me-	

INDEX.

Periapis.	76.1.	Phegeus.	64.2.& 65.1.
Peribora.	15.1.& 59.1. & 69.2 & 74.2.	Pheræ.	19.2. & 69.1.
Periclymenus.	18.1. & 20.1 & 47.1. & 62.2.	Pheres.	18.2. & 19.2. & 20. 2. & 69.1. & 76.1.
Perieres.	12.2. & 17.1. & 36. 2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Periphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Perfarum Regū origo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoc.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perfes.	6.1. & 33.2.	philyra.	30.1.
Perseus.	18.1.	Phinei, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perseus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27. 1. & 33.1. & 65.2. & 79.2.
Perseus ad Cepheum.	33.1.	phlegra.	46.2.
Perseus ad Gorgonē.	31.2.	phlegræi campi.	9.2.
Perseus Tiryntem se con- fert.	33.2.	Phlegya.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Peucetius.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phœbe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phœnissa.	29.1.
Phaethon.	77.1.	Phœnix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phanus.	20.2.	Phorbus.	13.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filiz.	32.1.
Phassus.	65.2.	Phorcyades.	6.2.
Phasis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pherusa.	6.2.		

INDEX.

Phoronæus.	13.1. & 16.2.	Pleuron.	13.1.
Phrasimus.	79.1.	Plexippus.	13.2. &
Phrixus.	16.2. & 16.2.	79.2.	
Phrontis.	16.2.	Plisthenes.	54.2.
Phthia.	11.2. & 58.2.	Ploto.	6.2.
Phthius.	65.2.	Pluton.	5.2. & 9.1. & 9.2.
Phiceum.	59.2.	& 47.1.	
Phileidus.	49.2.	Plutonis boues.	42.1. &
Philaca urbs.	18.2.	44.2.	
Philaci boues.	ibid.	Plutonis galea.	6.1. & 10.2.
Phylacus.	17.1.	& 32.1.	
Phylas.	48.1.	Plutus.	6.1.
Phyleus.	50.1.	Podalirius.	70.1.
Phyleus.	39.2. 47.1.	Podarce.	29.2.
70.1.		Podarces.	19.1. & 46.1.
Physius.	65.2.	& 72.1.	
Pieria.	29.1. & 67.2.	Pocas.	20.2. & 49.2. &
Pierus.	7.1.	70.1.	
Piranthus.	27.1.	Polychus.	65.2.
Pione.	6.2.	Polites.	73.1.
Piren.	27.1.	Pollux.	14.2. & 20.2.
Pirenc.	29.1.	& 21.2 & 70.2.	
Pirithous.	14.2. & 44.2.	Polrys.	41.2.
& 70.1.		Polybotes.	10.1.
Pisidice.	12.2. & 18.1.	Polybus.	59.2.
Pisistratus.	18.1.	Polycaste.	18.1.
Pisus.	68.2.	Polyctor.	29.1.
Pitheus.	80.2.	Polydectes.	17.1. & 31.2.
Pityocampes.	81.2.	33.1.	
Placia.	72.1.	Polydectes, & amici in sa-	
Platon.	65.2.	xa.	33.1.
Plectri, & Lyrae inventor.		Polydore.	74.2.
68.2.		Polydorus.	56.1. & 58.
Pleiades.	67.2.	1. & 75.1.	
Pleione.	ibid.	Polygonus.	41.2.
Plelaure.	6.2.	Polydus.	54.2.
			Poly-

INDEX.

<i>Polylaus.</i>	49.2.	<i>Promachus.</i>	19.2.&
<i>Polymedon.</i>	73.1.	63.2.	
<i>Polymelus.</i>	76.1.	<i>Promethei hominis for-</i>	
<i>Polymnia.</i>	7.1.	matio.	11.2.
<i>Polynices.</i>	60.2.& 63.	<i>Prometheus.</i>	6.1.& 7.2.&
2.		& 75.1.	
<i>Polynoe.</i>	6.2.	<i>Prometheus in Caucaſo af-</i>	
<i>Polyphemus.</i>	21.1.&	fixus.	11.2.
21.2.		<i>Prometheus immortalis ſa-</i>	
<i>Polyphontes.</i>	59.1.&	ctus.	39.1.
52.1.		<i>Prometheus ſolutus.</i>	44.
<i>Polypemon.</i>	82.1.	1.	
<i>Polypoetes.</i>	13.1.& 70.1	<i>Promethei uinculum.</i>	43.
<i>Polyxene.</i>	73.1.	2.	
<i>Polyxenus.</i>	34.2.& 70.1.	<i>Pronax.</i>	19.2.
<i>Polyxo.</i>	29.1.& 67.2.	<i>Pronoe.</i>	13.1.
<i>Pontus.</i>	6.2.	<i>Pronous.</i>	65.1.
<i>Portheus.</i>	65.2.	<i>Proſerpina.</i>	7.1.& 44.2.&
<i>Potamon.</i>	29.1.	77.2.	
<i>Porphyrio gigas.</i>	9.2.	<i>Prote.</i>	56.2.
<i>Prætones ſecialesue muti-</i>		<i>Proteſilaus.</i>	70.1.
lati ab Hercule.	36.2.	<i>Proteus.</i>	28.2.& 41.2.&
<i>Praxithea.</i>	50.1.& 79.1.	57.1.	
<i>Proci Helenam ſponſo ſuo</i>		<i>Prothous.</i>	26.2.& 65.2.
<i>ſe deſenſuros iurant.</i>	70.	<i>Proto.</i>	6.2.
2.		<i>Protogenea.</i>	12.1.& 13.2.
<i>Procles.</i>	51.1.	<i>Protomeduſa.</i>	6.2.
<i>Procne.</i>	78.2.	<i>Psamatæ.</i>	6.2.& 74.1.
<i>Procris.</i>	17.1.& 49.2.& 79.	<i>Psophis.</i>	38.2.& 64.1.
1.& 35.1.		<i>Pteleon.</i>	79.1.
<i>Proeti exilium.</i>	30.1.	<i>Pterelai aureus capillus.</i>	
<i>Proctidum infania.</i>	30.1.	34.1.& 35.1.	
<i>Proctidum curatio.</i>	30.2.	<i>Pterelai filij Electryonis bo-</i>	
<i>Proëtis.</i>	62.1.	ues abigunt.	34.2.
<i>Proetus.</i>	30.1.&	<i>Pterelaus.</i>	34.1.&
66.2.		35.1.	
		<i>Prous.</i>	

INDEX.

Prou.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in-		Sardinia.	48.1.
uentio.	30.2.	Sarpedon.	41.2. & 52.2.
Pygmalion.	77.1.	& 53.1.	
Pylaeon.	18.1.	Sarpedonis tres ætates.	53.1.
Pylarge.	29.2.	Saturni uxor.	5.2.
Pylas.	80.1.	Saturnus patris regnum oc-	
Pylius.	44.1.	cupat.	ibid.
Pylus vrbs.	80.1.	Satyrus Atcadiam infestans.	
Pylus.	13.2.	27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scæa.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scæus.	69.2.
Pyrha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrippus.	50.1.	Schœneus.	14.2. & 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petræ.	50.2.
Q		Scylla, & charybdis.	14.2.
		Scyros insula.	76.1.
Quinquerium.	33.2.	Scyrias.	80.2.
R.		Seis.	13.1.
		Semele.	56.1.
Rhadamanthus.	36.1. & 52.	Semele ab inferis reuoca-	
Rhadamanthus, & Minos		tur.	57.2.
inferorum iudices.	53.2.	Sepeliendi ante ciuitatem	
Rhea.	5.1. & 5.2. & 73.2.	mos.	33.2.
Rhegium.	42.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rhesus.	7.2.	61.1.	
Rhexenor.	80.2.	Serapis deus.	
Rhode.	9.1. & 29.2.	Side.	8.2.
Rhodia.	29.1.	Sigeum.	16.2.
Rhœcus.	67.1.	Silenus.	38.2.
Rubetæ natura.	52.1.	Simois.	71.2.
S.		Sinis.	82.1.
		Sinis Corinthiorum Isth-	
Salamin.	74.2.	mum insidet.	ibid.
Salmoneus.	17.2.	Sinis in uiatores suplicium	
Salmydessus.	22.1.	ibidem.	
Sandocus.	77.1.		
Sangarius.	72.2.		

INDEX.

Sipylus.	58.2.	Strymon fluvius.	7.2.
Sipylus urbs.	59.1.	Stygis aqua.	6.2.
Sirenes.	7.2. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.2.	Stymphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Stymphalis.	40.1.
Socleus.	65.2.	Stymphalus.	40.1. & 50.1. & 66.2. & 74.1.
Solis boues in Erythia.	10.1	Styx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Solis boues.	24.2.	Sylea Corinthi filia.	82.1.
Sol.	6.1. & 9.1.	Sylcus.	45.1.
Solymi.	31.1.	Symplegades.	22.2.
Sparte.	68.2.	T.	
Sparti.	5.2.	Tænarus.	44.2.
Spartus.	57.1.	Talaus.	19.2. & 60.2.
Sperchius.	75.1.	61.1.	
Sphinx, & eius ænigmata.		Talus Serram inuenit.	81.2.
60.1.		Tantalus.	58.2.
Spio.	6.2.	Taphius.	34.1.
Staphilus.	20.2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Sterope. 13.2. & 14.1. & 15.2. & 47.2. & 67.2. & 72.2.		Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
2.		Tauri æripedes.	23.1.
Steropes.	5.1.	Taurus.	18.1. & 25.1.
Sthenele.	29.1. & 76.1.	Taurus in lucem proditus à Neptuno.	53.2.
Sthenelus.	15.2. & 29.1. & 33.2. & 40.1. & 63.2. & 70.1.	Taurus cretenfis.	40.1.
Stheno.	32.2.	Taygete.	67.2. & 68.1.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Tebrus.	69.2.
Stratiebus.	18.1.	Tegœa.	47.2.
Stratobates.	34.1.	Tegyrius.	70.2.
Stratonice.	13.2.	Telamon.	14.2. & 20.2. & 70.1. & 74.1.
Stratonicus.	49.2.	Telamon prius Troiam ingreditur.	46.1.
Strophades.	22.2.	Telchin.	26.2.
Strymo.	72.1.	Teleboæ.	34.1. & 34.2.
Strymon.	42.2. & 57.1.	Tele-	

I N D E X .

Theleboas.	65.2.	Thafus urbs unde.	53.1.
Telegonus.	27.2. & 41.2.	Thaumas.	20.2.
Teleon.	20.2.	Thaumas.	6.2.
Telephassa.	52.2. & 55.1.	Thea.	6.1.
Telephus.	15.2. & 47.2. & 50.1. & 66.2.	Theano.	29.1.
Telés.	49.2.	Thebe.	55.2.
Telestas.	73.1.	Thebe unde.	58.2.
Teleuagoras.	49.2.	Thebanorum tributum Er- gino.	36.2.
Tellus.	5.2. & 6.2. & 9.2.	Thebanorum murorum cō- structio.	58.2.
Terra dea.	5.1.	Thebarum expugnatio.	64. 1.
Terra. Tartaro admiscetur.	10.2.	Thebarum portæ.	62.1.
Temenus.	51.1.	Thebe.	58.2.
Tenos.	79.2.	Thelxion.	26.2.
Teredaë.	70.2.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1. & 43.1. & 71.2.
Tereus.	78.2.	Themiscyra.	41.1.
Terpsichore.	7.1.	Themisto.	17.1.
Terpsicrates.	50.1.	Theon.	10.2.
Testudinis inuentio.	68.1.	Thera.	58.2.
Teucer.	46.1. & 70.1. & 71. 1. & 74.2.	Therimachus.	36.2. & 50.1.
Tethys.	5.1. & 6.1.	Thermodon.	40.2.
Teucris unde.	71.1.	Thermydræ.	43.2.
Teutamias.	33.2.	Thersandrus.	63.2.
Teuthrania.	47.2.	Thersippus.	15.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Theseus.	14.2. & 20.2. & 46.1.
Thalia.	7.1.	Theseus Minotaurum ne- cat.	
Thalpius.	70.1.	Thesei facinora	82.1. & 81.2.
Thamyris Venerem mas- culam primus incipit.	7.1.	Thespis.	36.2. & 48.1.
Thanace.	77.1.		
Thafus.	41.2. & 53.1.		

Thespis

INDEX.

Thespj filiz.	36.1.	Tisiphone	5.2.& 65.1.
Thesproti.	48.1.& 64.2.	Titanes.	65.2.
Thesprotus.	65.2.	Titanes	5.1.& 5.2
Thessalorum montium di		6.1.	
luuij immunitas.	11.2.	Titanides	5.1.
Thessalus.	50.1.	Titanum proles	6.1.
Thessalus.	ibid.	Tithonus	43.2. & 72.
Thestius.	13.2.& 69.2.	1.& 77.1.	
Thetis.	6.2.& 7.2.	Tityus	8.1.
& 57.1.& 75.1.		Tlepolemus	48.1.&
Thia.	5.1.	50,1,	
Thiodamas.	48.2.	Tmolus	45.2.
Thoas.	21.1.& 69.2.&	Tomi	24.1.
77.1.		Torones	41.2.
Thoon gigas.	10.2.	Toxeus	14.1.
Thoricus.	35.1.	Toxicrates	50.1.
Thrasius.	43.2.	Trachin	48.1.
Thrasius traiectus.	30.2.	Triops,	12.2
Thrasymedes.	18.1.	Triptolemi curus'	9.2.
Thrasius campus.	76.2.	Triptolemus	9.1.
Thripippas.	49.2.	Triton	69.1.& 72.1.
Thyestes.	34.2.	Triton fluuius	7.2.
Thyone.	57.2.	Troezen	44.1.
Thyreus.	14.1.	Troia	41.2.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia regio	71.2.
Tigasis.	49.2.	Troilus	73.2.
Tigres.	22.2.	Tros,	71.2.
Tilphusius fons.	64.1.	Tydeus	15.2.& 60.2
Timandra.	69.2.	& 63.1.	
Tiphys.	20.2.& 23.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tiphyse.	50.1.	2.	
Tiresiæ sceptrum.	62.1.	Tydeus aduersus Thebas,	
Tiresias.	35.2.& 62.1	15,2,& 61.1.	
Tiryns.	30.1.	Tyndareus 63.1.& 69.2.&	
Tisamenus.	50.2.51.2.	47.2.&	

INDEX.

47. 2. & 17. 1.	Deorum sententia. 76. 2.
Typhon. 10. 2. & 31. 1. & 37. 1. & 42. 1. & 43. 1. & 59. 2.	Vulpes, Cadiniam deuastat. 35. 1.
Tyrannus. 34. 1.	Vulpes in lapidem. ibid.
Tyria. 29. 1.	Vulpes Thebanum agrum infestans. ibidem.
Tyro. 17. 2. & 18. 1.	X.
Tyrrheni in Delphines. 57. 2.	Xandidus. 49. 2.
V.	Xanthippe. 13. 2.
Vdaus. 55. 2. & 62. 1.	Xanthippus. 15. 2.
Venti. 6. 1.	Xanthis. 49. 2.
Venus. 6. 2.	Xanthus. 75. 2.
Vesta. 43. 1.	Xenodamus. 70. 2.
Vitis inuentor. 57. 1.	Xenodice. 45. 2. & 53. 2.
Viris prima plantatio. 14. 1.	Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.
Vlysses. 70. 1. & 76. 1.	Z.
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.	Zelus. 6. 2.
Volcanus contra gigantes. 10. 1.	Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.
Vrania. 7. 1.	Zethus. 58. 1. & 67. 2. & 58. 1.
Vrbium prima occupatio ex	Zeuxippe. 78. 2.

FINIS.

